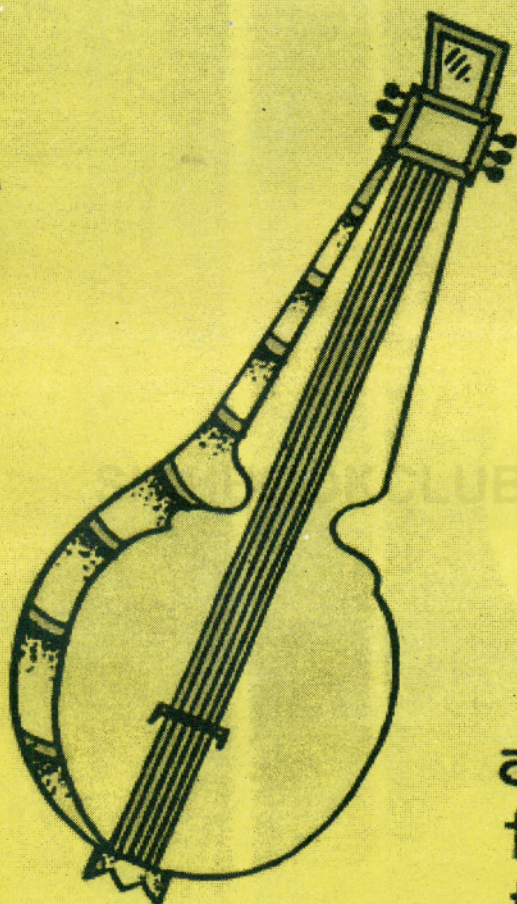

ਗੁਰਮਤ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਆਸਾ ਦੀ
ਵਾਰ
ਤੇ
ਸ਼ਬਦ

ਕਰਤਾ:~
ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ
ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ:~

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟ੍ਰਸਟ
ਨਵੀ ਦਿੱਲੀ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿ ਸੰਗੀਤ ਸਾਗਰ

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਤੇ ਸ਼ਬਦ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਕਰਤਾ :

ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਕ :

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟਰੱਸਟ
ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

ਸਭ ਹੱਕ ਕਰਤਾ ਦੇ ਰਾਖਵੇਂ ਹਨ।

ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ : ੧੧੦੦ ਜੁਲਾਈ ੧੯੮੪
ਦੂਜੀ ਵਾਰ : ੧੧੦੦ ਮਾਰਚ ੧੯੯੧
ਤੀਜੀ ਵਾਰ : ਜਨਵਰੀ ੧੯੯੫
ਚੌਥੀ ਵਾਰ : ਫਰਵਰੀ ੨੦੦੧
ਪੰਜਵੀਂ ਵਾਰ : ਮਈ ੨੦੧੦

ਭੇਟਾ : ੬੫/-

SIKHBOOKCLUB.COM

ਪੁਸਤਕਾਂ ਮਿਲਣ ਦਾ ਪਤਾ :

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ,
ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਰਕਾਬ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ

Authorised Distributor for U.K.

JAS MUSICALS,
8, The Broadway, 1st Floor,
Southall, Middx, UPI IPS
Telephone : 081-574-2686

ਛਾਪਕ :

ਸੁੰਦਰ ਪ੍ਰਿੰਟਰਜ਼
ਪਹਾੜ ਗੰਜ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ-55

ਮੁਖ-ਬੰਧ

ਸੰਗੀਤ ਇਕ ਕੌਮਲ ਕਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਨੁੱਖ ਦੇ ਜੀਵਨ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਬੜਾ ਮਹੱਤਵ ਹੈ। ਜਿਥੇ ਇਸ ਦਾ ਸਿੱਧਾ ਸੰਬੰਧ ਮਨੁੱਖ ਦੀਆਂ ਅੰਤ੍ਰੀਵ ਭਾਵਨਾਵਾਂ ਨਾਲ ਹੋ ਉਥੇ ਇਸ ਦਾ ਮਨੋ-ਵਿਗਿਆਨਿਕ ਪ੍ਰਭਾਵ ਹਰ ਪਸ਼ੂ-ਪੰਛੀ ਅਤੇ ਜੜ-ਬੂਟ ਤੇ ਵੀ ਪੈਂਦਾ ਹੈ।

ਅਜ-ਕਲ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਤੇ ਮਾਨਸਕ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਵੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੋਗੀ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਸ ਦੇ ਰੋਗ ਅਨੁਸਾਰ ਵਖੋ-ਵਖ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਖਾਸ ਧੁਨਾਂ (ਟਿਉਨਾਂ) ਵਜਾ ਕੇ ਰੋਗ ਦੂਰ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਸੋ, ਸੰਗੀਤ ਸਰੀਰਕ ਰੋਗ ਤਾਂ ਦੂਰ ਕਰਦਾ ਹੀ ਹੈ, ਪਰ ਨਾਲ ਹੀ ਆਤਮਕ ਅਨੰਦ ਦੀ ਪ੍ਰਾਪਤੀ ਦਾ ਵੀ ਇਹ ਇਕ ਚੰਗਾ ਸਾਧਨ ਹੈ।

ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਧੂਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਨ-ਸਾਧਾਰਣ ਤਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਸੰਗੀਤ ਨੂੰ ਹੀ ਇਕ ਸਾਧਨ ਬਣਾਇਆ ਅਤੇ ਸੰਸਾਰ ਯਾਤਰਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਿੱਛੋਂ ਜਦ ਆਪ ਕਰਤਾਰਪੁਰ ਆ ਟਿਕੇ ਤਾਂ ਆਪ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਤੇ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੋਦਰ-ਆਰਤੀ ਗਾਉਣ ਦੀ ਮਰਯਾਦਾ ਕਾਇਮ ਕੀਤੀ।

ਭਾਈ ਸਾਹਿਬ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ ਆਪਣੇ (ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼) ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ 'ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜੀ ਦੇ ਸਨਮੁਖ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਦੇ ਦੀਵਾਨ ਵਿਚ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਗਾਉਣ ਦੀ ਰੀਤ ਚਲਾਈ ਅਤੇ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਚੌਥੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦੇ ੨੪ ਛੱਕਿਆਂ ਨੂੰ ੨੪ ਪਉੜੀਆਂ ਨਾਲ ਕੀਰਤਨ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਿਲ ਕੀਤਾ, ਇੰਜ ਉਸ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਨਿੱਤ ਗੁਰਦੁਆਰਿਆਂ ਵਿਚ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਹੁੰਦਾ ਆ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਜੱਗੀ ਆਪਣੀ ਕਿੱਕਰੀ ਵਜਾ ਕੇ ਸਮਾਧੀ ਲਾਉਂਦਾ ਹੈ, ਸੁਫੀ ਕੱਵਾਲੀ ਸੁਣ ਕੇ ਵਜਦ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਈਸ਼ਵਰ ਦੇ ਭਗਤ ਸੰਗੀਤਮਈ ਭਜਨ ਸੁਣ ਕੇ ਪ੍ਰਭੂ ਪ੍ਰੇਮ ਵਿਚ ਮਸਤ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਿਵੇਂ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸਿੱਖ ਅਕਾਲ ਪੁਰਖ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਨੂੰ ਸਭ ਥਾਂ ਰਮਿਆ ਹੋਇਆ ਜਾਣ ਕੇ ਉਸ ਦੇ ਗੁਣ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਮਨੋ-ਬਿਰਤੀ ਨੂੰ ਗੁਰੂ ਕੇ ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਜੋੜਦੇ ਹਨ।

ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਕੀਰਤਨ ਭਾਵੇਂ ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਨ ਦੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਗੁਰੂ ਘਰ ਦੇ ਕੀਰਤਨੀਏਂ, ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਹੋਰ ਵੀ ਐਸੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਤੇ ਛੱਕੇ ਗਾਉਂਦੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਹੀ ਨੀਅਤ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰਾਗ ਭੋਰਉ, ਰਾਮਕਲੀ, ਪ੍ਰਭਾਤੀ, ਲਾਲਿਤ, ਬਿਭਾਸ, ਆਸਾਵਰੀ, ਗੁਜਰੀ, ਟੋਡੀ, ਆਦਿ।

ਸ਼ਾਸਤ੍ਰੀ ਸੰਗੀਤ ਸਿਖਣ ਲਈ ਕਾਫੀ ਸਮਾਂ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਸਿਖਣ ਲਈ ਚੰਗੇ ਉਸਤਾਦ ਦੀ ਲੋੜ ਵੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਸਿੱਖਣ-ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਕੰਮ ਪਹਿਲੇ

ਨਾਲੋਂ ਸੌਖਾ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾਇੰਸ ਨੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਕੰਮਾਂ ਨੂੰ ਆਸਾਨ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਸ਼ੰਗੀਤ ਸਿੱਖਣ ਲਈ ਵੱਖੋ-ਵੱਖ ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਤਰਜ਼ਾਂ (ਟਿਊਨਾਂ) ਨੂੰ ਸੁਰ-ਬੱਧ ਕਰਕੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਿਖਾਉਣ ਦਾ ਐਸਾ ਸੌਖਾ ਢੰਗ ਈਜਾਦ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਹੁਤ ਛੋਟੀ ਸਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟ੍ਰਸਟ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹੇਠ ਚਲ ਰਹੇ 'ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ' ਵਿਖੇ ਬੱਚਿਆਂ ਨੂੰ ਗੁਰਮਤਿ (ਕੀਰਤਨ) ਸਿਖਾਉਣ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦਾਸ ਸੰਨ ੧੯੬੭ ਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਸਿਲੇਬਸ ਅਨੁਸਾਰ ਕੋਰਸ ਪੰਜ ਸਾਲ ਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ, ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਇਕੱਤੀ ਰਾਗ, ਚਸਮ ਗ੍ਰੰਥ ਦੇ ਰਾਗ ਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤੀ (ਟਿਊਨ) ਪੜ੍ਹਤਾਲਾਂ ਤੇ ਸ਼ਬਦ-ਗੁਲਚਸਤੀ ਸਿਖਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਪਚੜੀ ਅਨੁਸਾਰ ਬਗ਼-ਭਗ ਸੌ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਕਈ ਸੌ ਸ਼ਬਦ ਰੀਤ ਭੰਡਾਰ ਸੁਭ-ਲਿਪੀ (ਨੂਟੋਕਸ਼ਨ) ਵਿਚ ਲਿਖਿਆ ਮੋਢੇ ਪਾਸ ਹੈ। ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਵੀ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਕਾਫ਼ੀ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਮੈਂ ਇਸ ਨੂੰ ਛਪਾਉਣ ਦਾ ਵੀਚਾਰ ਬਣਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਦਾਸ ਨੇ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਇੰਚਾਰਜ ਸ: ਗੁਰਦਿੱਤ ਸਿੰਘ ਜੀ ਜੌਲੀ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਛਪਾਉਣ ਬਾਰੇ ਗਲ-ਬਾਤ ਕੀਤੀ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਟ੍ਰਸਟੀਆਂ ਨਾਲ ਵੀਚਾਰ ਕਰਕੇ ਟ੍ਰਸਟ ਦੀ ਸਬ-ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਮਤਾ ਪਾਸ ਕਰਵਾਇਆ ਕਿ ਪੁਸਤਕ ਦੀ ਛਪਾਈ ਆਦਿ ਦਾ ਖਰਚ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਿਦਿਆ ਭੰਡਾਰ ਟ੍ਰਸਟ ਕਰੇਗਾ। ਸੋ, ਦਾਸ ਸਾਰੇ ਟ੍ਰਸਟੀਆਂ ਦਾ ਅਤੀ ਧੰਨਵਾਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਆਸ ਹੈ ਕਿ ਅਗੋਂ ਲਈ 'ਗੁਰਮਤਿ ਸ਼ੰਗੀਤ ਸਾਗਰ' ਦੇ ਬਾਕੀ ਰਾਗ ਵੀ ਕੀਰਤਨ ਸਿਖਣ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰੇਮੀਆਂ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ ਛਪਾਉਣ ਦਾ ਉੱਦਮ ਕਰਨਗੇ।

ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਦਿਆਲਾ }
 ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ }
 ੬ ਜੂਨ, ੧੯੮੩ }

ਗੁਰੂ ਪੰਥ ਦਾ ਦਾਸ :
 ਦਿਆਲ ਸਿੰਘ

ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਜਾਣਕਾਰੀ

ਨਾਦ—ਸ਼ਬਦ, ਆਵਾਜ਼ ਜਾਂ ਧੁਨੀ। ਇਸ ਦੇ ਵੀ ਦੋ ਪ੍ਰਕਾਰ ਹਨ—ਆਹਤ ਨਾਦ ਤੇ ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ।

ਆਹਤ ਨਾਦ—ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਦੋ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੀ ਚਗਲ ਜਾਂ ਟਕਰਾਉਣ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ।

ਅਨਾਹਤ ਨਾਦ—ਉਹ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਕਿਸੇ ਆਧਾਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਪੈਦਾ ਹੋਵੇ। ਜਿਵੇਂ ਕੰਨਾਂ ਵਿਚ ਉਂਗਲਾਂ ਪਾਉਣ ਨਾਲ ਸ਼ਾਂ-ਸ਼ਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਕਿਸੇ ਨੂੰ ਸੁਣਾਈ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਇਸੇ ਲੰਬੀ ਸੰਗੀਤ ਨਾਲ ਇਸ ਦਾ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ।

ਸੰਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਆਹਤ ਨਾਦ ਦੇ ਤਿੰਨ ਭੇਦ ਲਿਖੇ ਹਨ—ਰੂਪ ਭੇਦ, ਜਾਤੀ ਭੇਦ ਤੇ ਸਥਾਨ ਭੇਦ।

ਰੂਪ ਭੇਦ—ਇਕ ਹੀ ਆਵਾਜ਼ ਨੂੰ ਅਸੀਂ ਹੌਲੀ ਜਾਂ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਦੂਰ ਤਕ ਪ੍ਰਚਾ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਭਾਵ ਹੌਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਜ਼ਦੀਕ ਬੈਠੇ ਲੋਕ ਹੀ ਸੁਣ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜ਼ੋਰ ਨਾਲ ਲਗਾਈ ਆਵਾਜ਼ ਦੂਰ ਤਕ ਸੁਣਾਈ ਦੇ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਹੀ ਰੂਪ ਭੇਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਜਾਤੀ ਭੇਦ—ਇਸ ਤੋਂ ਅਸੀਂ ਪਹਿਚਾਨ ਕਰਨੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਸਿਤਾਰ, ਦਿਲਰੁਬਾ, ਸਾਰੰਗੀ, ਹਾਰਮੋਨੀਅਮ ਮਿੰਦੰਗ ਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਪਸ਼ੂ-ਪੰਛੀ ਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਜਾਤੀ-ਭੇਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸਥਾਨ ਭੇਦ—ਇਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਆਵਾਜ਼ ਕਿਸ ਥਾਂ ਤੋਂ ਨਿਕਲ ਰਹੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਜਾਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤੋਂ। ਇਥੇ ਇਹ ਗੱਲ ਨੋਟ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਹੈ ਕਿ ਜਿਸ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਅੰਦੋਲਨ (ਕੰਪਨ ਸੰਖਿਆ) ਘਟ ਹੋਵੇਗੀ, ਉਹ ਉਤਨੀ ਹੀ ਨੀਵੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜਿਤਨੀ ਅੰਦੋਲਨ ਸੰਖਿਆ ਵਧ ਹੋਵੇਗੀ ਉਹ ਉਤਨੀ ਹੀ ਉੱਚੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸੇ ਨੂੰ ਸਥਾਨ ਭੇਦ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰਤੀ—ਉਹ ਸੁਖਮ ਤੇ ਸੁਰੀਲੀ ਆਵਾਜ਼ ਜੋ ਕੰਨਾਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼-ਸਾਫ਼ ਸੁਣਾਈ ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਜਿਸ ਤੇ ਬਹੁਤ ਘਟ ਠਹਿਰਾਉ ਹੋਵੇ। ਸੰਗੀਤ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਬਾਈ ਸੁਰਤੀਆਂ ਮੰਨੀਆਂ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਵੀਣਾ ਜਾਂ ਸਾਰੰਗੀ ਸਾਜ਼ ਤੇ ਵਜਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਸੁਰ—ਉਹ ਮਨੋਹਰ ਆਵਾਜ਼ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ ਤੇ ਸੰਗੀਤ ਵਿਚ ਕੰਮ ਆਵੇ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਤੀਆਂ ਉੱਤੇ ਹੀ ਸੱਤ ਸੁਰ ਕਾਇਮ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਭਾਵ ਗਾਉਣ ਜਾਂ

ਵਜਾਉਣ ਸਮੇਂ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਕੁਝ ਦੇਰ ਠਹਿਰਨ ਨਾਲ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਸੁਰ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਇਹੋ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦਾ ਨਿਯਮ ਹੈ।

ਸਪਤਕ—ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਪਾ, ਧਾ ਤੇ ਨੀ—ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੱਤੇ ਸੁਰਾਂ ਨੂੰ ਇਕ ਸਪਤਕ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੇ ਭਿੰਨ ਭੇਦ ਹਨ—ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ, ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਤੇ ਤਾਰ ਸਪਤਕ।

ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ—ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਤੇ ਹੇਠਲਾ ਸਪਤਕ ਹੈ, ਇਸ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਹੌਲਾ, ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਧੀਮਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸਾ ਰੇ ਗਾ ਮਾ ਆਦਿ। ਆਵਾਜ਼ ਸੁਰੀਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਗਾਇਕ ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਤੇ ਸੁਰ-ਅਭਿਆਸ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੱਧ ਸਪਤਕ—ਇਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਨਾ ਬਹੁਤ ਹੌਲੀ ਤੇ ਨਾ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਆਦਮੀ ਆਮ ਗਲ-ਬਾਤ ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸੰਗੀਤਮਈ ਤਰਜ਼ਾਂ (ਟਿਯੂਨਾਂ) ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਨੂੰ ਆਧਾਰ ਮੰਨ ਕੇ ਲਿਖਦੇ ਹਨ। ਇਸੇ ਲਈ ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਤੇ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

ਤਾਰ ਸਪਤਕ—ਇਸ ਦੀ ਆਵਾਜ਼ ਬਹੁਤ ਉੱਚੀ (ਤੇਜ਼) ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਭਾਵ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਦੁਗਣੀ ਉੱਚੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੁਰਾਂ ਦਾ ਉਚਾਰਨ ਤਾਲੂ ਤੋਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਤਾਰ ਦੇ ਸਾਜ਼ ਇਸੇ ਸਪਤਕ ਤੇ ਸੁਰ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਸ ਨੂੰ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਉੱਤੇ ਬਿੰਦੀ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਸੰ ਰੰ ਗੰ ਆਦਿ।

ਅਚਲ ਸੁਰ—ਜੋ ਸੁਰ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੇ ਕਾਇਮ ਰਹੇ। ਭਾਵ ਉੱਚਾ-ਨੀਵਾਂ ਨਾ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਅਚਲ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਸੁਰ ਕੇਵਲ ਦੋ ਹਨ; ਸਾ ਤੇ ਪਾ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖੜਜ ਤੇ ਪੰਚਮ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਚਲ ਸੁਰ—ਉਹ ਸੁਰ ਜੋ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਬਦਲੇ (ਹਿਲੇ) ਅਥਵਾ ਚੜ੍ਹੇ ਜਾਂ ਉਤਰੇ ਉਸ ਨੂੰ ਵਿਕਾਰੀ ਜਾਂ ਚਲ ਸੁਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਐਸੇ ਪੰਜ ਸੁਰ ਹਨ—ਰਿਖੜ, ਗੰਧਾਰ, ਧੰਵਰ ਤੇ ਨਿਖਾਦ ਜਦੋਂ ਆਪਣੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਹਿਲਦੇ ਹਨ ਤਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਆਵਾਜ਼ ਨੀਵਾਂ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਭਾਵ ਉਹ ਸੁੱਧ (ਤੀਵਰ) ਤੋਂ ਕੋਮਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਮਧਮ ਸੁਰ ਉਤਰਨ ਦੀ ਥਾਂ ਚੜ੍ਹ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਸੇ ਲਈ ਉਸ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਬਾਕੀ ਸੁਰਾਂ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਰ ਗੁ ਧੁ ਨੁ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਕੋਮਲ ਸੁਰਾਂ ਦੇ ਹੇਠਾਂ ਤਾਂ ਇਕ ਛੋਟੀ ਲਕੀਰ ਦਾ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹੁੰਦਾ, ਪਰ ਮੱਧਮ ਤੀਵਰ ਦੇ ਉੱਤੇ ਇੰਜ (ਮ) ਖੜੀ ਛੋਟੀ ਲਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਕ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਚੱਲ-ਅਚਲ ਕੁੱਲ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਐਸੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਨੁਟੇਸ਼ਨ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਿਸ਼ਾਨ ਦਿਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਉਂਜ ਕੋਮਲ ਅਤੇ ਕੋਮਲ ਸੁਰ ਵੀ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਤੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਲਾਉਣੇ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹਨ। ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।

ਵਾਦੀ ਸੁਰ—ਇਹ ਰਾਗ ਦਾ ਮੁਖੀ ਸੁਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਇਕ ਰਾਜੇ ਦੇ ਬਟਾਬਰ ਸਮਝੋ। ਜਿਵੇਂ

ਕਿਸੇ ਰਾਜ ਵਿਚ ਰਾਜੇ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਤਿਵੇਂ ਹਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਦਾ ਹੋਣਾ ਵੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

ਸੰਵਾਦੀ ਸੂਰ—ਜਿਹੜਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਤੋਂ ਘੱਟ ਅਤੇ ਬਾਕੀ ਸੂਰਾਂ ਨਾਲੋਂ ਵੱਧ ਲਗੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੰਵਾਦੀ ਸੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਰਾਗ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਦਰਜਾ ਵਜ਼ੀਰ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸਮਝੋ।

ਇਹ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਦਾ ਸੰਵਾਦ ਸੂਰ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ—ਸ ਮ, ਸ ਪ, ਰ ਪ, ਰ ਧ, ਗ ਧ ਜਾਂ ਗ ਨ ਇਹੋ ਸੂਰ ਇਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਸੂਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਅਨੁਵਾਦੀ—ਰਾਗ ਵਿਚ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਸੂਰ ਛੱਡ ਕੇ ਬਾਕੀ ਅਨੁਵਾਦੀ ਸੂਰ ਮੰਨੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ। ਭਾਵ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਬਨਾਉਣ ਲਈ ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਸਾਥ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸੂਰ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜੇ ਦੇ ਸਲਾਹਕਾਰ ਸਮਝੋ।

ਭਿਵਾਦੀ—ਜਿਸ ਦੇ ਲਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਸ਼ਕਲ ਬਿਗੜੇ। ਭਾਵ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਨਸ਼ਟ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਸੂਰ। ਇਸ ਨੂੰ ਵਿਵਰਜਤ ਸੂਰ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਥਾਂ ਸੱਤ ਪ੍ਰਕਾਰ ਦੇ ਸੂਰ ਲਿਖੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਗ੍ਰਹਿ, ਅੰਸ, ਨਿਆਸ, ਅਪਨਿਆਸ ਆਦਿ। ਪਰ ਅਜ ਕਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਨਾ ਹੋਣ ਕਾਰਣ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ।

ਪੂਰਵਾਂਗ-ਉਤ੍ਰਾਂਗ—ਪੂਰਬ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਪਹਿਲਾਂ। ਭਾਵ ਇਕੋ ਸਪਤਕ ਦੀਆਂ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਜੇ ਦੋ ਭਾਗਾਂ ਵਿਚ ਵੰਡਿਆ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਇਹ ਪਹਿਲਾ ਭਾਗ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਪਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਸਾਂ, ਇਹ ਦੂਜਾ ਭਾਗ। ਇੰਜ ਖੜਜ ਤੋਂ ਮੱਧਮ ਤਕ ਪੂਰਵਾਂਗ ਤੇ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤਕ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ।

ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਪਹਿਲੇ ਹਿਸੇ ਚੋਂ ਹੋਵੇ ਉਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਜਾਂ ਪੂਰਵਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ ਦਰਬਾਰੀ, ਪੂਰੀਆ, ਮੀਆਂ-ਮਲ੍ਹਾਰ ਆਦਿ।

ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਦੂਜੇ ਹਿਸੇ ਵਿਚੋਂ ਹੋਵੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਜਾਂ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ—ਰਾਗ ਬਹਾਰ, ਅਡਾਨਾ, ਸੋਹਨੀ ਆਦਿ। ਉੱਚ ਸਾਧਾਰਨ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝਣ ਲਈ ਪੂਰਵਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤੋਂ ਲੈ ਕੇ ਰਾਤੀਂ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤਕ ਗਾਏ-ਵਜਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਵਾਦੀ ਰਾਗ, ਰਾਤੀਂ ਬਾਰਾਂ ਤੋਂ ਦਿਨ ਦੇ ਬਾਰਾਂ ਵਜੇ ਤਕ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਠਾਠ—ਜਿਵੇਂ ਸੁਰਤੀਆਂ ਤੋਂ ਸੂਰ ਅਤੇ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਸਪਤਕ, ਜਿਸ ਵਿਚ ਕੋਨਲ-ਤੀਵਰ ਮਿਲ ਕੇ ਬਾਰਾਂ ਸੁਰ ਬਣਦੇ ਹਨ। ਤਿਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰਾਂ ਸੂਰਾਂ ਤੋਂ ਠਾਠ ਅਤੇ ਠਾਠ ਤੋਂ ਅਗੋਂ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਠਾਠ ਵਿਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

੧. ਠਾਠ ਵਿਚ ਸੱਤੇ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ । ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਠਾਠ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ।
੨. ਠਾਠ ਵਿਚ ਸਾ, ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਪਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਸੱਤੇ ਸੂਰ ਨੰਬਰਵਾਰ ਹੋਣੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹਨ । ਭਾਵ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਕਰਮਵਾਰ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਕੋ ਨਾਮ ਦੇ ਦੋ ਸੂਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ।
੩. ਠਾਠ ਵਿਚ ਆਰੋਹ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਤੇ ਸੂਰ 'ਸਾ ਤੋਂ ਨੀ' ਤਕ ਨੰਬਰਵਾਰ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਇਸੇ ਲਈ ਠਾਠ ਵਿਚ ਅਵਰੋਹ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ । ਦਾ, ਰਾਗ ਵਿਚ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ।

ਉੱਤਰੀ ਭਾਰਤੀ ਸੰਗੀਤ ਗ੍ਰੰਥਾਂ ਵਿਚ ੩੬ ਠਾਠ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਦਸ ਠਾਠ ਐਸੇ ਚੁਣੇ ਗਏ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ । ਉਹ ਦਸ ਠਾਠ ਇਹ ਹਨ—੧. ਬਿਲਾਵਲ, ੨. ਕਲਿਆਨ, ੩. ਖਮਾਜ, ੪. ਕਾਫੀ, ੫. ਆਸਾਵਰੀ, ੬. ਭੈਰਵੀ, ੭. ਟੋਡੀ, ੮. ਭੈਰਉ, ੯. ਪੂਰਵੀ ਤੇ ੧੦. ਮਾਰਵਾ ।

ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ—ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਚੜ੍ਹਾਈ ਤੇ ਉਤਰਾਈ । ਭਾਵ ਜਦੋਂ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤੋਂ ਰੇ, ਗਾ, ਮਾ, ਪਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਸੂਰ ਗਾਉਂਦਾ-ਵਜਾਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਆਰੋਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤੋਂ ਹੇਠਾਂ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ ਖੜਜ ਤੇ ਆਉਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਅਵਰੋਹ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ ।

ਰਾਗ—ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਅਨੁਸਾਰ ਗਾਉਣ-ਵਜਾਉਣ ਦੀ ਉਹ ਮਧੁਰ ਤੇ ਸੁੰਦਰ ਰਚਨਾ ਜਿਸ ਵਿਚ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ, ਵਾਦੀ-ਸੰਵਾਦੀ, ਅਨਵਾਦੀ ਸੂਰ ਅਤੇ ਗਮਕ, ਮੀਂਡ ਆਦਿ ਹੋਣ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਸੁਣ ਕੇ ਮਨ ਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਵੇ । ਉਂਜ ਰਾਗਾਂ ਦੀ ਉਤਪਤੀ ਠਾਠ ਤੋਂ ਹੋਈ ਹੈ, ਰਾਗ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਠਾਠ (ਮੇਲ) ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਗ ਵਿਚ ਨਿਯਮ ਅਨੁਸਾਰ ਘੱਟੋ-ਘੱਟ ਪੰਜ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਹੋਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਤੋਂ ਘੱਟ ਸੂਰਾਂ ਦਾ ਕੋਈ ਰਾਗ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਵਿਚ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਕਈ ਪ੍ਰਕਾਰ ਲਿਖੇ ਹਨ । ਜਿਵੇਂ— ਮਾਰਗ ਰਾਗ, ਦੇਸੀ ਰਾਗ, ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ, ਜਨਕ-ਜਨਯ ਰਾਗ, ਛਾਇਆ ਲਗ ਰਾਗ ਆਦਿ । ਪਰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਇਥੇ ਲਿਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਬਹੁਤ ਬਾਰੀਕ ਤੇ ਵਿਸਥਾਰ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ ।

ਜਾਤੀ—ਰਾਗਾਂ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਮੁਖੀ ਜਾਤਾਂ ਹਨ—ਓਡਵ, ਖਾਡਵ ਤੇ ਸੰਪੂਰਣ । ਇਨ੍ਹਾਂ ਤਿੰਨਾਂ ਤੋਂ ਅਗੋਂ ਦੋ ਦੋ ਜਾਤਾਂ ਹੋਰ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ । ਇੰਜ ਕੁਲ ਨੌਂ ਜਾਤਾਂ ਤੋਂ ਸਾਰੇ ਰਾਗ ਬਣਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ।

ਓਡਵ ਜਾਤੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਜ ਸੁਰ ਲਗਦੇ ਹੋਣ ।

ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਛੇ ਸੁਰ ਲੱਗਣ ।

ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ—ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ-ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੱਤੇ ਸੁਰ ਲੱਗਣ । ਅਗੋਂ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਿਸ ਰਾਗ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਪੰਜ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਛੇ ਸੁਰ ਲੱਗਣ ਉਹ ਓਡਵ-ਖਾਡਵ ਜਾਤੀ । ਜਿਸ ਵਿਚ ਜਾਣ ਵੇਲੇ ਪੰਜ, ਆਣ ਵੇਲੇ ਸੱਤੇ ਉਹ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤੀ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ । ਬਾਕੀ ਜਾਤਾਂ ਵੀ ਇਸੇ ਹਿਸਾਬ ਨਾਲ ਬਣਦੀਆਂ ਹਨ । ਖਾਡਵ-ਖਾਡਵ, ਖਾਡਵ-ਓਡਵ, ਖਾਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਆਦਿ ।

ਸੰਗੀਤ ਸਿੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਦਿਆਰਥੀਆਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਲਈ ਸੰਖੇਪ ਵਿਚ ਕੁਝ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰ ਦੇ ਨਿਯਮ ਇਥੇ ਲਿਖ ਦਿਤੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਜੋ ਗਾਉਣ-ਵਜਾਉਣ ਵੇਲੇ ਆਪ ਜੀ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਿੱਕੀਆਂ ਤੇ ਬਾਰੀਕ ਗੱਲਾਂ ਦਾ ਵੀ ਧਿਆਨ ਰਹੇ । ਆਸ ਹੈ ਆਪ ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੋਂ ਪੂਰਾ ਲਾਭ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੋਗੇ ।

SIKHBOOKCLUB.COM

ਤਾਲ-ਠੇਕੇ

ਪਉੜੀ

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪
ਠੇਕਾ	ਗੇ	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਯੋਤਾ
ਤਾਲੀ	X			

ਦਾਦਰਾ

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿੰ	ਤਾ
ਤਾਲੀ	X			੦		

ਢਾਈ ਤਾਲ (ਰੂਪਕ)

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
ਠੇਕਾ	ਤੀਂ	ਤੀਂ	ਤਕ	ਧੀਂ	ਧੀਂ	ਧਾ	ਧਾ
ਦੂਜਾ ਠੇਕਾ	ਤੀਂ	੬	ਤਕ	ਧੀਂ	੬	ਧਾ	ਗੇ
ਤਾਲੀ	⊕			੧		੨	

ਕਹਿਰਵਾ

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਾਗੇ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਤਾ	ਤਾਗੇ	ਤਿੰ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	X				੦			

ਦੁਗੁਨਾ	ਧਾਈ	ਤਾਈ	ਤਕ	ਧਿੰਨਾ	ਧੀਂਧੀਂ	ਨਕ	ਤੀਂਤੀਂ	ਨਕ
	ਧਾਗੇ	ਤਿਟ	ਤਾਗੇ	ਤਿਟ	ਧਾਤ੍ਰਿ	ਕਧੀ	ਨਕ	ਧਿੰਨਾ
	X				X			

ਝਪ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਤ੍ਰਿਕੜ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਤਿ	ਟ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਨਾ
ਦੂਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਤਿੰ	ਨਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	X		੨			੦		੩		

ਸੂਲਫਾਕ (ਸੂਲ ਤਾਲ)

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਤ੍ਰਿਕੜ	ਧਿੰ	ਨਾ	ਕ	ਤੀ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿੰ	ਨਾ
ਦੂਜਾ ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਾ	ਦੀਂ	ਨਾ	ਕਿਟ	ਧਾ	ਤਿਟ	ਕਤਾ	ਗਿਦੀ	ਗਨ
ਤਾਲੀ	X		੦		੨		੩		੦	

ਯੱਕਾ (ਇਕ-ਤਾਲਾ)

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨
ਠੇਕਾ	ਧੀਂ	ਧੀਂ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕੜ	ਤਿੰ	ਨਾ	ਤਿੰ	ਤਿੰ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕੜ	ਧਿੰ	ਨਾ
ਦੂਜਾ ਠੇਕਾ	ਧੀਂ	ਧੀਂ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕੜ	ਤ੍ਰੁ	ਨਾ	ਕ	ਤਾ	ਧਾਗੇ	ਤ੍ਰਿਕੜ	ਧਿੰ	ਨਾ
ਤਾਲੀ	×		੦		੨		੦		੩		੪	

ਚੋਚਲ

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧੀਂ	ਠ	ਧਾ	ਗੇ	ਗੀਂ	ਠ	ਤਾ	ਤੀਂ	ਠ	ਧਾ	ਗੇ	ਧੀਂ	ਠ
ਤਾਲੀ	×			੨			੦				੩			

ਤਿੰਨ ਤਾਲ

ਮਾਤ੍ਰਾ	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭	੮	੯	੧੦	੧੧	੧੨	੧੩	੧੪	੧੫	੧੬
ਠੇਕਾ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ	ਧਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ	ਧਾ	ਤਿੰ	ਤਿੰ	ਤਾ	ਤਾ	ਧਿੰ	ਧਿੰ	ਧਾ
ਤਾਲੀ	×				੨				੦				੩			

ਸੂਰ ਲਿਪੀ ਚਿੰਨ੍ਹ

ਤਿੰਨ ਸਪਤਕ ਸੁੱਧ ਸਵਰ	ਮੰਦਰ ਸਪਤਕ ਸ ਰ ਗ ਮ ਪ ਧ ਨ	ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਸ ਰੁ ਕ ਮ ਪ ਧ ਨ	ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਸ ਰੰ ਗੰ ਮੰ ਪੰ ਧੰ ਨੰ
ਕੌਮਲ ਸੂਰ ਤੇ ਤੀਵਰ ਮੱਧਮ	ਰੁ ਗ ਮ ਧੁ ਨ	ਰੁ ਗੁ ਮ ਧੁ ਨ	ਰੰ ਗੁ ਮੰ ਧੁ ਨੰ
ਪ — — ਰੇ ਠ ਠ	ਪੰਚਮ ਸੂਰ ਨਾਲ ਦੋ ਮਾਤ੍ਰਾ ਹੋਰ ਵਜਾਓ। ਭਾਵ—ਤਿੰਨ ਮਾਤ੍ਰੇ ਗਾਓ ਜਾਂ ਵਜਾਓ ਪਾ ਪਾ ਪਾ ਜਾਂ ਰੇ ਏ ਏ।		
ਪਧ	ਇਕ ਮਾਤ੍ਰਾ ਵਿਚ ਦੋ ਜਾਂ ਵਧੀਕ ਸੂਰ ਵਜਾਓ।		
×	ਇਹ ਤਾਲ ਦਾ ਸਮ ਜਾਂ ਗੁਰ ਜਿਥੋਂ (ਗਤ) ਤਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਵੇ—ਖਾਲੀ ੦ ਅਤੇ ੨.੩.੪ ਤਾਲੀ ਦੇ ਚਿੰਨ੍ਹ ਹਨ।		
* * * * * *] * *	ਸ ਰ ਚੁਪ ਰਹਿਣ ਲਈ) ਸਿਰਫ ਸਾਜ ਵਜਾਓ।		
ਸ— ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ	ਸੂਰ ਤੇ ਲਾਇਨ ਹੇਠਾਂ ਲਿਖਿਆ ਸਲੋਕ ਉਸੇ ਸੂਰ ਤੇ ਗਾਓ।		
ਗ ਸ ਮ, ਰ,	ਉਤਲੀ ਸੂਰ ਛੱਡ ਕੇ ਹੇਠਲੀ ਸੂਰ ਵਜਾਓ। ਇਸ ਨੂੰ ਕਣ ਆਖਦੇ ਹਨ।		

੩. ਸ, ਰਮਪਧ, ਪਮ—ਮਪਮਗਰ, ਰਸ ਗਢਗ ਸ—ਸ, ਰਮਪਧਨੁਧਪ, ਧ, ਸ—ਸ ਧ, ਮ; ਪ, ਧ,
 ਨ ਪ ਰ
 ਸ—ਸਰੇ; ਸ ਧ, ਮ—ਪ, ਮਗਰਸ ਗਰਗ ਸ ।
੪. ਸ, ਰਮਪਧ ਸ—ਸ ਧ, ਪ, ਧ ਸ—ਸ ਧ, ਮ; ਪਧਸ—ਸ ਧ, ਮ—ਪ, ਮਗਰਸ ਗਰਗ ਸ—
 ਰ
 ਸ, ਰ, ਮ, ਪ, ਧ, ਸ—ਸਰੇ, ਸ—ਗਰਗ ਸ—ਨਰਸੰਨਧਪਮ; ਪ ਧ ਸ—ਸ ਧ, ਮ—ਗਰਸ ਗਰਗ ਸ ।
੫. ਸ, ਰਮਪਧਸ—ਸ ਧ, ਮ; ਪ, ਧ, ਸ—ਸਰੇ, ਸਗਰਗ ਸ—ਪਧਸਰਗਰਗ ਸ—ਗ, ਰਸਰੇਸ—
 ਰ ਨ ਪ ਧ ਨ ਰ
 ਮ, ਗਰਗ ਸ ਗਰਗ ਸ—ਸ, ਧ, ਮ; ਪ, ਧ, ਸ—ਸਰਗ, ਰ, ਸ ਨ, ਧਪ, ਧ, ਸ—ਸ, ਧ, ਮ;
 ਰ ਰ
 ਪ, ਮਗਰਸ ਗਰਗ ਸ—ਰਮਪਧਸ—ਗਰਗ ਸ—ਪਧਸੰਨਧਪਮ—ਗਰ, ਰਸਗਰਗ ਸ ।

ਰਾਗ-ਆਸਾ ਤਾਲ-ਯੱਕਾ (ਇਕ ਤਾਲਾ) ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੨

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੇ ਲੋਇਣਾ ਮਨੁ ਪੋਮਿ ਰਤੋਨਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥

ਮਨੁ ਰਾਮਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਇਆ ਕੰਚਨੁ ਸੋਵਿਨਾ ॥

ਗਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੁਲਿਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੋ ਭਿੰਨਾ ॥

ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਮੁਸਕਿ ਝਕੋਲਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮ ਧਨੁ ਧੰਨਾ ॥੧॥

(ਆਸਾ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੪੮)

੪	੪	੫	੦	੨	੦	੩	
੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬	੬
੭	੭	੭	੭	੭	੭	੭	੭
੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮	੮
੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯	੯
੧੦	੧੦	੧੦	੧੦	੧੦	੧੦	੧੦	੧੦
੧੧	੧੧	੧੧	੧੧	੧੧	੧੧	੧੧	੧੧
੧੨	੧੨	੧੨	੧੨	੧੨	੧੨	੧੨	੧੨
੧੩	੧੩	੧੩	੧੩	੧੩	੧੩	੧੩	੧੩
੧੪	੧੪	੧੪	੧੪	੧੪	੧੪	੧੪	੧੪
੧੫	੧੫	੧੫	੧੫	੧੫	੧੫	੧੫	੧੫
੧੬	੧੬	੧੬	੧੬	੧੬	੧੬	੧੬	੧੬
੧੭	੧੭	੧੭	੧੭	੧੭	੧੭	੧੭	੧੭
੧੮	੧੮	੧੮	੧੮	੧੮	੧੮	੧੮	੧੮
੧੯	੧੯	੧੯	੧੯	੧੯	੧੯	੧੯	੧੯
੨੦	੨੦	੨੦	੨੦	੨੦	੨੦	੨੦	੨੦
੨੧	੨੧	੨੧	੨੧	੨੧	੨੧	੨੧	੨੧
੨੨	੨੨	੨੨	੨੨	੨੨	੨੨	੨੨	੨੨
੨੩	੨੩	੨੩	੨੩	੨੩	੨੩	੨੩	੨੩
੨੪	੨੪	੨੪	੨੪	੨੪	੨੪	੨੪	੨੪
੨੫	੨੫	੨੫	੨੫	੨੫	੨੫	੨੫	੨੫
੨੬	੨੬	੨੬	੨੬	੨੬	੨੬	੨੬	੨੬
੨੭	੨੭	੨੭	੨੭	੨੭	੨੭	੨੭	੨੭
੨੮	੨੮	੨੮	੨੮	੨੮	੨੮	੨੮	੨੮
੨੯	੨੯	੨੯	੨੯	੨੯	੨੯	੨੯	੨੯
੩੦	੩੦	੩੦	੩੦	੩੦	੩੦	੩੦	੩੦

ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	—
ਸ	ਭ	ਜ	ਨ	ਮ	ਧ	ਨ	ਠ	ਧੰ	ਠ	ਨਾ	ਠ
←											
ਸੰ	ਸੰ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	—	ਪ
ਜ	ਨ	ਠਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਨ	ਕ	ਮੁ	ਸ	ਠ	ਕ
—	ਧ	ਸੰ...									
ਠ	ਠ	ਕੋਲਿਆ—	ਇਕੋ ਸਮ ਤੇ ਮੁਕਾ ਕੇ ਅਗੇ ਸਲੋਕ ਲਾਓ ।								

ਸੰ— ਨ ਧ-ਧ ਧ ————— ਪ ਮ-ਮ —————

੧ ਓ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈ ਸਤਿਗੁਰ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ

ਗਰ-
ਸੰਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮ: ੧ ॥ ਚਾਰ ਸਲੋਕਾਂ ਨਾਲਿ, ਸਲੋਕ ਭੀ ਮਹਲੇ ਪਹਲੇ ਕੇ ਲਿਖੇ ਸਤਿਗੁਰ-
ਰ-ਸਗਰਗਰਸ ਸ-ਰਮਪਧਸੰ ਸ-
ਟੁੰਡੇ ਅਸਰਾਜੀ ਕੀ ਧੁਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ * * * * ਬਲਿਹਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾਭੀ
— ਸੰ ਨ ਧ ਪ ਧ ਪ- ਪ- ਮ- ਮ-
ਸਦ ਵਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾਣਸ ਤੈ ਦੇਵਤੈ ਕੀਏ ਬਰਤ ਨ ਲਾਗੀ ਵਰ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥
ਪ- ਧ ਸੰ- ਰੰ- ਸੰ ਨ ਧ ਪ ਪ-
ਜੇ ਸਉ ਚੰਦਾ ਉਗਵਹਿ ਸੂਰਜ ਚੜਹਿ ਹਜਾਰ ॥ ਏਠੇ ਚਾਨਣ ਹੋਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਨੁ
ਧ ਰੰ ਸੰ- ਧ- ਨ- ਸੰਨਧਪਧਨ- ਸੰ- ਰੰ-
ਘੋਰ ਅੰਧਾਰ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਨ ਚੇਤਨੀ ਮਨਿ ਆਪਣੈ ਸੁਚੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਛੁਟੇ ਤਿਲ
ਗੰ- ਰੰਸਰੰਸੰ ਸੰ-
ਬੁਆੜ ਜਿਉ ਸੁੰਦੈ ਅੰਦਰਿ ਕੋਰ ॥ ਖੇਤੈ ਅੰਦਰਿ ਛੁਟਿਆ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਉ ਨਾਚ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ਫਲੀਅਹਿ

ਨ ਪ
— ਧ- ਮ- ਪ- ਮਗਰਸਰਸ ਸ-
ਫੁਲੀਅਹਿ ਬਪੜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੀ ਤਨ ਵਿਚ ਸੁਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੦	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	—	੦	—	—	ਸ	—	ਧ	—	ਧ	—
ਗ	ਪੀ	ਨੈ	ਆਪ	ਸਾ	ਜਿ	ਓ	ਠ	ਠ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਨਾ	ਠ	ਉ	ਠ
ਆ	ਯੀ	ਕਦ	ਰਤਿ	ਸਾ	ਜੀ	ਐ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਰ	ਆ	ਠ	ਸ	ਠ	ਠ
ਦੁ	ਤਾ	ਕਰ	ਤਾ	ਆ	ਪ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦੇ	ਠ	ਵਹਿ	ਠ	ਠ
ਦਾ	ਜਾ	ਠ	ਈ	ਸ	ਠ	ਸ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਦੇ	ਠ	ਠ	ਠ	ਸਹਿ	ਠ	ਠ
ਦੁ																	
ਪ	—	—	—	ਪ	ਮ	—	—	—	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਰ	ਚਿ	ਓ	ਠ	ਠ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਕ	ਰਹਿ	ਠ	ਪ	ਸਾ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ
ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਜਿ	ਠ	ਦ	ਕ	ਵਾ	ਠ	ਉ	ਠ	ਠ

ਨੋਟ—ਪਉੜੀ ਦੀ ਨੁਟੈਸਨ ਦੁਗੁਨ ਲਯ ਵਿਚ ਲਿਖੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਜੋ ਸਮਝ ਵਿਚ ਛੇਤੀ ਆ ਜਾਵੇ ।

ਸ	—	ਸ	ਸ	ਮ	—	ਮ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	—	—	—
ੜ	ੜ	ਕ	ਰ	ਆ	ੜ	ਸ	ੜ	ਣ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ
ਡਿ	ੜ	ਠੰ	ੜ	ਚਾਂ	ੜ	ਉ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਿ	ਰੀ	ਵਾ	ਹਿ	ਗੁ	ਰੁ
ਸੰ	—	—	—	ਸੰ—											
ਜੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਾਹਿਗੁਰੂ—ਪਉੜੀ ॥	ਆਪੀਨੈ ਆਪੁ ਸਾਜਿਓ ਆਪੀਨੈ ਰਚਿਓ ਨਾਉ ॥										

ਦੁਯੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜੀਐ ਬਹਿ ਅਸਟੁ ਡਿਠੰ ਚਾਉ ॥
 ਚਾੜਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕੂੰ ਤੁਸਿ ਚੇਵਹਿ ਬਰਹਿ ਪਸਉ ॥
 ਕੂੰ ਜਾਣੈਈ ਸਭਸੈ ਓ ਲੈਸਹਿ ਜਿੰਦੁ ਬਠਾਉ ॥
 ਬਹਿ ਅਸਟੁ ਡਿਠੰ ਚਾਉ ॥ ੧ ॥
 (ਆਸਾ ਚਾਰ ਮ: ੧, ਪੰਨਾ ੪੬੨)

ਰਾਗ-ਆਸਾ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ, ਮਾਤ੍ਰੇ ੮

ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਬਾਣੀ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਣੀਆਲੇ ਅਣੀਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
 ਜਿਸੁ ਲਾਗੀ ਪੀਰ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਰੀਆ ॥
 ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਆਖੀਅਹਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਮਰੀਆ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਜਗ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਆ ॥ ੨ ॥

੦	—	—	—	×	×	੦	×								
*	*	ਮ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ
ੜ	ੜ	ਹ	ਰ	ਪ੍ਰੇ	ੜ	ਮ	ਬਾ	ਣੀ	ੜ	ਮ	ਠ	ਮਾ	ਰਿ	ਆ	ੜ
ੜ	ੜ	ਜਿ	ਸ	ਲਾ	ੜ	ਗੀ	ੜ	ਪੀ	ੜ	ਰ	ਪਿ	ਰੇ	ਮ	ਕੀ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਵ	ਠ	ਮੁ	ਕ	ਤ	ਸੰ	ਆ	ਖੀ	ਐ	ੜ
—	—	ਸ	ਸ	ਰ	—	ਮ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਠ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ
ੜ	ੜ	ਅ	ਣੀ	ਆ	ੜ	ਲੇ	ੜ	ਅ	ਣੀਆ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਜੇ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਾਂ	ੜ	ਣੈ	ੜ	ਜ	ਰੀ	ਆ	ੜ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ਰ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ਮ	ਰੀ	ਆ	ੜ
—	—	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਧ	ਠ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ
ੜ	ੜ	ਜ	ਠ	ਨਾ	ੜ	ਠ	ਕ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਮੇ	ਲ	ਹ	ਰ
—	—	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜ	ਗ	ੜ	ੜ	ਦੁ	ੜ	ਤ	ਰ	ਤ	ਰੀ	ਆ	ੜ
—	—	—	—	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜ	ਗ	ੜ	ੜ	ਦੁ	ੜ	ਤ	ਰ	ਤ	ਰੀ	ਆ	ੜ
—	—	—	—	ਸੰ—	—	ਨ—	—	ਸੰ—							
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥	ਸਚੇ	ਤੇਰੇ	ਖੰਡ	ਸਚੇ	ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥	ਸਚੇ	ਤੇਰੇ	ਲੋਅ	ਸਚੇ		

ਨ ਪ
— ਧ- ਮ- ਮ ਮ ————— ਰ ਮ ਪ ਧ- ਧ —————
ਆਕਾ S S S S ਰ ॥ ਸਚੇ ਤੇਰੇ ਕਰਣੇ ਸਰਬ ਬੀਚਾ S S S S ਰ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ

— ਨੁ ਧ ਪ- ਪ ————— ਧ ਪ ਮ- ਮ —————
ਦੀਬਾ S S S ਠ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਸਚਾ ਵਰਮਾ S S S ਠ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥

ਗ ————— ਗ ਮ ਪ ਮ ਗ ਰ- ਰ ————— ਸ ਗ ਰ ਗ ਸ-
ਸਚੇ ਤੁਧੁ ਆਖਹਿ ਲਖ ਕਰੋ S S S S S ਤਿ ॥ ਸਚੈ ਸਭਿ ਝਾਣਿ ਸਚੈ ਸਭਿ ਜੋ S S S S S ਰਿ ॥

ਮ ————— ਪ ————— ਧ- ਜ- ਧ- ਮ-
ਸਥੀ ਭੈਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਥੀ ਜਾਲਾਹ ॥ ਸਥੀ ਤੇਹੀ ਖੂਬਰਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਸਾਹ S S S S S ॥

ਮ ————— ਗਰ- ਰ ————— ਸਗ ਰਗ ਸ- ਰਮਪਧਸ
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸਚੁ S S ॥ ਜੋ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਸੁ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ S S S S ॥ ਮ: ੧ ॥ * * * *

ਸ ————— ਨ ————— ਸ ਨ ਧ ਪ ਧ ਪ- ਪ —
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਵਡਾ ਨਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਸਚੁ ਨਿਆ S S S S S ਉ ॥ ਵਡੀ

— ਪ ਧ ਸ ਰੰ ਗ ਰੰ ਗ ਸੰ- ਸੰ ————— ਰੰ ————— ਸ ਨ ਧ ਪ-
ਵਡਿਆਈ S S S S S S ਜਾ ਨਿਹਚਲ ਥਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾਣੈ ਆਲਾ S S S S S ਉ ॥

ਪ ————— ਧ ਰੰ ਸੰ ————— ਨੁਧਪ- ਪ —————
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਬੁਝੈ ਸਭ ਭਾਉ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਾ ਪੁਛਿ ਨ ਦਾ S S S ਤਿ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ

— ਧ ਪ ਮ- ਮ ————— ਪ ਮ ਗ ਰ- ਰ —————
ਜਾ ਆਪੇ ਆ S S S ਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰ ਨ ਕਥਨੀ ਜਾ S S S S ਇ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ

— ਸ ਗ ਰ ਗ ਸ- ਸ ————— ਰ ਮ ਪ ਧ ਸੰ- ਸੰ —————
ਰਜਾ S S S S S ਇ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ * * * * * ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਚੈ ਕੀ ਹੈ ਕੋਠਤੀ ਸਚੇ ਕਾ ਵਿਚਿ

— ਵੰ ————— ਸੰ ਗ ਰੰ ਗ ਸੰ ਗੰ —————
ਵਾਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ਲਏ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਵਿਣਾ S S S S S ਸੁ ॥ ਇਕਨਾ ਭਾਣੈ ਕਠਿ

— ਰੰ ਸੰ ਰੰ ਸੰ ————— ਧ- ਮ- ਮ —————
ਲਏ ਇਕਨਾ ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਨਿਣਾ S S S S ਸੁ ॥ ਏਵ ਭਿ ਆਪਿ ਨ ਜਾਪਈ S S S S S ਜਿ ਕਿਸੈ

— ਪ ————— ਮ ਗ ਰ- ਰ — ਗਰ ਰ ਸ- ਸ —
ਆਣੈ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ S S S S ਜਾਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸ ॥ ੩ ॥ ਪਉੜੀ ॥

ਗਗ ਰ ਸ—
ਨਾਨਕ, ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥
ਓਥੇ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਨਿਬੜੈ ਚੁਣਿ ਵਖਿ ਕਚੇ ਜਜਮਾਲਿਆ ॥
ਥਾਉ ਨ ਪਾਇਨਿ ਕ੍ਰਿਪਾਯਾਰ ਮੁਹ ਕਾਲੈ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ॥

ਤੇਰੇ ਨਾਇ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਾਰਿ ਗਏ ਜਿ ਠਗਣ ਵਾਲਿਆ ॥
 ਲਿਖਿ ਨਾਵੈ ਧਰਮੁ ਬਹਾਲਿਆ ॥ ੨ ॥

ਰਾਗ-ਆਸਾ, ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ, ਮਾਤ੍ਰੇ ੬

ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਕਤੀ ਮਿਲੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਰੰਗਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
 ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਇਕ ਮੰਗਾ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿਆ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥
 ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਤ ਸੰਗਾ ॥ ੩ ॥

X			O			X			O		ਸ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਮੁ	ਰ	ਖS	ਮੁਕ	ਧ	S	ਸਰ	ਣਾ	ਗ	ਡੀ	S	ਹਮ
ਗੰ	ਵਿੰ	ਚS	ਰੰS	ਕਾ	S	ਰਾ	ਮ	ਚਾ	ਜੇ	S	ਸੰ
ਗੁ	ਰ	ਪੁS	ਰੈS	S	S	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ਦਿਆ	S	S
ਹ	ਰਿ	SS	ਭਗ	ਡ	S	ਇ	ਕ	ਮੰ	ਗਾ	S	ਮੇਰਾ
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	—	ਰੰਸੰ	ਸੰਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰਸੰ
ਮਨ	ਤ	ਨ	ਸਥ	ਦ	ਵਿ	ਗਾ	S	ਜਿS	ਦਿਆ	S	SS
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ
ਜ	ਪ	SS	ਅS	ਤ	S	ਤ	ਰੰ	S	ਗਾ	S	ਮਿਲ
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—
ਸੰ	ਤ	ਜ	ਨਾ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	S	ਦਿ	ਆ	S	S
ਗ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—
ਨਾ	S	S	ਨ	ਕ	S	ਸ	ਤ	ਸੰ	ਕਾ	S	S

ਸੰ— ਨ— ਸੰ— ਸੰ— ਨ ਪ
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਦ ਵਿਸਮਾਦੁ ਫੇਦੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਜੀਅ ਵਿਸਮਾਦੁ—ਭੇ S S S S S ਦ ॥
 ਮ— ਰ ਮ ਪ ਧ— ਧ— ਨੁ ਧ ਪ— ਪ—
 ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੂਪ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰੰ S S S S ਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਨਾਕੇ ਫਿਰਹਿ ਜੰ S S S ਤ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਧ ਪ ਮ ਮ— ਰ—
 ਪਉਣ ਵਿਸਮਾਦੁ ਪਾਣੀ S S S ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਅਗਨੀ ਖੇਡਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਧਰਤੀ ਵਿਸਮਾਦੁ
 ਰ
 — ਮ ਗ ਰ ਰ— ਸ ਗ ਰ ਗ ਸ— ਮ—
 ਖਾਣੀ S S S ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਦਿ ਲਗਹਿ ਪਰਾਣੀ S S S S S ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸੰਜੋਗੁ—ਵਿਸਮਾਦੁ

ਦੂਜੀ, ਤੀਜੀ ਤੇ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਭੀ—“ਆਪਿਨੈ ਆਪ ਸਾਜੀਓ” ਵਾਲੀ ਧੁਨ ਤੇ ਹੀ ਗਾਓ !

ਨ ਨ ਪ
 ਪ ਸ- ਧ- ਮ- ਮ-
 ਵਿਜੋਗੁ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੁਖ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭੇ S S S S S S ਗ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਿਫਤਿ ਵਿਸਮਾਦੁ ਸਾਲਾਹ
 ਪਮਗਰ ਰ ਗਰਸ- ਰਮਪਧਸ- ਸ-
 S S S S ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਉਜੜ ਵਿਸਮਾਦੁ ਰਾਹ S S S S ॥ * * * * * ਵਿਸਮਾਦੁ ਨੇੜੇ ਵਿਸਮਾਦੁ

ਨ ਸੰਨਧ ਧਪ- ਪ- ਪਧਸੰਰੰਗਰੰਗ ਸੰ-
 ਦੂਰਿ ॥ ਵਿਸਮਾਦੁ ਦੇਖੀ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂ S S S S S ਰ ॥ ਵੇਖਿ ਵਿਡਾਣ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾ S S S S ਦਿ ॥
 ਰੰ ਸ- ਨ- ਸੰ- ਨਧ-
 ਨਾਨਕ ਬੁਝਣ ਪੂਰੈ ਭਾਗ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦਿਸੈ ਕੁਦਰਤਿ ਸੁਣੀਐ ਕੁਦਰਤਿ ਭਉ ਸੁਖ ਸਾ S S ਰ ॥
 ਧ- ਧਪਮ ਮ-
 ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਅਕਾ S S ਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਕਤੇਬਾ ਕੁਦਰਤਿ

ਪਮਗਰ- ਰ- ਸਗਰਗ ਸ-
 ਸਰਬ ਬੀਝਾ S S S ਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪੈਨਟੁ ਕੁਦਰਤਿ ਸਰਬ ਪਿਆ S S S S ਰ ॥
 ਰਮਪਧਸ- ਸ- ਕੁੰ-
 * * * * * ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਤਿ ਜਿਨਸੀ ਰੰਗੀ ਕੁਦਰਤਿ ਜੀਅ ਜਹਾਨ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਨੇਥੀਆ ਕੁਦਰਤਿ

ਰੰ ਸੰਗਰੰਗ ਸੰ- ਸੰ- ਗੰ-
 ਬਦੀਆ S S S S S ਕੁਦਰਤਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੇਜੰਤਰੁ ਕੁਦਰਤਿ ਧਰਤੀ

ਨ ਪ
 ਗੰਸਰੰਧ- ਸੰ- ਧ- ਮ- ਮ-
 ਖਾ S S S S ਕ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕੂੰ ਕਾਦਰ ਕਰਤਾ ਪਾਕੀ ਨਾਈ ਪਾ S S S ਕ ॥ ਨਾਨਕ
 ਗਰ ਗਗ ਰਰ ਸ-
 ਹੁਕਮੇ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ S S ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕ ॥ ੨ ॥

ਸ- ਗ ਗ ਰ ਸ-
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਨੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੇ ਹੋਇ ਭਸਮਝਿ ਭਉਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥
 ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥
 ਅਗੈ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥
 ਖਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਹੁਆਇਆ ॥
 ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੩ ॥

ਰਾਗ-ਆਸਾ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ, ਮਾਤ੍ਰੇ ੯

ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ਰਾਮਰਾਜੇ
 ਹਉ ਮਾਗਉ ਸਰਣਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਖ ਪਾਇਆ ॥
 ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਦਰਿ ਝਾਜ ਰਖਾਇਆ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ੪ ॥

X	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	੦	ਨ	ਧ	ਪ	X	ਧ	ਨ	ਸੰ	੦	ਧ	ਪ
*	ਦੀ	ਨ	ਦ	ਨ	ਨ	ਸੁ	ਣ	ਬੇ	ਨ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ਹ	ਰਿ
ਹਉ	ਮਾ	ਗਉ	ਸ	ਦਿਆ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ਭਕ	ਰ	ਵ	ਛ	ਲ	ਹ	ਰਿ	ਬਿਰ	ਦ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ਜ	ਨ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸ	ਰ	ਣਾ	ਗ	ਤੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—
ਪੂ	ਭ	ਹ	ਰਿ	ਗਾ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਜੇ	ੜ	ੜ
ਹ	ੜ	ਰ	ੜ	ਹ	ੜ	ਰ	ੜ	ਮੁ	ਖ	ਪਾ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ	ੜ
ਹ	ੜ	ਰ	ੜ	ਲਾ	ੜ	ਜ	ੜ	* ਰ	ਰ	ਖਾ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ	ੜ
ਹ	ੜ	ਰ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	* ਤ	ਤ	ਰਾ	ੜ	ਦਿਆ	ੜ	ੜ

ਸੰ— ਨ— ਪ— ਮ—
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦ ਵਾਉ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆ ੜੜੜ ਉ ॥ ਭੈ

ਰਮਪਧ- ਧ- ਨੁਪਧ- ਪ-
 ਵਿਚਿ ਅਗਨਿ ਥਥੈ ਫੋਕਾ ੜੜੜੜ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾ ੜੜੜ ਰ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਦਿੰਦੁ ਡਿਰੈ

ਨ— ਪ— ਸ- ਧ- ਮ- ਰ-
 ਸਿਰ ਭਾ ੜੜ ੜੜ ੜੜ ੜੜ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰ ੜ ਦੁ ॥

ਰ- ਸਗਰਗ ਸ- ਮ- ਪ-
 ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰ ੜੜੜੜੜੜ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ

ਨ- ਧ- ਸੰ- ਰ- ਸੰਨਧਪ- ਪ- ਧਰੰ ਸੰ-
 ਆਕਾ ੜੜੜ ਸ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੰਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂ ੜੜੜੜੜ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰਿ ॥

ਸੰ- ਧ- ਮ- ਮ- ਗਰ- ਸਗਰਗ ਸ-
 ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ ਲੇ ੜੜੜ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ੜੜ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏ ੜੜੜੜ ੜਕ ॥

ਸ- ਰਮਪਧਸੰ- ਸੰ- ਨ-
 ਮ: ੧ ॥ ***** ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥ ਕੋਤੀਆ ਕੰਨੁ ਕਹਾਣੀਆ

ਨਸੰਰੰਸੰਨਧਪ- ਪ- ਪਧਸੰਰੰਗੰਰੰਕੰ ਸੰ- ਸੰ-
 ਕੋਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾ ੜੜੜੜੜੜੜ ॥ ਕੋਤੇ ਨਚਹਿ ਮੰਗਤੇ ੜੜੜੜੜੜੜੜ ਗਿਜ ਮੁੜੁ ਪੂਰਹਿ ਤਾ

ਨਧ- ਧ- ਧਮ ਮ- ਪ- ਮਗਰ-
 ੜੜ ॥ ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ੜੜ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ੜੜੜੜ

ਰ- ਸਗਰਗ ਸ- ਰਮਪਧਸੰ- ਸੰ-
 ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾ ੜੜੜੜ ੜੜ ॥ ***** ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁਦਕੇ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰੁ ॥

ਰੰ— ਸੰਗੰਰੰਗੰ ਸੰ— ਸੰ— ਗੰ—
 ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ SSSSSS ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਫਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ ਨ ਗਲੀਈ ਢੁਈਐ

ਨ ਪ
 ਰੰਸੰਰੰਸੰ— ਸੰ— ਧ— ਮ— ਮ— ਗਰ— ਰ— ਗ ਗ ਰ ਰ
 SSSSS ਕਥਨਾ ਕਰਤਾ ਸਾ SS \$ਰ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ SSS ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ ਹੁਕਮੁ ਕੁ
 ਸ—
 ਆਰ ॥ ੨ ॥

ਸ— ਗ ਗ ਰ ਸ
 ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਥਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥
 ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ੪ ॥

(ਆਸਾ-ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ-ਭੈਰਉ

ਵਾਦੀ—ਪੁ | ਠਾਠ—ਭੈਰਉ | ਸਮਾਂ—ਸਵੇਰ (ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ)
 ਸੰਵਾਦੀ—ਰੁ | ਜਾਤਿ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰਿਖਭ, ਧੌਵਤ ਸੂਰ ਕੰਮਲ ।

ਮ ਨ
 ਆਰੋਹ—ਸ, ਗ, ਮ ਪ, ਪ੍ਰ, ਨ ਸੰ ।

ਨ
 ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨ ਪ੍ਰ, ਪ੍ਰ, ਪ, ਮਗ, ਰੁ ਸ ।

ਮ ਨ ਨ ਗ
 ਪਕੜ—ਸ, ਗ ਮ ਪ ਪ੍ਰ, ਪ੍ਰ, ਪ, ਮਗਰੁ, ਰੁ, ਸ— ।

ਭੈਰਉ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਪਰਮੁਖ ਰਾਗ ਹੈ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਰੂਪ ਬਹੁਤ ਬਦਲ ਗਏ ਹਨ। ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਤਿਹਰਵੀਂ ਸਦੀ ਵਿਚ 'ਸੰਗੀਤ ਰਤਨਾਕਰ' ਅਨੁਸਾਰ ਰੇ, ਪਾ, ਵਰਜਿਤ ਓਡਵ ਜਾਤਿ ਦਾ ਰਾਗ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਗਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਕੋਮਲ ਸਨ। ਭਾਵ—ਇਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਰਾਗ 'ਮਾਲਕੋਸ' ਫਿਰ ਇਸ ਦੇ ਗਾ, ਨੀ, ਸੂਰ ਤੀਵਰ ਹੋ ਗਏ। ਸਤਾਰਵੀਂ ਸਦੀ ਤਕ 'ਪਾਰਿਜਾਤ ਸੰਗੀਤ' ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਮਲ ਰਿਖਭ ਲਗਣ ਨਾਲ ਜਾਤਿ ਖਾਡਵ ਹੋ ਗਈ ਅਤੇ ਅਜ-ਕਲ ਇਹ ਸੰਪੂਰਨ ਜਾਤਿ ਦਾ ਰਾਗ ਹੈ। ਇੰਜ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਭੀ ਅਦਲ-ਬਦਲ ਹੁੰਦੀ ਰਹੀ ਹੈ।

ਭੈਰਉ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਧੌਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਰਿਖਭ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿਚ ਭੈਰਉ ਦਾ ਰੂਪ ਪਾ, ਤੇ ਰੇ, ਸੂਰ ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਸੂਰਾਂ ਨੂੰ ਖਾਸ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਿਲਾਉਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਠ ਨ ਗ
 ਅੰਦੋਲਨ ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਮਪ, ਪ੍ਰ, ਪ੍ਰ, ਪ ਮਗਰੁ, ਰੁ, ਸ—, ਇਨ੍ਹਾਂ ਸੂਰਾਂ ਦੇ ਠੀਕ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਭੈਰਉ ਦੀ ਝਲਕ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੇ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਸੂਰ ਘੱਟ
 ਮ ਨ ਨ ਗ ਨ ਨ ਗ
 ਲਾਈਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਵਿਚ "ਸ, ਗਮਪ ਪ੍ਰ ਪ੍ਰ; ਪ ਮਗਰੁ ਰੁ ਸ, ਜਾਂ ਮਪ ਪ੍ਰ ਪ੍ਰ ਪ, ਮਪਗਮਰੁ-ਰੁ, ਸ" ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਆਖਦੇ ਹਨ। ਸੰਧੀ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਰਾਗ ਉੱਚ ਹਨ ਜੋ ਸਵੇਰੇ ਸੂਰਜ ਉਦਯ ਹੋਣ ਸਮੇਂ ਜਾਂ ਸ਼ਾਮ ਨੂੰ ਸੂਰਜ ਅਸਤ ਹੋਣ ਵੇਲੇ ਗਾਏ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਗੰਭੀਰ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ। ਬਿਲੰਬਿਤ ਲਯ ਵਿਚ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਇਸ ਦਾ ਅਲਾਪ ਕਰਨ ਨਾਲ ਮਨ ਇਕਾਗਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਉਤ੍ਰਾਂਗ ਪ੍ਰਧਾਨ ਰਾਗ ਹੈ ਤਾਂ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ ਤਿੰਨੇ ਸਪਤਕਾਂ ਵਿਚ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਅਲਾਪ)

੧. ਨ ਨ ਗ ਗ ਨ ਨ ਗ
ਸ—ਧੁ—ਨਸ, ਰੁ, ਰੁ, ਸ—ਨਸ ਧੁ—ਧੁ, ਨਸ—ਗਮਰੁ, ਰੁ, ਸ— ।

੨. ਨ ਨ ਨ ਗ ਮ ਗ ਨ ਨ
ਸ—ਧੁ—ਪ, ਮਪ ਧੁ ਧੁ, ਸ—ਸੰਰੁ, ਰੁ—ਸ, ਗਮਪਮਗਰੁ—ਰੁ, ਸ—ਸ, ਧੁ—ਧੁ—ਰੁ, ਸ—
ਗ
ਗਮਪਗਮਰੁ ਰੁ—ਸ— ।

੩. ਨ ਨ ਨ ਗ ਨ ਨ ਨ
ਸ—ਧੁ—ਪ, ਮਪ ਧੁ ਧੁ—ਨਸ—ਗਮਰੁ, ਰੁ ਸ ਧੁ—ਸ—ਨਸ ਧੁ—ਪ—ਮਪ ਧੁ ਨਸ—
ਗ ਗ ਗਮਰੁ ਗਮਪਮਗਰੁ—ਰੁਸ—ਸ, ਗਮਪ ਧੁ ਪਮਗਰੁ—ਰੁ—ਸ ਧੁ ਧੁ—ਸੰਰੁ—ਰੁ—
ਸ— ।

੪. ਮ ਨ ਨ ਪ ਨ ਗ ਮ ਨ ਨ
ਸ—ਗਮਪ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਗਮਪਗਮ ਧੁ—ਪ, ਮਗਰੁ ਗਮਰੁ ਰੁ—ਸ—ਗਮਪ ਧੁ—ਧੁ—ਪ, ਮਪਗਮ
ਨ ਨ ਗ ਨ ਨ ਨ
ਧੁ, ਪ, ਮਪ ਧੁ—ਮ; ਪਗਮਰੁ, ਗਮਰੁ ਰੁਸ—ਧੁ—ਧੁ—ਨਸ—ਮਪ ਧੁ—ਨਸ—ਨਸਰੁਸੰ ਧੁ—

ਪ, ਧੁਮਪਗਮ ਧੁ—ਪ, ਮਗਰੁ—ਰੁਸ—ਸ ਧੁ—ਧੁ—ਪ, ਨਸੰ ਧੁ—ਪ, ਮਪ ਧੁ—ਨਸ—ਨਸਰੁਸੰ
ਨ ਗ
ਧੁ ਪਮਗਰੁ ਰੁ—ਸ— ।

੫. ਨ ਨ ਨ ਨ ਨ ਗੰ ਗੰ ਨ
ਮਪ ਧੁ ਧੁ ਨਸ—ਰੁਸੰ—ਧੁ—ਧੁਸੰ—ਨਸਰੁਸੰ ਧੁ—ਰੁ—ਸੰ—ਗੰਮ ਰੁ—ਰੁ—ਸੰ—ਧੁ—ਪ,
ਪ ਨ ਗੰ ਨ ਨ ਨ ਨ
ਗਮ ਧੁ—ਨਸਰੁ—ਰੁ—ਸੰ ਧੁ—ਪਮਗਰੁ ਰੁ—ਸੰ ਧੁ ਧੁ ਨਸ—ਰੁਸੰ ਧੁ—ਪ, ਮਪ ਧੁ—ਸੰ—
ਗੰ ਗੰ ਗੰ ਨ ਨ ਗ ਮ ਨ
ਰੁ—ਰੁ—ਸੰ—ਗੰਮਗੰ—ਰੁਸੰ ਧੁ—ਪ, ਮਪਗਮ ਧੁ—ਪ ਮਗਰੁ—ਰੁ—ਸ—ਗਮਪ ਗਮ ਧੁ
ਨ ਗੰ ਨ ਨ ਪ ਗ
ਸੰ—ਧੁ—ਰੁ—ਰੁ—ਸੰ—ਨਸਰੁ ਧੁ ਧੁ ਪ, ਗਮਪਗਮ ਰੁ—ਰੁ—ਸ— ।

ਰਾਗ-ਭੈਰਉ, ਤਾਲ-ਯੱਕਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੈਦਿ ਵੈਦਿਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਕੋਟ ਗੜ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਧਾ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਵਿਧਾ ॥
 ਪੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਰਸਿ ਕੁਧਾ ॥ ੧ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੪੯)

X	੦		੨	੦		੩	੪	
ਨ	—	ਪੁ	ਪ	—	ਮ	ਗ	—	—
ਪੁ	ੜ	ਰ	ਮੁ	ੜ	ਖ	ਗੁ	ੜ	ੜ
ਗੁ	ੜ	ਚ	ਚ	ੜ	ਨ	ਕਾ	ੜ	ੜ
ਕੰ	ੜ	ਰਿ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ਹੀ	ੜ	ੜ
ਹ	ੜ	ੜ	ਗ	ੜ	ੜ	ਛੇ	ੜ	ੜ
ਭਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	—	ਗੁ	ਸ	—	ਗੁ	ਸ	—	—
ਕੰ	ੜ	ਦਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	ੜ	ਟ	ਗ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪਾ	ੜ	ਤ	ਨੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
	ੜ	ਦਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਗ	ਮ	ਮ	ਪ
ਸ	ਜ	ਨ	ਲ	ੜ	ਧਾ	ਰਾ	ਮ	ਪ
ਹ	ੜ	ਰਿ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ਸਿ	ੜ	ਧਾ
ਮ	ੜ	ਨ	ਤ	ੜ	ਨ	ਵਿ	ੜ	ਧਾ
ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	—	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	—
ਨੜ	ਕ	ੜ	ਚ	ੜ	ਸ	ਗੁ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	ਪ	ਮ	—	ਪ
ਭਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗ	ਵ	ਛੇ	ੜ	ੜ

ਸੰ— ਸੰ— ਨ— ਸੰ— ਰੁੰ—
 ਪਾਇਆ—ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨੁ ਗੋਪਾਲੁ ॥ ਗਹਟੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ

— ਸੰ— ਨ— ਪੁ— ਪੁ— ਪ—
 ਬੈਂਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਆਵਤਾ ੜ ੜ ੜ ੜ ੜ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲ ਧਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥

— ਨ— ਗ—
 ਮ— ਮਪ ਪੁ— ਮਪ ਰੁ— ਸ— ਸ— ਮ—
 ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣੀ ੜ ੜ ੜ ੜ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ

— ਨ—
 — ਪ— ਮਪ ਪੁ— ਪੁ— ਨ—
 ਕੁਰ ॥ ਪੈਰਿ ਹਲਾਇਨਿ ਵੇਰਨਿ ਸਿਰ ੜ ੜ ॥ ਉਡਿ ਉਡਿ ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੇ ਲੋਕੁ ਹਸੈ

ਨ ਪ ਨ ਨ
 ਸ਼ ਧੁ- ਮ- ਧੁ- ਸ਼- ਰੁੰ- ਸੰ- ਧੁ-
 ਘਰਿ ਜਾ ਡ ਡ ਡ ਡ ਡ ਇ ॥ ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ ਆਪ ਪਛਾਤਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾ ਡ ਡ ਲ ॥

ਨ ਗ
 ਪ- ਮਪ ਧੁ- ਪਮ ਰੁ- ਰੁ- ਸ- ਸ-
 ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾ ਡ ਡ ਡ ਡ ਡ ਨੁ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾ ਡ ਮ ॥ ਨਿਰਭਉ

ਨ
 ਪੁ- ਨ- ਸ- ਰੁ- ਸ-
 ਨਿਰੰਕਾਰ ਸਚੁ ਨਾ ਡ ਮ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ ਚੜ੍ਹਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀ

ਗ- ਮ- ਪ-
 ਰੈਣਿ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਤ ਵੀਚਰਿ ॥ ਨਦੁੜੀ ਕਰਮਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ ਕੱਲ੍ਹ ਚਰਖਾ

ਨ ਨ
 ਮਪ ਧੁ- ਸ਼- ਸੰ- ਰੁੰ- ਸੰ-
 ਚੜੀ ਚਕੁ ਡ ਡ ਡ ਡ ॥ ਭਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤ ਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾਟੂ ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀ

ਨ ਪ ਨ ਨ
 ਪੁ- ਮ- ਧੁ- ਸ਼- ਗੰ- ਰੁੰ- ਰੁੰ-
 ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ਡ ਡ ਡ ਡ ਡ ॥ ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਸੰ ਡ ਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ

ਸੰ- ਨ- ਸੰ-
 ਗਣਰ ਨ ਅੰਤ ॥ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਰੁ ਕੋਇ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ

ਨ ਗ
 ਪੁ- ਪ- ਮ- ਰੁ- ਰੁ-
 ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੰ ਡ ਇ ॥ ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾ ਡ ਉ ॥ ਨਾਨਕ

ਸ- ਸ-
 ਜਿਨੁ ਮਨਿ ਭਉ ਰਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੦	ਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	੦	—	—	ਸ	ਸ	×	ਪ	ਪ	ਪ	—
ਗ	ਗ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਨ	ਉ	ਤੇ	ਰਾ	ਨਿਰੰ	ਕਾ	ਰ	ਦੈ	੧	੧	੧	ਨਾ	ਇ	੧	੧	ਲ	ਇ	ਐ	੧
ਜੀ	ਉ	ਪਿੰਡ	ਸਭ	ਤਿ	ਸ	ਦਾ	੧	੧	੧	੧	ਦੇ	੧	੧	੧	ਖਾ	੧	ਜੈ	੧
ਲੈ	ੜਹਿ	ਚੈ	ਗਾ	ਆ	ਪ	ਣਾ	੧	੧	੧	੧	ਕ	ਰ	੧	੧	ਪੁੰ	੧	ਨਹੁ	੧
ਜੇ	ਜਰ	ਵਾ	ਣਾ	ਪਰ	ਹ	ਰੈ	੧	੧	੧	੧	ਜ	ਰ	੧	੧	ਵੇ	੧	ਸ	੧
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
—	—	ਮ	—	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਨ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧
੧	੧	ਕੰ	੧	ਰ	ਰੈ	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧	੧

ਧੁ ਧੁ ਪ — | ਮ ਮ ਗ — | ਤੁ — ਪ ਪ | ਮ ਗ ਰੁ ਰੁ
 ਭ ਰੀ ਐ S | ਪਾ ਈ ਐ S | S S ਸਿ ਰੀ | ਵਾ ਹਿ ਗੁ ਰੁ

ਸ — — — ਸ—
 ਜੀ. S S S ਵਾਹਿਗੁਰੂ

ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥
 ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸਦਾ ਦੇ ਖਾਜੇ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥
 ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀਰੁ ਸਦਾਈਐ ॥
 ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥
 ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ ੫ ॥

ਰਾਗ-ਭੈਰਵੀ ਤਾਲ-ਦਾਦਰਾ

ਪੰਥੁ ਦਸਾਵਾ ਨਿਤ ਖੜੀ ਮੁੰਧ ਜੋਬਨਿ ਬਾਲੀ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਇ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੀ ॥
 ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ੨ ॥

×	o					×	o				
ਸ	ਸ	ਰੁ	ਸਨੁ	ਸ	—	ਮ	ਮ	ਪ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ
ਪੁ	ਬ	ਦ	ਸਾS	ਵਾ	S	ਨਿ	ਤ	ਖ	ਪੁ	ਮੁੰ	ਧ
ਹਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਨਾS	ਮ	ਚੇ	ਤਾ	S	ਦਿ	ਡੀ	ਰ	S
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਮੇ	S	ਲ	ਗੁ	ਰ	S
ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—
ਜੋ	ਬ	ਨ	ਬਾ	ਲੀ	S	ਰਾS	ਮ	ਰਾ	ਜੈ	S	S
ਹ	ਰਿ	S	ਮਾS	ਰ	ਗ	ਚਾS	S	S	ਲੀ	S	ਮੇਰੈ
ਹ	ਰਿ	S	ਮਿਲਿ	ਆ	S	ਬS	ਨ	ਵਾ	ਲੀ	S	S
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਪਧ	ਨੁ	ਸੰ
→ ਮਨ	ਤ	ਨ	ਨਾ	ਮ	ਅ	ਧਾ	S	ਰ	ਹੈS	S	S
ਧੁਪ	ਧੁ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ
ਹਉ	S	S	ਮੈS	S	S	ਬਿS	ਖ	ਜਾ	ਲੀ	S	ਜਨ

ਸੰ — ਨ — ਸੰ — ਰੁ
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇ ਸੇ, ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ

ਨ
 — ਸੰ — ਨਸੰਚੁੰਸੰਪੁ— ਧੁ — ਪ — ਮ—
 ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾSSSSSS ॥ ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿ

ਨ ਗ
 ਮਪ ਯੁ- ਪਮ ਰੁ- ਸ- ਗ- ਮ-
 ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੁਜਾ SS SS SS SS ਅਗਰਵਾਸੂ ਬਹਕਾਰੁ ॥ ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮ

ਨ ਨ
 ਪ- ਮਪ ਯੁ- ਸ- ਸ-
 ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸੂਖਮ ਮੁਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੋਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾ SS SS SS ॥ ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ

ਨ ਪ ਨ
 ਯੁ- ਮ- ਯੁ- ਸ- ਰੁ- ਸ- ਯੁ- ਪ-
 ਉਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾ SS SS SS SS ॥ ਦੇਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੁਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾ SS ॥ ਚੇਰਾ

ਗ ਨ
 ਮ- ਗਮਪਮ ਰੁ- ਸ- ਯੁ- ਰੁ-
 ਜ ਰਾ ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ SS SS SS ॥ ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਤਾ SS ਉ ਤਿਨਾ ਭਿ

ਸ ਗ ਮ ਪ
 ਕਾਈ ਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤੀਆ ਲੋਆ ਅਕਾਰਾਂ ਅਕਾਰ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰ ਹੈ

ਨ
 ਮਪ ਯੁ- ਨ- ਸ- ਰੁ-
 ਜਾਣਹਿ SS S ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਝ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਦਾ

ਨ ਪ ਨ
 ਸ- ਨਸਰੁਸੁ ਯੁ- ਮ- ਯੁ- ਸ- ਸ- ਗ-
 ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਇਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾਛਾ SS SS SS SS SS ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਿਟੀ

ਨ
 ਰੁ- ਰੁ- ਸ- ਯੁ- ਯੁ-
 ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ SS ਪੈੜੈ ਪਈ ਕੁਮਿਆਰ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾ SS ॥ ਜਲਿ

ਪ ਮ ਗ ਰੁ
 ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ SS ਸੋ ਜਾਣੈ
 ਕਰਤਾਰੁ ॥ ੨ ॥

ਸ- ਸ ਗ ਗ
 ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਅਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਸੋਹੁ ਦੁਕਾਇਆ ॥
 ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਜਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥
 ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ੬ ॥*

ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੈ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਹੁਤ ਬੈਰਾਗਿਆ ਹਰਿ ਨੈਣ ਰਸਿ ਭਿੰਨੇ ॥

*ਛੇਵੀਂ, ਸਤਵੀਂ ਤੇ ਅਠਵੀਂ ਪਉੜੀ ਭੀ—“ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ”—ਵਾਲੀ ਧੁਨ ਤੇ ਗਾਓ ।

ਮੈਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਰਾ ਦਸਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥
 ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਕਾਰੇ ਲਾਈਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਮੇ ॥ ੩ ॥

×					○					×					○				
ਸ	ਮ	ਮ	ਮਗ	ਮਪ	—	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਪਧੁ	ਸੰਨ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਪਧੁ				
ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖਡ	ਪਿਆ	ੲ	ਰੋੲ	ੲ	ਆ	ੲੲ	ੲੲ	ਇ	ਮਿਲ	ੲ	ੲ	ਮੋੲ				
ਮ	ਨ	ਤ	ਨੲ	ਬਹੁ	ੲ	ੲੲ	ਬੋ	ਰਾ	ੲੲ	ੲੲ	ਗਿ	ਆ	ੲ	ੲ	ੲੲ				
ਮੁ	ੲ	ਰ	ਖੲ	ਕਾੲ	ੲ	ਰੋੲ	ੲ	ਲਾ	ੲੲ	ੲੲ	ਈ	ਆ	ੲ	ੲ	ੲੲ				
ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰਰੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮ	ਪ	ਪਧੁ	ਸੰਨ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਪ				
ਚਿ	ਰੀੲ	ੲੲ	ਵਿ	ਛੋੲ	ੲੲ	ਨੋੲ	ੲ	ਰਾ	ੲੲ	ਰਾੲ	ੲ	ਜੋ	ੲ	ੲ	ਮੇਰਾ				
ਹ	ੲੲ	ਚੲ	ੲ	ਨੋੲ	ੲੲ	ਣੲ	ੲ	ਰ	ਸੲ	ਭਿੲ	ੲ	ਨੋ	ੲ	ੲ	ੲ				
ਨਾ	ੲੲ	ੲੲ	ੲ	ਨੲ	ਕੲ	ੲੲ	ੲ	ਹ	ਰੲ	ਕੰੲ	ੲ	ਮੋ	ੲ	ੲ	ੲ				
→ ਮੈ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਸੰਰੰ	ਗੁੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	—	—				
	ਹਰਿ	ਪੂ	ਭ	ਪਿਆ	ੲ	ਰਾੲ	ੲ	ੲ	ਦ	ਸ	ਗੁ	ਚ	ੲ	ੲ	ੲ				
ਸੰ	ਸੰਨ	ਸੰਰੰ	ਰੰ	ਸੰਨ	ਸੰਨ	ਧੁਪ	ਮ	ਪ	ਪਧੁ	ਸੰਨ	ਧੁ	ਪ	—	—	ਪ				
ਮਿੲ	ਲੲ	ੲੲ	ੲ	ਹੰ	ੲੲ	ਰੲ	ੲ	ਮ	ਨੲ	ਮੰ	ੲ	ਨੋ	ੲ	ੲ	ਹਉ				

ਸੰ— ਨ— ਸੰ—
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥

ਰੁ— ਸੰ— ਨ—
 ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਿਆ ੲੲੲੲ ੲੲ ॥ ਹਉ

ਨ ਗ
 ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾ ੲੲ ੲੲ ੲੲ ੲੲ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ

ਮ ਪ
 ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ

ਨ
 ਮਪ ਧੁ— ਨ— ਸੰ— ਰੁ—
 ੲੲ ੲੲ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਮੇਖ ਮੁਕਤਿ

ਨ
 ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ੲੲ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ

ਗ
 ਉਪਾਇਆ ੲੲੲ ॥ ਹਉਮੈ ਬੁਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੁਝੈ ੲੲ ੲੲ ੲੲ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੁਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੁਝੈ ॥ ਨਾਨਕ

ਨ
 ਕੁਕਮੀ ਲਿਖਿਐ ਲੇ ੲੲ ਖ ॥ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥ ਮਹਿਲਾ ੨ ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉ ਮੈ

ਨ ਨ
 ਮਪ ਪੁ- ਸੰ- ਰੁੰ
 ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ੧ ॥ ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਉਪਜੈ ਕਿਤੁ
 ਨ ਪ ਨ ਨ
 ਸੰ- ਪੁ- ਮ- ਪੁ- ਸੰ- ਗੰ-
 ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਮੈ ਇਹੋ ਕੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ੨ ॥ ਹਉਮੈ
 ਨ
 ਗੰਗੁ ਰੁ- ਸੰ- ਨਸੰਗੁੰ ਪੁ- ਪੁ-
 ਦੋਰਘੁ ਗੋਗੁ ਹੈ ॥ ਢਾਕੁ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ॥ ੧ ॥ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ
 ਨ ਗ
 ਮਪ ਪੁ- ਪਮ ਰੁ- ਰੁ- ਸ
 ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ॥ ੧ ॥ ੧ ॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥ ੨ ॥

ਸ- ਗ ਗ ਰੁ ਸ
 ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤਖੀਈ ਜਿਨੀ ਸਚੇ ਸਚੁ ਪਿਆਇਆ ॥
 ਓਨੀ ਮੰਦੇ ਪੰਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥
 ਓਨੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਬੋਝਾ ਖਾਇਆ ॥
 ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥
 ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥ ੭ ॥

ਰਾਗ-ਭੈਰਉ, ਤਾਲ-ਤਿੰਨ ਤਾਲ ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੬

ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਿੰਨੀ ਦੇਹੁਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੁਰਕੇ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਜਿਨਾ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮਨਿ ਭਾਈਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਛਕਿ ਛਕੇ ॥
 ਗੁਰ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜੂਕੇ ਧਕ ਧਕੇ ॥
 ਹਰਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਇਕੇ ॥ ੪ ॥ ੮ ॥

੦	੩				੪				੨	ਗ	ਮ
ਨਾ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	ਪ	ਗ	ਮ
—	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰੁ	ਰੁ	ਸ	—	—	—
—	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਭਿੰ	ਨੀ	ਨ	ਦੇ	ਹੁ	ਰੀ	—	—	—
—	ਬਾ	ੳ	ਣੀ	ਮ	ਨ	ਭਾ	ਈ	ਆ	—	—	—
—	ਤੁ	ੳ	ਠੈ	ਹ	ਰਿ	ਪਾ	ੳ	ਇਆ	—	—	—
—	ਜ	ਨੁ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਹੈਂ	ੳ	ਇ	—	—	—
—	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨ	ਪੁ	—	—	—
—	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਬੁ	ਰ	ਕੋ	ੳ	ਮ	ਰਾ	—	—	—
—	ੳ	ੳ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ੳ	ੳ	ਛ	ਕ	—	—	—
—	ੳ	ੳ	ਕੋ	ੳ	ੳ	ੳ	ਧ	ਕ	—	—	—
—	—	—	ਨ	—	ਸੰ	ਰੁੰ	ਸੰ	ਨ	—	—	—
—	—	—	ਨ	—	ਕ	ੳ	ਹ	ਰਿ	—	—	—

ਨ ਧੁ ਪ ਮ ਗ ਮ ਪ ਧੁ ਸੰ ਸੰ ਨ
ਹ ਰਿ ਜ ਨ ਹ ਰਿ ਹ ਰਿ ਹੋਇਆ ॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ

ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੋਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂ SSSS SS ॥ ਅੰਤਜ ਜੇਰਜ

ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਗਾਣੈ ਨਾਨਕਾ SSSS SS ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੇਤਾਂਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤ

ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਂਹ S S ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ

ਚਿੰਤਾ ਕਰੈ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਆਸਤਿ ਤਿਸੁ, ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣ ਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ

ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਭਗੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖੁ ਪੁਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਖ

ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾ S S S S S ॥ ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾ S S ਮ ਰਣ ਛੁਟਹਿ

ਪਰਾਣ ॥ ਲਖ ਸੂਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ S ਪਤੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ

ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ S S S S S ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣ ॥ ੨ ॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨੁ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੁ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥
ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥
ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥ ੮ ॥

(ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਜਿਲਹਾ

ਵਾਦੀ—ਸ | ਠਾਠ—ਕਾਫੀ | ਸਮਾਂ—ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਮ | ਜਾਤਿ = ਵਕ੍ਰ-ਸੰਪੂਰਣ | ਸੁਰ—ਗਾ, ਨੀ, ਦੋਵੇਂ ਕੋਮਲ ਤੀਵਰ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਨ੍ਰਧ੍ਰਨ੍ਰਸ ਗਮ, ਗੁ ਚ ਸ—ਗ ਮ, ਪ ਨ, ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ, ਨੁ ਧ ਪ ਮ ਗੁ ਰ, ਨ੍ਰਧ੍ਰਨ੍ਰਸ ।

ਮ

ਪਕੜ—ਸ, ਗਮ, ਪ ਗੁਰ, ਨ੍ਰਧ੍ਰਨ੍ਰਸ— ।

ਕਾਫੀ ਠਾਠ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੁਰ ਖੜਜ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਮੱਧਮ ਜਾਂ ਪੰਚਮ ਹੈ । ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਰਿਖਭ ਤੇ ਧੀਵਤ ਸੁਰ ਬਹੁਤ ਘੱਟ ਲਗਦੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤਿ ਦਾ ਰਾਗ ਮੰਨਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਦੋਵੇਂ ਗੰਧਾਰ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਕਈ ਸੰਗੀਤ ਕਰਤਾ ਇਸ ਨੂੰ 'ਜਿਲਹਾ ਕਾਫੀ' ਕਹਿੰਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਇਕ ਮਿਸ਼੍ਰਿਤ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਸਰੂਪ, 'ਪੀਲੂ' ਰਾਗ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਹੈ । ਪਰ ਪੀਲੂ ਦਾ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਸੁਰ ਗੰਧਾਰ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਰਿਖਭ ਹੈ ।

ਮ

ਇਸ ਵਿਚ "ਗੁਰਸ, ਨ੍ਰਧ੍ਰ, ਨ੍ਰਸ" ਜਾਂ ਗਮ, ਪ ਗੁਰ, ਨਸਰ - - ਨ੍ਰਧ੍ਰ ਨ੍ਰਸ—ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਦੀ ਹੈ ।

ਜਿਲਹਾ, ਪੀਣੂ, ਪਹਾੜੀ, ਬਰਵਾ ਤੇ ਭੈਰਵੀ ਆਦਿਕ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਤੋਂ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਭਾਵ—ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਸਾ (ਖੜਜ) ਮੰਨ ਕੇ ਗਾਉਣਾ । ਕਿਉਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਮੰਦ੍ਰ ਸਪਤਕ ਦੇ ਪੰਚਮ ਤੋਂ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਦੇ ਨਿਖਾਦ ਤਕ ਹੀ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ । ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਭੀ ਉੱਪਰ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਮੱਧਮ ਸੁਰ ਨੂੰ ਸਾ-ਕਾਯਮ ਕਰਕੇ ਗਾਓ ।

ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਿੱਠਾ ਤੇ ਲੌਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਰਾਗ ਹੈ । ਇਸ ਵਿਚ ਗੀਤ, ਭਜਨ, ਗੜਲ, ਕਵਾਲੀ, ਨੁਮਰੀ ਆਦਿਕ ਹੀ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ । ਇਹ ਖਯਾਲ ਜਾਂ ਧੁਰਪਦ ਗਾਉਣ ਵਾਲਾ ਰਾਗ ਨਹੀਂ । ਸਾਡੇ ਰਾਗੀ-ਰਬਾਬੀ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰਬਾਣੀ ਦੀਆਂ ਸੁੰਦਰ ਰੀਤਾਂ ਭਾਵ ਧੁਨਾਂ ਤਿਆਰ ਕਰਕੇ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਵੇਲੇ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ।

ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਅਲਾਪ)

੧. ਸ—ਨ੍ਰਧ੍ਰ, ਨ੍ਰਸ—ਨ੍ਰਧ੍ਰਨ੍ਰ, ਗਮਗੁਰਸ—ਨਸਗੁਰਸਨ੍ਰਧ੍ਰ, ਨ੍ਰਸ— ।

੨. ਸ—ਨ੍ਰਧ੍ਰ, ਮੁ, ਧ੍ਰਨ੍ਰਸ—ਨ੍ਰਧ੍ਰ, ਨ੍ਰਗਮ, ਗੁਰਸ—ਨਸਰਨ੍ਰਧ੍ਰ, ਨ੍ਰਸ—ਨਸਗੁਰਸਰਨ੍ਰਧ੍ਰ, ਨ੍ਰਸ— ।

੩. ਸ—ਨੁਪੁਨੁਸ—ਮ, ਧਨੁਸ—ਗ, ਮ; ਗੁਰਸਨੁਧ, ਨੁਸ—ਨੁਰਗਮ, ਪਮਗੁਰ, ਨਸਰਨੁਧ, ਨੁਸ—
ਗਮਗੁਰ, ਨਸਗੁਰਸਨੁਧ, ਨੁਸ—ਨੁਧਪਮ, ਪ, ਨ, ਸ, ਰਨੁਧਨੁਸ— ।

ਮ

੪. ਸ—ਨੁਪੁ, ਨੁਰਗਮ; ਗੁਰਸ—ਨੁਸਗਮਪ, ਮਧਪ, ਗਮੁ, ਪ ਗੁ, ਰਸ—ਨੁਪੁਨੁਰਗਮਗੁਰਸ—ਨੁਸਗੁਰ
ਸਰਨੁਧ, ਨੁਸ—ਗਮ, ਨੁਸਗਮ, ਪਮਗੁਰ, ਨਸਗੁਰਸਰਨੁਧ, ਨੁਸ—ਮਪੁਨੁਸਗੁਰਸਨੁਧ, ਨੁਸ— ।

੫. ਨੁਸਗਮਪ, ਗਮਧਪ, ਮਗਮਗੁਰ, ਨੁਪੁਨੁਸ—ਨੁਸਗਮਪ, ਗਮ—ਮਧਪ, ਨੁਧਪਮਗੁਰ, ਨਸਰਨੁਧ,
ਨੁਸ—ਮ, ਪ ਨ, ਸ—ਨਧ, ਨੁਧਪਮਗੁਰ, ਨੁਧ, ਨੁਸ—ਮ, ਪ ਨ, ਸ—ਨੁਧਨੁਸ—ਨੁਧਪਮਗਮ,
ਧਪਨੁਧਪਮਗੁਰ, ਨਸਗੁਰਸਰ ਨੁਧ, ਨੁਸ— ।

ਰਾਗ-ਜਿਲਹਾ, ਤਾਲ-ਕਹਿਰਵਾ

ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸੈ ਰਾਮਰਾਸੇ ॥
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਹੈ ਸਿਖ ਦੇਇ ਹਰਿ ਰਾਸੇ ॥
ਧਨ ਧੰਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਾਬਾਸੇ ॥
ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਾਸੇ ॥ ੧ ॥
(ਆਸਾ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੪੯)

੦				×				੦				×				
ਸ	—	ਪ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਸ	—	
*	*	ਹ	ਰਿ	ਅੰ	ੜ	ਮ੍ਰਿ	ਤ	ਭ	ਗ	ਤ	ਭੈ	ਡਾ	ਰ	ਹੈ	ੜ	
ਜੇ	ੜ,	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ੜ	ਚਾ	ੜ	ਸਾ	ਹੁ	ਹੈ	ੜ	
ਸੇ	ੜ,	ਧ	ਨ	ਧੰ	ਨ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਵਣ	ਜ	ਹੈ	ੜ	
—	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਮ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਨੁ	ਸ	ਰ	
ੜ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਪਾ	ੜ	ਸੇ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ੜ	
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸਿ	ਖ	ੜ	ੜ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ਰ	ਰਾ	ੜ	
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ੜ	ਰ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਹੁ	ੜ	ਸਾ	ੜ	ਬਾ	ੜ	
ਸ	—	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਪ	ਮ	—	
ਸੇ	ੜ	ਜ	ਨ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਗੁ	ਰ	ਰਿ	ਨੀ	ਪਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	
—	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਰ	
ੜ	ੜ	ਜਿਨ	ਧੁਰ	ਲਿ	ਖ	ਤ	ਲਿ	ਲਾ	ੜ	ਟ	ੜ	ਲਿ	ੜ	ਖਾ	ੜ	
ਸ	—	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ—				
ਸੇ	ੜ	ਜ	ਨ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਗੁ	ਰ	ਤਿ	ਨੀ	ਪਾਇਆ				

ਮ ————— ਕ ————— ਮ —————
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੜੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਬ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੋੜੀ ਪਾਈਅੰ
 ————— ਪਮਗੁਰ- ਰ ————— ਗੁਰਸ-
 ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੜੀਅਹਿ ਖਾ SSSS ਤ ॥ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾ SSSS ॥
 ਸ ————— ਨੁ.ਧ- ਮੁ ਧਨੁ ਸ ————— ਧ ਨੁ. ਸ ਰ
 ਪੜੀਅੰ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾ S S ਸ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੋ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉ ਮੈ ਝਖਣਾ
 ਸ ਸ ————— ਨੁ.ਸਗਮਪ- ਪ ————— ਮਪਧਨੁ- ਨੁ —————
 ਝਾਖ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ***** ਲਿਖਿ-ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥ ਆ SSSS ਬਹੁ ਤੀਰਥ
 ————— ਧਪ- ਮ ————— ਪਮਗੁਰ- ਰ ————— ਗੁਰਸ
 ਭਵਿਆ ਤੇਤੇ ਲਵਿਆ SSS ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕੀਆ ਦੇਹੀ ਦੁਖੁ ਦੀਆ SSSSS ॥ ਸਹੁ ਵੇ ਜੀਆ SSS
 ਸ-ਨੁ.ਧ ਨੁ.ਸ- ਗ ————— ਰਸ- ਮ —————
 ਆਪਣਾ S ਕੀਆ ॥ ਅੰਨ ਨ ਖਾਇਆ ਸਾਦੁ ਗਵਾਇਆ SSS ॥ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥
 ਪ ————— ਧਪਮਗੁਰ- ਰ ————— ਗੁਰਸ ਸ —————
 ਬਸਤੁ ਨ ਪਹਰੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਹਰੈ SSSSS ॥ ਮੋਨਿ ਨਿਗੂਤਾ SSS ਕਿਉ ਜਾਗੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੁਤਾ ॥
 ਨੁ. ————— ਪਪ- ਮੁ ————— ਪ ————— ਨ ————— ਸ —————
 ਪਕ ਉਪੇਤਾਣਾ ਆਪਣਾ ਕੀਆ ਕਮਾਣਾ SSS ॥ ਅਲੁਮਲੁ ਖਾਈ ਸਿਰ ਛਾਈ ਪਾਈ ॥ ਮੂਰਖਿ ਅੰਹੈ
 ————— ਕੁ ————— ਰਸ- ਗ ————— ਮ —————
 ਪਤਿ ਕਵਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ SSS ॥ ਰਹੈ ਬੋਥਾਣੀ ਮੜੀ ਮਸਾਣੀ ॥ ਅੰਧ ਨ
 ————— ਪ ————— ਪਨੁਧਸ- ਨੁ —————
 ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ SSSSS ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ
 ਧਪ- ਮ ————— ਪਮਗੁਰ ਰ ————— ਰਗੁ ਪਮ ਗੁਰਸ
 SSS ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ SSSS ॥ ਆਸ ਅੰਦੇਸੇ ਤੇ ਨਿਹ ਕੇਵਲੁ ਹਉ S ਮੇ S ਸਬਦ
 ਸ ਸ —————
 ਜਲਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੦	ਧ	ਪੁ	ਧ	×	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸ	—	੦	—	ਨੁ.	ਧ	×	—	ਰ	ਰ
ਨੁ.	ਧ	ਪੁ	ਧ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸ	—	—	—	—	ਨੁ.	ਧ	ਨੁ.	—	ਰ	ਰ
ਭਗਤ	ਤੇ	ਰੈ	ਮਨ	ਭਾ	ਵ	ਦੇ	S	S	S	S	ਦ	ਰ	ਨੁ.	S	ਹ	S
ਨਾ	ਨਕ	ਕਰ	ਮਾ	ਬਾ	ਹ	ਰੇ	S	S	S	S	ਦ	ਰ	ਵ	ਅ	S	S
ਮੁਲ	ਨ	ਬੁ	ਝਨ	ਆ	ਪ	ਣਾ	S	S	S	S	ਅ	ਣ	ਹ	S	ਦਾ	S
ਹਉ	ਦਾ	ਢੀ	ਕਾ	ਨੀ	ਰ	ਜਾ	S	S	S	S	ਤ	ਹ	ਉ	S	ਤ	S
ਰ	—	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	ਰ	ਸ	ਨੁ.	ਧ	ਪ	ਧ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸ	—	—
ਨ	S	S	S	S	S	S	S	ਕੀ	S	ਰ	ਤ	ਗਾ	ਵ	ਦੇ	S	S
ਨ	S	S	S	S	S	S	S	ਲ	ਹ	ਨੀ	S	ਧਾ	ਵ	ਦੇ	ਇਕ	S
S	S	S	S	S	S	S	S	ਆ	S	ਪ	ਗ	ਣਾ	ਇ	ਦੇ	S	S
ਮ	S	S	S	S	S	S	S	ਜਾ	S	ਤ	ਸ	ਭਾ	ਇ	ਦੇ	S	S
—	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਪ	—	—	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ	—	ਮ
S	S	ਰਿ	ਨ	ਮੰ	S	ਕਾ	S	S	S	S	S	S	S	S	S	ਜਿ

ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	—	—	ਸ	ਸ	ਨੁ.	ਧ	ਨੁ.	ਨੁ.
ੜ	ਭੈ	ੜ	ਧਿ	ਆ	ਇ	ਦੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਿ	ਗੀ	ਵਾਂ	ਹਿ	ਗੁ	ਰੁ
ਸ	—	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਜੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਾਹਿਗੁਰੂ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਵਦੇ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ਦਰਿ ਦੋਅ ਨ ਲਹਨੀ ਧਾਵਦੇ ॥
 ਇਕਿ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝਨਿ ਆਪਣਾ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ॥
 ਹਉ ਢਾਢੀ ਕਾ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੋਰਿ ਉਤਮ ਜਾਤਿ ਸਦਾਇਦੇ ॥
 ਤਿਨੁ ਮੰਗਾ ਜਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ॥ ੯ ॥

ਰਾਗ-ਜਿਲਹਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਸਭੁ ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਕੂੰ ਧਣੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਸਭ ਭਾਠੇ ਕੁਈ ਸਾਜਿਆ ਚਿਰਿ ਵਸਤੁ ਹਰਿ ਬਾਰਾ ॥
 ਜੋ ਪਾਵਹਿ ਭਾਠੇ ਚਿਰਿ ਵਸਤੁ ਸਾ ਨਿਕਲੈ ਬਿਆ ਕੋਈ ਕਰੇ ਵੇਚਾਰਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ੨ ॥

੦	—	—	—	×	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਸ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਨੁ.	ਧ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਸ	—
*	*	ਸ	ਚੁ	ੜ	ਸਾ	ਦੁ	ਹ	ਮਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਕੂੰ	ਧ	ਟੀ	ੜ
ਜੇ	ੜ,	ਸ	ਭ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਵੇ	ਤੁ	ੜ	ਧੈ	ੜ	ਸਾ	ਜਿ	ਆ	ੜ
ਰਾ	ੜ,	ਜੋ	ੜ	ੜ	ਵਾਹਿ	ਭਾਂ	ਭੇ	ਵਿ	ਚ	ਵਸ	ਤ	ਸਾ	ਨਿਕ	ਲੈ	ੜ
ਰਾ	ੜ,	ਜ	ਨ	ੜ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕਉ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਬਖ	ਸਿ	ਆ	ੜ
—	—	ਨੁ.	ਧ	ਨੁ.	ਨੁ.	ਰ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ
ੜ	ੜ	ਸ	ਭ	ਜਗ	ਤ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਵਿ	ੜ	ਚ	ੜ	ਵ	ੜ	ਤ	ੜ	ੜ	ਚ	ਰ	ਥਾ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿਆ	ੜ	ਕੋ	ਈ	ਕ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਵੇ	ੜ	ਚਾ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ-	ੜ	ਰ	ੜ	ਭ	ਗ	ਤ	ੜ	ੜ	ਭੰ	ੜ	ਭਾ
ਸ	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਨੁ.	ਧ	ਸਾ	—	—	—
ਰਾ	ੜ	ਜ	ਨ	ੜ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕੋ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਬਖਸਿਆ	—	—	—

ਮ— ਗ— ਮ—
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਕੁੜੁ ਰਾਜਾ ਕੁੜੁ ਪਰਜਾ ਕੁੜੁ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕੁੜੁ ਮੰਡਪ ਕੁੜੁ ਮਾੜੀ ਕੁੜੁ ਬੈਸਣਾਰਾ

੫ਮਕੁਰ- ਰ— ਸ—
 ੜ ੜ ੜ ੜ ੜ ॥ ਕੁੜੁ ਸੁਇਨਾ ਕੁੜੁ ਰੁਪਾ ਕੁੜੁ ਪੈਨਣਹਾਰੁ ॥ ਕੁੜੁ ਕਾਇਆ ਕੁੜੁ ਕਪੜੁ ਕੁੜੁ ਰੂਪੁ ਅਪਾ

ਗੁਰਸਨੁ ਧ- ਮ ਧਨੁ ਸ— ਨ— ਸ— ਨੁ ਸਗਮਪ- ਪ—
 ੜ ੜ ੜ ੜ ੜ ੜ ॥ ਕੁੜੁ ਮੀਆ ਕੁੜੁ ਬੀਬੀ ਖਪਿ ਹੋਇ ਖਾਰੁ ॥ ***** ਕੁੜਿ ਕੁੜੇ ਨੇਹੁ ਲਗਾ

ਵਿਸਰਿਆ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਸ ਨਾਲਿ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਣੁ ਹਾ ॥ ਕੂੜੁ ਮਿਠਾ ਕੂੜੁ
 ਮਖਿਉ ਕੂੜੁ ਛੋਰੇ ਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣੈ ਬੇਨਤੀ ॥ ਨਾਉ ਬਾਝੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ॥ ਮ: ੧ ॥
 ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਹੋ ॥ ਕੂੜੁ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਤਨੁ ਕਰੇ ਹਛਾ ਬੋਇ ॥ ਸਚੁ
 ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਮਿਆ ॥ ਨਾਉ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ
 ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਜੁਗਤਿ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥ ਧਰਤਿ ਕਾਇਆ ਸਾਧਿ ਕੈ ਵਿਚਿ
 ਦੇਇ ਕਰਤਾ ਥੀਉ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਿਖ ਸਚੀ ਲੇਇ ॥ ਦਇਆ ਜਾਣੈ ਜੀਅ ਕੀ ਕਿਛੁ
 ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸਚੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਆਤਮ ਤੀਰਥ ਕਰੇ ਨਿਵਾ ॥ ਸਤਿਕੂਰੁ ਨੋ
 ਪੁੰਡਿ ਕੈ ਬਹਿ ਰਹੈ ਕਰੈ ਨਿਵਾ ॥ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਹੋਇ ਦਾਰੁ ਪਾਪ ਕਵੈ ਥੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ
 ਬੇਨਤੀ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪ ॥

ਸ- ਨੁ. ਪੁਪਧੁ ਨੁ. ਨੁ. ਸ-
 ਪਉੜੀ ॥ ਦਾਨੁ ਮਹਿੰਡਾ ਤਲੀ ਖਾਕੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਮਸਤਕਿ ਲਾਈਐ ॥
 ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛਡੀਐ ਹੋਇ ਇਕ ਮਨਿ ਅਲਖੁ ਧਿਆਈਐ ॥
 ਫਲਤੇ ਵੇਹੋ ਪਾਈਐ ਜੇਵੇਹੀ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥
 ਜ ਹੋਵੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਧੂੜਿ ਤਿਨੁ ਦੀ ਪਾਈਐ ॥
 ਮਤਿ ਬੋੜੀ ਸੇਵ ਗਵਾਈਐ ॥ ੧੦ ॥*

ਰਾਗ ਜਿਲਹਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਹਮ ਕਿਆ ਕੁਣ ਤੇਰੇ ਵਿਥਰਹ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਹਰਿਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਏਹਾ ਆਸ ਅਧਾਰੋ ॥
 ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁਅ ਨ ਜਾਣਹਾ ਕਿਵ ਪਾਵਹ ਪਾਰੋ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਹਰਿ ਦਾਸ ਪਨਿਹਾਰੋ ॥ ੩ ॥

*ਦਸਵੀਂ, ਗਿਆਰਵੀਂ ਤੇ ਬਾਰ੍ਹਵੀਂ ਪਉੜੀ ਭੀ "ਭਗਤਿ ਤੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ" ਵਾਲੀ ਧੁਨ ਤੇ
 ਹੀ ਗਾਓ ।

੦	ਪੁ	—	ਧ	ਨੁ	×	—	ਸ	ਸ	੦	×	—	ਸ	ਰ	ਗੁ	—
*	*	ਹ	ਮ	ਕਿਆ	ਸ	ਗੁ	ਣ	ਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਪੁ	ਨੁ	ਵਿ	ਥ	ਰਹ
ਜੇ	ੜ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਸਾ	ਲਾ	ੜ	ਹਹ	ੜ	ਦਿ	ਨ	ਰਾ	ੜ
ਰੇ	ੜ	ਹ	ਮ	ਮੁ	ੜ	ਰ	ਖ	ਕ	ਫੁ	ਅ	ਨ	ਜਾ	ਣ	ਹਾ	ੜ
ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁ
ਸੁਆ	ਮੀ	ਫੁੰ	ੜ	ਅ	ਪ	ਰ	ਅ	ਪਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਏ	ੜ	ਹਾ	ੜ	ਆ	ੜ	ਸ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਧਾ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿ	ੜ	ਵ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ਵਹ	ੜ	ੜ	ਪਾ	ੜ	ੜ
ਪੁ	—	ਪੁ	ਪੁ	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ
ਰੇ	ੜ	ਜ	ਨ	ੜ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ੜ	ਦਾ	ਸ	ਹੈ	ੜ
→	—	ਧ	ਨੁ	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹ	ੜ	ਰਿ	ੜ	ਦਾ	ੜ	ਸ	ੜ	ੜ	ਪ	ਨਿ	ਹਾ
ਪੁ	—	ਧ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ	੦	ਰਸ	ਨੁ	ਪੁ	ਨੁ	ਸ		
ਰੇ	ੜ	ਜ	ਨ	ਨਾ	ੜ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਕਾ	ੜ	ੜ	ਦਾਸ—		

ਮ ਗ ਮ
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸਚਿ ਕਾਲੁ ਕੂੜੁ ਵਰਤਿਆ ਕਲਿ ਕਾਲਖ ਬੇਤਾਲ ॥ ਬੋਉ ਬੀਜਿ ਪਤਿ ਲੈ ਗਏ ਅਥ
 ਕਿਉ ਉਗਵੈ ਦਾਲਿ ॥ ਜੇ ਇਕੁ ਹੋਇ ਤ ਉਗਵੈ ਰੁਤੀ ਹੁ ਰੁਤਿ ਹੈ ੜੜੜ ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਹੈ ਬਾਹਰਾ
 ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਸੋਇ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਖੁੰਬਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ਸਤਮੁ ਪਾਹੁ ਤਨਿ ਹੋ ੜੜ ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਜੇ ਰਧੈ
 ਕੂੜੈ ਸੋਇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ***** ਲਬੁ ਪਾਪੁ ਦੁਇ ਰਾਜਾ ਮਹਤਾ ਕੂੜੁ ਹੋਆ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥
 ਕਾਮੁ ਨੇਬੁ ਸਦਿ ਪੁਛੀਐ ਬਹਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾ ੜੜ ਰ ॥ ਅੰਧੀ ਰਯਤਿ ਗਿਆਨ ਵਿਚੁਣੀ ਭਾਹਿ ਭਰੇ
 ਮੁਰਦਾ ੜੜੜੜ ਰ ॥ ਗਿਆਨੀ ਨੰਚਹਿ ਵਾਜੇ ਵਾਵਹਿ ੜੜ ਰੂਪ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਉਚੈ ਕੂਕਹਿ ਵਾਦਾ
 ਗਾਵਹਿ ੜੜੜ ਸੋਧਾ ਕਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਰਖ ਪੰਡਿਤ ਹਿਕਮਤਿ ਚੁਜਤਿ ਸੰਜੈ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧਰਮੀ
 ਧਰਮੁ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾਵਹਿ ਮੰਗਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਜਤੀ ਸਦਾਵਹਿ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਛਡਿ ਬਹਹਿ ਘਰ
 ਬਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਪੂਰਾ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਘਟਿ ਨ ਕੋਈ ਆਖੈ ੜੜੜੜ ॥ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣਾ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ
 ਗੁਰਸ ਸ ਨੁ ਪੁ ਨੁ ਸ ਸ ਨੁ ਸਗਮਪੁ ਪ
 ੜੜੜ ਤਾ ਨਾਨਕ ਤੋਲਿਆ ਜਾਪੈ ॥ ਮ: ੧ ॥ ***** ਵਦੀ ਸੁ ਵਜਗਿ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਵੇਖੈ ਸੰ

ਧਨੁਧਸ— ਨੁ— ਧਪ— ਗ— ਮ—
 SSSS ਇ ॥ ਸਭਨੀ ਛਾਲਾ ਮਾਰੀਆ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋ SS ਇ ॥ ਅਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਜੋਰੁ ਹੈ ਅਗੈ

—ਪਮਗੁਰ ਰ— ਰਗੁ ਪਮ ਗੁਰ ਸ ਸ
 ਜੀਉ ਨਵੇ SSSS ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਚੰਡ ਗੋS ਸੋS ਈ ਕੋਇ ॥

ਸ- ਸ ਨੁ ਧਪ ਧ ਨੁ ਨੁ ਸ
 ਪਉੜੀ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਜਿਨਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਪਾਇਆ ਤਾ ਤਿਨੀ ਖਸਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥
 ਏਨਾ ਜੰਤਾ ਕੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਵੇਕੀ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥
 ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂੰ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁਆਇਆ ॥
 ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਜਾਣਿਆ ਜਿਥੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥
 ਸਹਜੇ ਹੀ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ੧੧ ॥

ਰਾਗ ਜਿਲਹਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਿ ਲੈ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਹਮ ਭੂਲਿ ਵਿਗਾੜਹ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਏ ॥
 ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੂੰ ਗੁਰੁ ਪਿਤਾ ਹੈ ਦੇ ਮਤਿ ਸਮਝਾਏ ॥
 ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਢਿਆ ਹਰਿ ਪੇਜ ਰਖਾਏ ॥ ੪ ॥ ੧੨ ॥

X	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਨੁ	—	ਰ	ਰ	X	—	ਰ	ਸ	—	—	—
S	ਜਿ	ਉ	ਭਾ	ਵੈ	S	ਤਿ	ਉ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਨੁ	ਰ	ਸ	—
S	ਭੁ	ਲ	ਵਿ	ਗਾ	S	ੜ	ਹ	ਰਾ	S	S	ਖ	ਲੈ	S	S	S
S	ਬਾ	ਰਿ	ਕ	ਫੁੰ	S	ਗੁ	ਰ	ਦਿ	ਨ	S	ਸ	ਰਾ	S	ਤ	S
S	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਦਾ	S	ਹ	ਰਿ	ਪਿ	ਤਾ	S	S	ਰੈ	S	S	S
								ਕਾ	S	S	ਢਿ	ਆ	S	S	S
ਸ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—	ਮ	ਮ	ਪਧ	ਪਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ
ਹਮ	ਸਰਣ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਆ	S	ਏ	S	ਰਾ	ਮ	ਰਾS	SS	ਜੋ	S	ਹ	ਮ
S	ਹ	S	ਰ	ਲਾ	S	ਜ	S	ਰ	S	ਖਾS	SS	ਏ	S	ਹ	ਮ
S	ਏ	S	S	ਮ	S	ਤ	S	ਸ	ਮ	ਭਾS	SS	ਏ	S	ਜ	ਨ
S	ਹ	S	ਰਿ	ਪੈ	S	ਜ	S	ਰ	S	ਖਾS	SS	ਏ	S	ਜ	ਨ
—	ਸ	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਨੁ	ਰ	ਰ	ਸ				ਮ—			
S	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਦਾ	ਸ	ਹੁ	ਰਿ	ਕਢਿਆ—				ਸਲੋਕ ਮ: ੧			

ਗ— ਮ—
 ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ

— ਪ— ਧ— ਪ— ਧਨੁ—
 ਹੋਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੀਤਿ,

— ਧਪ ਪ— ਗ— ਮ—
 ਜੀਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ SS ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਵਤਿ ਸੁਆਲਉ ਜਿਨਿ

ਪਮਗੁਰ ਰ ਗੁਰਸ ਸ
 ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ SSSS ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ SSSS ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ
 ਸ ਨੁ ਧਪ ਮ
 ਰਹਿਆ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਹਮਣਹ S S ॥ ਖੜੀ ਸਬਦੰ
 ਪ ਨੁ ਸ ਗੁ
 ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾਕਾ ਦਾਸ
 ਰਸ ਸ ਨੁ ਸ ਗ ਰਸ
 ਹੈ S S ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਏਉ ॥ ਮ: ੨ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ SSS ॥
 ਮ ਪ ਮਪ ਨੁ
 ਆਤਮਾ ਬਾਸ ਦੇਵੀਸੁ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਏਉ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਕੁੰਭੇ
 ਧਪ ਮ ਪਮਗੁਰ ਰਗੁ ਪਮ
 ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ. ਜਲ ਬਿਨ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋ S S ਏ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ SSSS ਗੁਰ ਬਿਨ
 ਗੁਰਸ ਸ
 ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥

ਸ ਨੁ ਧ ਪਧ ਨੁ ਨੁ ਸ-
 ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥
 ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇ ਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥
 ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥
 ਪੜਿਆ ਅਤੇ ਓਮੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥
 ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥ ੧੨ ॥

(ਜਿਲਹਾ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ

ਵਾਦੀ—ਸ | ਠਾਠ—ਬਿਲਾਵਲ | ਸਮ—ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ। ਹਰ ਸਮੇਂ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਪ | ਜਾਤਿ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਦੇ ਹਨ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰ ਗ ਪ, ਧ ਸੰ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨਧ, ਪ, ਮੰਗ, ਰਸ।

ਪਕੜ—ਗ, ਰਸਧ, ਗ, ਰਗ, ਰਸਨਧ, ਪ੍ਰਧ ਸ-।

ਬਿਲਾਵਲ ਠਾਠ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਖੜਜ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਪੰਚਮ ਹੈ। ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਮੱਧਮ, ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਿਤ ਹੋਣ ਨਾਲ ਇਸ ਦੀ ਜਾਤਿ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਹੈ। ਗਾਉਣ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦਾ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ! (ਸਰਬ ਕਾਲ)

ਸੰਗੀਤ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਜਾਤਿ ਨਿਯਮ ਬਣਾਏ ਹਨ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਰਾਗ ਦੀ ਜਾਤਿ ਵੱਖ ਵੱਖ ਹੈ। ਪਰ ਕੁਝ ਰਾਗ ਐਸੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ 'ਧੁਨ' ਆਖਦੇ ਹਨ। ਜਿਵੇਂ ਪੀਲੂ, ਮਾਂਡ, ਜਿਲਹਾ, ਬਰਵਾ, ਪਹਾੜੀ ਆਦਿਕ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਨੂੰ ਗਾਉਣ ਲਈ ਜਿਵੇਂ ਸਮੇਂ ਦਾ ਕੋਈ ਬੰਧਨ ਨਹੀਂ, ਤਿਵੇਂ ਗਾਉਣ ਵੇਲੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜਾਤਿ ਬੰਧਨ ਵੀ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰਹਿੰਦਾ, ਢੰਗੇ ਰਾਗੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਲਗ-ਭਗ ਬਾਰਾਂ ਹੀ ਸੂਰ ਐਸੀ ਖੁਬੀ ਨਾਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਰਾਗ ਦਾ ਰੂਪ ਹੋਰ ਵੀ ਖਿੜ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਰੋਤਿਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੜਾ ਆਨੰਦ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਸੋ ਪਹਾੜੀ ਵਿਚ ਲਗ-ਭਗ ਸਾਰੇ ਸੂਰ ਲਗ ਜਾਂਦੇ ਹਨ।

ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਭੁਪਾਲੀ ਨਾਲ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਮਾ ਤੇ ਨੀ, ਸੂਰ ਦੇ ਲੱਗਣ ਨਾਲ ਇਹ ਭੁਪਾਲੀ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੰਦ੍ਰ ਹੈਵਤ ਤੇ ਬੋੜਾ ਕੁਕਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਗਤ ਵਧਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ "ਗ, ਰਸਧ, ਗ, ਰਗਪ-ਗਰਜਨਧ, ਪ੍ਰਧਸ- ਜਾਂ ਸਰਗ, ਰਸਧ, ਗ, ਰਗ, ਗਮਗਰਸਨਧ, ਪ, ਗ, ਪ੍ਰਧਸ—" ਇਹ ਟੁਕੜੇ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਪ੍ਰਗਟ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਰਾਗ ਨੂੰ ਮੰਦ੍ਰ ਤੇ ਮੱਧ ਸਪਤਕ ਵਿਚ ਹੀ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਤਾਰ ਸਪਤਕ ਤੇ ਬਾਰ ਬਾਰ ਜਾਣ ਨਾਲ ਭੁਪਾਲੀ ਤੇ ਦੇਸ਼ਕਾਰ ਦੀ ਛਾਇਆ ਆਉਣ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਮੱਧਮ ਸੂਰ ਨੂੰ ਖੜਜ ਮੰਨ ਕੇ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਮਧੁਰ ਤੇ ਸਿੰਗਾਰ ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਅਲਾਪ)

੧. ਸ- ਰਗ, ਗਰ, ਸਨਧ; ਪ੍ਰਧਸ- ਗ, ਰਸਧ; ਪ੍ਰਧਸ-।
੨. ਸਰਗ, ਗਰ, ਸਰਗਰਸਧ, ਪ, ਧ੍ਰਗ, ਪ੍ਰਧਸ- ਗ, ਗਰ, ਰਸਗਰਸਨਧ; ਗ, ਗਮਗਰ, ਸਰਗਰਸਧ; ਪ੍ਰਧਸ-।
੩. ਪ੍ਰਧਸਰਗ, ਪ-ਗ, ਰ, ਸਰਸਧ, ਪ, ਗ, ਪ੍ਰਧਸ- ਸਰਗਪ- ਮੰਪ ਮੰਗ, ਗਧਧਪ- ਗ, ਰਸਧ; ਪ੍ਰਧਸ- ਪ੍ਰਧਸਰਗਮੰਗ, ਗਗੁਗਮੰਗ, ਰ, ਰਗੁਗ ਰਸਧ, ਪ, ਗਪ, ਪ੍ਰਧ, ਧ੍ਰਸ, ਸਰ, ਰਗਮੰਗ, ਰਸ-।

ੳ. ਸਰਗਪ- ਗਪਧਮ, ਮਪ, ਗ, ਗਰਸਨ੍ਧ, ਪ੍ਧ, ਪ੍ਧ੍ਧ੍ਧ ਸਰ ਰਗ ਗਪ- ਗਪ- ਧਮ, ਪ ਗ, ਗਮਗਰ, ਗਰਸਨ੍ਧ, ਪ੍ਧ੍ਧ- ਸਰਗਪਧ-ਪ, ਪਧਨ ਪ, ਗਪਧਨਧਪ, ਪਮਗ, ਗਮਪਧਪ, ਧਮ, ਪ ਗ, ਰਸਧ, ਪ, ਗੁਪਧਸ- ।

੫. ਸਰਗਪਧ- ਪਧਨਧਪ-ਗ, ਪਧਸ- ਨਧ, ਪਧਨ ਪ, ਗਪਧਨਧਪ- ਪਧਮ, ਮਪ ਗ, ਗਮਗਰ, ਰਸ ਰਗ ਸ, ਧ੍ਧ ਧ੍ਧਸਰਗਪ- ਮਗ, ਗਗੁਗਮਗ, ਰਸਗਰਸ- ਗ, ਪਧਸ- ਸੰਨਧਪ, ਪਧਨ ਪ ਗਪਧਨ ਧਪ, ਧਮ, ਪ ਗ, ਸਰਗਪ, ਗਰਸਨ੍ਧ, ਸ-ਰਗਰਸਨ੍ਧ, ਪ੍ਧ੍ਧ੍ਧ, ਪ੍ਧ੍ਧ੍ਧ- ।

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਨਕਟਾ)*

ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਆ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਘਟਿ ਬਲਿਆ ॥
ਹਰਿ ਲਧਾ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥੋ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਚਲਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ॥ ੧ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੳ, ਪੰਨਾ ੳ੫੦)

੦	—	ਸ	ਰ	×	—	੦	×
ਸ	—	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	ਸ	ਗ
*	*	ਜਿ	ਨ	ਮਸ	ਤ	ਕ	ਗ
ਜੋ	ੜ,	ਅ	ੜ	ਗਿਆ	ਨ	ਅੰ	ਲਿ
ਆ	ੜ,	ਹ	ਰਿ	ਲ	ਧਾ	ੜ	ਕ
ਆ	ੜ,	ਜ	ਨ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਟਿ
ਰ	—	ਰ	ਗ	ਪ	ਪ	ਮ	ਚਾ
ੜ	ੜ	ਤਿ	ਨਾ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਰਾ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ੜ	ੜ	ਧਿ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਫਿ	ੜ	ੜ	ਆ
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ	ਠਾ
ਸ	—	—	—	—	ਪ	ਮ	ਸ
ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ਸ
ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ

*ਸਮ ਤੇ ਭੱਲ ਦੇਣ ਨਾਲ ਨਕਟਾ ਬਣਦਾ ਹੈ ਇਹ ਕਵਾਲੀ ਦਾ ਰੂਪ ਹੈ ।

ਗਤ ਦੇ ਅੰਖਰ ਹਨ—	ਧੀ	ੜ	ਕ	ਤਾ
	—	—	—	—
	×			
				੦

ਪ—ਗ— ਰ
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਬੁ ਇਕੁ ਰਬਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ
 ਸਨਧ- ਸ—ਗ— ਮਪਮਪ— ਪ— ਧਪਮ— ਮ—
 SSSS ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸਤਿਜੁਗਿ ਰਬੁ ਸੰਤੋ ਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾ SSS ਹੁ ॥ ਤੋਤੈ

ਪ—ਗ— ਗ— ਰ
 ਰਬੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾਹੁ SSSS ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਬੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾਹੁ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ
 ਸਰਗਰਸਨਧ-ਸ— ਸ- ਸਰਗਪਧ- ਧ—
 ਰਬੁ ਅਗਨਿ ਕਾ SSSSSS ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਬਵਾਹੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ***** ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ

ਪਠਨਧ- ਪ— ਮਗ ਗ—
 ਸਚ ਮਹਿ ਅਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ SSSSSS ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ S S ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥
 ਮ— ਪ, ਗਰਸਰਗ- ਰ— ਸਨਧ- ਸ—
 ਰਾਮ-ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂ S SSSSS ਰ ॥ ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਠਾਛਤ ਜਾਹਿ SSSS ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ

ਸ- ਧ— ਪ— ਧ—
 ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨੁ ਕਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ
 ਸ— ਗ— ਗਗਗਮਗ ਗ—
 ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ, ਬਿੰਦਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ SSSS ਨਾਉ

ਪ— ਮਗ- ਗ— ਧ—
 ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤੁ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ S S S ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇ
 ਪਠਨਧ ਮ— ਪ-ਗ- ਗ—
 ਵੇਦ ਹੋਇ ਸਚਿਆ S ਰ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ S S S ਰ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ

ਰਸਧ- ਧ— ਸ— ਸ—
 ਸਦਾਏ S S S S ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੦	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	×	ਸ	ਸ	ਸ	—	੦	—	—	ਸ	ਸ	×	ਗ	ਗ	ਗ	—
ਸਤਿ	ਗੁਰ	ਵਿ	ਟਹੁ	ਵਾ	ਰਿ	ਆ	ਸ	ਸ	ਸ	ਜਿ	ਤ	ਮਿ	ਲਿ	ਐ	ਲਿ	ਐ	ਐ	ਸ	
ਕਰ	ਉਪ	ਦੇਸ	ਗਿਆਨ	ਅੰ	ਜਨ	ਦੀ	ਆ	ਆ	ਆ	ਇ	ਨੀ	ਨੇ	ਸ	ਤੀ	ਤੀ	ਤੀ	ਤੀ	ਸ	
ਖ	ਸਮ	ਛੋ	ੜ	ਦੂ	ਜੈ	ਲ	ਗੇ	ਗੇ	ਗੇ	ਸ	ਸ	ਝ	ਬੇ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	ਝ	
ਸਤਿ	ਗੁ	ਰੂ	ਹੈ	ਬੋ	ਹਿ	ਥਾ	ਥਾ	ਥਾ	ਥਾ	ਸ	ਸ	ਵਿ	ਰ	ਲੈ	ਲੈ	ਲੈ	ਲੈ	ਲੈ	
ਪ	—	—	—	ਗ	—	—	ਰ	ਸ	ਨ	ਪ	ਧ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	
S	S	S	S	S	S	S	S	ਖ	ਸ	ਮ	ਸ	ਮਾ	ਲਿ	ਆ	ਜਿਨ	ਜਿਨ	ਜਿਨ	ਜਿਨ	
S	S	S	S	S	S	S	S	ਜ	ਗ	ਤ	ਨਿ	ਹਾ	ਲਿ	ਆ	ਆ	ਆ	ਆ	ਆ	
S	S	S	S	S	S	S	S	ਸੇ	ਸ	ਵ	ਣ	ਜਾ	ਰਿ	ਆ	ਆ	ਆ	ਆ	ਆ	
S	S	S	S	S	S	S	S	ਕਿ	ਨੈ	ਸ	ਵੀ	ਚਾ	ਰਿ	ਆ	ਆ	ਆ	ਆ	ਆ	
—	—	ਸ	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	—	—	—	—	—	ਗ	—	—	—	—	—	ਰ	
S	S	ਕ	ਰ	ਕਿ	ਰ	ਧਾ	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	

੩੯

ਸ ਰ ਗ ਪ | ਗ ਰ ਸ ਨ | ਧ — ਰ ਰ | ਸ ਸ ਸ ਸ
 ਖਾ ਽ ਰ ਉ | ਤਾ ਰਿ ਆ ਽ | ਽ ਽ ਜਿ ਰੀ | ਵਾ ਹਿ ਗੁ ਕੁ
 ਸ — — — | ਸ— | | |
 ਜੀ ਽ ਽ ਽ | ਵਾਹਿਗੁਰੂ | | |

ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥
 ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨ੍ਹੀ ਨੇੜੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥
 ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੇ ਲਗੇ ਫੁਥੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥
 ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥
 ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥ ੧੩ ॥*

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਜਿਨੀ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੋਤਿਓ ਸੇ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਏ ਰਾਮਗਾਜੇ ॥
 ਇਹੁ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਬਿਰਥਾ ਸਭੁ ਜਾਏ ॥
 ਹੁਣਿ ਵਡੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੀਜਿਓ ਅਗੈ ਭੁਖਾ ਕਿਆ ਖਾਏ ॥
 ਮਨਮੁਖਾ ਨੈ ਫਿਰਿ ਜਨਮੁ ਹੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ੨ ॥

×			੦			×			੦	ਧ	ਸ
ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗਰ	ਰਗ	—	ਗ	ਮਗ	ਰ	ਜਿ
ਐ	ਸਾ	ਹਰਿ	ਨਾ	ਮ	ਨੜ	ਚੇੜ	ੜ	ਤਿ	ਓੜ	ਜੇ	ਸ
ਮਾ	ਣ	ਸ	ਜਨ	ਮ	ਦੜ	ਲੜ	ੜ	ਭ	ਹੋੜ	ੜ	ੜ
ਵ	ਭੈ	ਹਰਿ	ਨਾ	ਮ	ਨੜ	ਬੀੜ	ੜ	ਜਿ	ਓੜ	ੜ	ੜ
ਮੁ	ਖਾ	ੜ	ਨੈ	ਫਿ	ਰੜ	ਜੜ	ਨ	+	ਹੋੜ	ੜ	ੜ
ਧ	ਸ	ਸ	ਰਸ	ਰਗ	—	ਰਸ	ਰ	ਸ	ਸ	—	ਧਸ
ਕਾਹੇ	ਜ	ਗ	ਆੜ	ਏੜ	ੜ	ੜੜ	ਰਾਮ	ਰਾ	ਜੇ	ੜ	ਇਹੁ
ਨਾ	ਮ	ਬਿਨ	ਬਿਰ	ਬਾੜ	ੜ	ੜੜ	ਸਭ	ਜਾ	ਏ	ੜ	ਹੁਣ
ਅ	ਗੀ	ੜ	ਕੂੜ	ਖਾ	ੜ	ੜੜ	ਕਿਆ	ਖਾ	ਏ	ੜ	ਮਨ
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਨੜ	ਕ	ੜ	ੜੜ	ਹਰਿ	ਭਾ	ਏ	ੜ	ੜ

ਪ— ਗ— ਰ—
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸਿਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘੁ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ

ਸਨਧ— ਸ— ਗ— ਮਪ— ਧਮ— ਮ—
 ਽ੜੜੜ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ ਫਲ ਫਿਰੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤਿ ਽ੜੜ ॥ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ

— ਪ-ਰ- ਗ— ਰ—
 ਨਾਨਕਾ ਽ੜ ਽ੜ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋ

*ਚੋਦਵੀ, ਪੰਦਰਵੀ ਤੇ ਸੱਲ੍ਹਵੀ ਪਉੜੀ ਭੀ "ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ" ਵਾਲੀ ਧੁਨ ਤੇ ਹੀ

ਗਾਓ ।

ਸਰਗਰਸਨ੍ਧੁ- ਪੁ— — — — — ਧੁ — — — — — ਸ — — — — — ਸਰਗਪਧ- ਧ — — — — —
 \$\$\$\$\$\$ ਇ ॥ ਧਰ ਤਾਰਾਜੁ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੰਦਿ ॥ ***** ਅਪਰਾਧੀ ਦੁਣਾ ਨਿਵੈ

— — — — — ਪਧਨਧਪ- ਗ — — — — — ਰਸ- ਸ — — — — — ਸ — — — — —
 ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ \$\$\$\$\$\$ ॥ ਸੀਜਿ ਨਿਵਾਈਐ ਕਿਆ ਥੀਐ \$\$\$\$ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ਮ: ੧॥

ਧੁ — — — — — ਪੁ — — — — — ਪੁ ਧੁ ਸ — — — — — ਗ
 ਪਤਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੇ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੇ ॥ ਮੁਖਿ ਬੁਠ ਬਿਬੂਖਣ ਸਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ

ਰ ਸਰਗ ਮ — — — — — ਧ — — — — — ਪ — — — — — ਮੰਗ- ਗ — — — — —
 ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੇ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਭਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤੁ ਕਪਾਟੰ \$\$\$\$ ॥ ਜੇ ਜਾਣਸਿ

— ਗੁਗ- ਰ — — — — — ਰੁਰ- ਸ — — — — — ਨੁਧਪੁ ਪੁ
 ਬ੍ਰਹਮ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ \$\$\$\$ ॥ ਵਿਣੁ

ਧੁ — — — — — ਰ — — — — — ਸ — — — — —
 ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ੨ ॥

ਸ ਪੁਪੁ ਧੁਧੁ
 ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁ ਰੂਪ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥
 ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥
 ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥
 ਨੰਗਾ ਦੰਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥
 ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥ ੧੪ ॥

SIKHBOOKCLUB.COM

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਤੂੰ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਭਿ ਕੋ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਉਪਾਏ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਕਿਸੈ ਦੇ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭਿ ਚਲਹਿ ਚਲਾਏ ॥
 ਜਿਨੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਿਲਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਏ ॥ ੩ ॥

X				O				X				O				
—	ਪ	ਪ	ਪ	ਧੁ	—	ਪ	—	ਧੁ	ਧੁ	ਸ	—	ਰ	—	ਗ	ਗ	
*	ਦੁ	ਹ	ਰ	ਤੇ	\$	ਰਾ	\$	ਸ	ਭ	ਕੋ	\$	\$	\$	ਸ	ਭ	
\$	ਰਾ	ਬ	ਕਿ	ਸੈ	\$	ਦੈ	\$	ਕਿਛੁ	ਨਾ	ਹੀ	\$	\$	\$	\$	\$	
\$	ਮੇ	ਲਹਿ	ਪਿ	ਆ	\$	ਰੇ	\$	ਤੁਧੁ	ਮਿ	ਲਹਿ	\$	\$	\$	\$	\$	
\$	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਸ	\$	ਕੁ	\$	ਭੋ	ਟਿ	ਆ	\$	\$	\$	\$	\$	
—	ਗ	ਗ	ਪ	ਗ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—	—	—	ਸ	ਸ	
\$	ਵ	ਧ	ਉ	ਪਾ	ਏ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	\$	ਜੋ	\$	\$	\$	ਕਿ	ਛ	
\$	ਸ	\$	ਭ	ਚ	ਲਹਿ	\$	ਚਾ	ਲਾ	\$	ਏ	\$	\$	\$	ਜਿਨ	ਦੁ	
\$	ਜੈ	\$	\$	ਹ	ਰਿ	ਮ	ਨ	ਭਾ	\$	ਏ	\$	\$	\$	ਜ	ਨ	
\$	ਹ	\$	ਰ	ਨਾ	\$	ਮ	ਤ	ਰਾ	\$	ਏ	\$	\$	\$	\$	\$	

ਪ— ਗ— ਰ— ਸਨਪੁ—
ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤਿ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਉ ਜੀਅ ਕਾ SSSS

ਸ— ਗ— ਮ— ਧ—
ਹਈ ਤਾ ਪਾਂਡੇ ਘਟੁ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ, ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜ ਇ ॥ ਪੈਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨਕਾ

ਪ— ਮੰਗ— ਗ— ਰ—
ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾ S S ਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੂਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਐ ॥ ਸਿਖਾ ਕੰਨਿ

— ਸਨਪੁ— ਸ— ਸ—
ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਥਾਹਮਣੁ ਥਿਆ SSSS ॥ ਉਹੁ ਮੁਆ ਉਹੁ ਝੜਿ ਪਿਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇਆ ॥ ਮ: ੧ ॥

ਸਰਗਪਧ- ਧ— ਪਧਨਧਪ- ਪ—
***** ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾ SSSS ਲ ॥ ਲਖ ਠਗੀਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ

— ਧਪਮ— ਮ— ਗ—
ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾ SSS ਲ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮੁਣੁ ਵਟੈ ਆਇ ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨੁ

— ਗਗੁਗਮਗ— ਰ— ਸਨਪੁ—
ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾ SSSS S ਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਛਿਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋ SSS ਰ ॥

ਸ— ਸ— ਧ— ਪੁ— ਪੁ—
ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਹੁ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨੀਐ ਪਤਿ ਉਪਜੈ S S ਸਾਲਾਹੀ ਸਚ

— ਗ— ਪੁ— ਧ— ਸ— ਸ— ਸ— ਗ— ਪ— ਮੁਪ—
ਸੂਤ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਸਿ ਪੂਤ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ

ਮੰਗ— ਗ— ਗੁਗ— ਰ— ਸਨਪੁ— ਰ— ਸ—
SSS ਭਲਕੇ ਬੁਖ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀS ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ ਨ ਹਥੀ SSSS ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ

— ਸਰਗਪਧ- ਧ— ਪਧਨਧਪ- ਪ— ਧਪਮ— ਮ—
ਨ ਅਖੀ ॥ ***** ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਡੇ SSSSSS ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਡੈ SSSS ॥ ਲੈ

— ਪੁ— ਗ— ਗ— ਰ— ਸਤਗਤਸਨਪੁ—
ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆ SSS ਹੁ ॥ ਕਵਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾ SSSSSS ॥

ਰ ਸਰ ਸ—
ਮਨ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ੪ ॥

ਪੁਪੁ— ਧ— ਧ— ਸ—
ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥

ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥

ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੇ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਖਸਮੇ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥

ਤਾ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥ ੧੫ ॥

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਰਾਗੀ ਨਾਦੀ ਬੋਦੀ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭੀਜੈ ਰਾਮਰਾਜ ॥

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਤਿਨੁ ਰੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥

ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ ਰੋਗ ਹਬੁ ਦੀਜੈ ॥

ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਪੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਲੀਜੈ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥

X				O				X				O		S	S
ਰ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਧ	ਧ	ਸ	ਸ	—	—	ਸ	ਸ
S	ਗਾਵੈ	ਰਾ	ਗੀ	ਨਾ	ਦੀ	ਬੋਦੀ	ਬਹੁ	ਭਾ	ਤ	ਕ	ਰ	S	S	ਨ	ਹੀ
S	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਕ	ਪ	ਟ	ਵਿ	ਕਾ	ਰ	ਹੈ	S	S	S	S	S
ਹਰਿ	ਕ	ਰ	ਤਾ	ਸ	ਭ	ਕਿ	ਛ	ਜਾ	ਣ	ਦਾ	S	S	S	S	S
S	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਗੁਰ	ਮੁਖ	ਹਿਰ	ਦਾ	ਸੁ	ਧ	ਹੈ	S	S	S	S	S
—	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਮ	ਮ	ਧ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ
S	ਹਰਿ	ਹ	ਰ	ਭੀ	ਜੈ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	S	ਜੈ	S	S	S	ਜਿ	ਨਾ
S	ਤਿ	S	ਨਾ	ਰੋ	ਇ	ਕਿਆ	S	ਕੀ	S	ਜੈ	S	S	S	S	S
S	ਸਿ	ਰ	S	ਰੋ	ਗ	ਹ	ਬ	ਦੀ	S	ਜੈ	S	S	S	ਜਿ	ਨਾ
S	ਹ	S	ਰ	ਭ	ਗਤ	ਹ	ਰ	ਲੀ	S	ਜੈ	S	S	S	ਜਿ	ਨਾ
ਰ	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ							
S	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਗੁਰ	ਮੁਖ	ਹਿਰ	ਦਾ	ਸੁਪ	—						

ਪ— ਗ— ਰ—
ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਗਉ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕਉ ਕਹੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ

ਸਨਧ- ਸ— ਗ— ਰ— ਸਰਗ- ਪ— ਧਮ—
S S S ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾ ਖਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ S ਕਤੇਬਾ S ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ S S S ॥

ਮ— ਪ-ਗ- ਗ— ਰ— ਸ— ਸ—
ਛੰਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ S S ॥ ਨਾਮ ਲਇਐ ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥ ਮ: ੧ ॥—ਅਗੋਂ ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ ਵਿਚ ਗਾਓ ।

X				O				X				O		S	S
ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	—	ਗ	—	ਰਸ	ਰ	ਰ	ਰ	ਰ	—	ਰ	—
*	ਮਾ	ਣ	ਸ	ਖਾ	S	ਣੈ	S	S	ਕ	ਰਹਿ	ਨਿ	ਵਾ	S	ਜ	S
S	ਤਿਨ	ਘ	ਰ	ਬ੍ਰ	ਹ	ਮ	ਣ	S	ਪੂ	S	ਰਹਿ	ਨਾ	S	ਦ	S
S	ਕੂ	S	ੜੀ	ਰਾ	S	ਸ	S	S	ਕੂ	ੜਾ	ਵਾ	ਪਾ	S	ਰ	S
S	ਸਰ	ਮ	ਧ	ਰ	ਮ	ਕਾ	S	S	ਛੇ	S	ਰਾ	ਦੁ	S	ਰ	S
ਸ															
ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਸ	—	ਸ	ਸ	—	ਗ	ਰ	ਗ	ਰ	—	ਸ	—
S	ਛ	ਗੀ	ਵ	ਗਾ	S	ਇ	ਨ	S	ਤਿਨ	ਗ	ਲ	ਤਾ	S	ਗ	S
S	ਉ	ਨਾ	ਭਿ	ਆ	S	ਵਹਿ	S	S	ਓ	S	ਈ	ਸਾ	S	ਦ	S
S	ਕੂ	S	ੜ	ਬੰ	S	ਲ	S	S	ਕ	ਰਹਿ	ਆ	ਹਾ	S	ਰ	S
S	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕੂ	S	ੜ	S	S	ਰ	ਹਿਆ	ਭਰ	ਪੂ	S	ਰ	S

ਪ ————— ਮੱਪ- ਗ ————— ਗੁਗ ਰ —————
 ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ SSS ਹਥਿ ਫੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾ ਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤੁ ਪਹਿਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾ
 ਸਰਗਰਸਨੁਪ- ਸ ————— ਸਰਗਪਧ- ਧ —————
 SSSSSSSS ਟ ॥ ਮਲੋਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ***** ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖਾਣਾ ॥

ਪ ————— ਗਪਧਨਪਧ-ਗ ਗ ————— ਰ —————
 ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ SSSSSSSS ॥ ਦੇਕੈ ਚਉਕਾ ਕਦੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ
 ————— ਸਨੁਪ- ਗ ————— ਪ ————— ਧ ————— ਸ ਗ ————— ਰਸਗ-
 ਕੁੜਿਆ SSSS ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨੁ ॥

ਮ ————— ਪ-ਗ- ਗ ————— ਰਸਧਪੁ ਪੁ ਧੁ ਰ ਸ —
 ਮਨਿ ਝੁਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇ S ਨ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ SSSS ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥

ਸ ਪੁਪੁ ਧੁ ਸ-
 ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਬੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥
 ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥
 ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਦਾ ॥
 ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥
 ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥ ੧੬ ॥

SIKHBOOKCLUB.COM
 (ਪਹਿਲੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ

ਵਾਦੀ—ਸੁ | ਠਾਠ—ਆਸਾਵਰੀ | ਸਮਾਂ—ਸੂਰਜ ਉਦਯ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਗੁ | ਜਾਤਿ—ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਗਾ, ਧਾ, ਨੀ, ਕੋਮਲ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਆਰੋਹ—ਸ, ਰ ਮ ਪ ਧੁ, ਸੰ ।

ਮ

ਅਵਰੋਹ—ਸੰਨ੍ਹੁ, ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ, ਰ, ਸ ।

ਪਕੜ—ਸ, ਰਮਪ, ਨੁਪੁ, ਨੁਪੁ, ਪ, ਮਪਧੁ ਗੁ, ਰ, ਸ ।

ਆਸਾਵਰੀ ਠਾਠ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਧੈਵਤ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਗੰਧਾਰ ਹੈ। ਜਾਤਿ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ, ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਗਾ, ਨੀ, ਵਰਜਿਤ ਅਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੂਰਜ ਉਦਯ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਦ । ਇਸ ਦੇ ਆਰੋਹ ਵਿਚ ਭਾਵੇਂ ਨਿਖਾਦ ਵਰਜਤ ਹੈ। ਤਾਂ ਵੀ "ਨੁਸ, ਨੁਸਰੰਨੁਪ, ਪ" ਇੰਜ ਖੜਜ ਸੂਰ ਨਾਲ ਮਿਲ ਕੇ ਲੰਗਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਧੈਵਤ ਸੂਰ ਅੰਦੋਲਨ ਤੇ ਪਾ ਗਾ, ਧਾ ਗਾ, ਦੀ ਸੂਰ ਸੰਗਤਿ ਸੁੰਦਰ ਲਗਦੀ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ "ਸ, ਰਮਪਨੁਪੁ, ਨੁਪੁ, ਪ, ਮਪਧੁਮਪ ਗੁ, ਰ, ਸ, ਜਾਂ ਰਮਪ ਪੁ, ਧੁ, ਪ, ਮਪਧੁ ਗੁ ਸ ਚ, ਸ ।"

ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਜੈਨਪੁਰੀ ਦੋਵੇਂ ਜੋੜੀ ਦੇ ਰਾਗ ਹਨ, ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਰਕੇ ਆਉਣਾ ਅੱਖਾ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਚਲੰਤ ਤਾਨਾਂ ਵਿਚ ਨਿਖਾਦ ਛੱਡ ਕੇ ਜਾਣ ਵਿਚ ਥੋੜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਆਉਂਦੀ ਹੈ। "ਰਮਪਧੁਸ, ਮਪਧੁਸ" ਦੀ ਥਾਂ ਰਮਪਧੁਨੁਸ, ਮਪਧੁਨੁਸ" ਐਸਾ ਰੂਪ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਕੁਝ ਗਵੇਯੋ ਕੋਮਲ ਰਿਖਭ ਦੀ ਆਸਾਵਰੀ ਗਾਉਣਾ ਪਸੰਦ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਤੇ ਕਰੁਣਾ ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ।

ਆਦਿ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਵਿਚ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਦੇਵ ਜੀ ਨੇ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਆਸਾ ਵਿਚ ਹੀ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਕਿਉਂ ਲਿਖਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਸੰਬੰਧੀ ਕੁਝ ਵਿਦਵਾਨਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਚਾਰ ਲਿਖਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਪਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਮਨ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਸਮੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਅੰਤਰ ਹੈ ਅਤੇ ਇਤਨਾ ਸੂਰ ਭੇਦ ਹੁੰਦਿਆਂ ਦੋਹਾਂ ਨੂੰ ਇਕੋ ਥਾਂ ਨਹੀਂ ਲਿਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਸੰਗੀਤ ਸ਼ਾਸਤ੍ਰਾਂ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲਗ-ਭਗ ਪੰਜ ਸੌ ਸਾਲ ਪਹਿਲਾਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਹਾਂ ਰਾਗਾਂ ਦੇ ਸੂਰ ਇਕੋ ਜੇਹੇ ਸਨ। ਸੰਗੀਤ ਰਾਗ ਤਰੰਗਣੀ, ਹਿਰਦੈ ਕੋਤੁਕ, ਸਦ੍ਰਾਗ ਓਦ੍ ਉਦਯ, ਪਾਰਿਜਾਤ ਆਦਿਕ ਸੰਗੀਤਾਂ ਵਿਚ ਆਸਾਵਰੀ ਬਾਰੇ ਇੰਜ ਲਿਖਿਆ ਹੈ :—

ਜਾਤਿ ਓਡਵ-ਸੰਪੂਰਣ ਰੇ, ਧਾ, ਕੋਮਲ ਤੇ ਗਾ, ਨੀ, ਤੀਵਰ ਆਰੋਹ ਅਵਰੋਹ—ਸਰੁਮਪਧੁਸ ।
 ਸੰਨ੍ਹੁ, ਪਮਗਰੁਸ ।

ਆਸਾ ਰਾਗ ਸੰਬੰਧੀ (ਭਾਈ ਕਾਨ੍ਹ ਸਿੰਘ ਜੀ) ਆਪਣੇ ਮਹਾਨ ਕੋਸ਼ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਆਸਾ ਸੰਪੂਰਣ ਜਾਤਿ ਦੀ ਇਕ ਰਾਗਨੀ, ਜੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੇ ਅਲਾਪੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।" ਫਿਰ ਹੇਠਾਂ ਟੁਕ ਵਿਚ ਲਿਖਦੇ ਹਨ ਕਿ "ਏਸ ਭੇਦ ਕਰਕੇ ਕਈ ਯਵੇਯੇ ਆਸਾ ਨੂੰ ਰਿਖਭ ਅਤੇ ਧੰਵਤ ਕੋਮਲ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹਨ।"

ਉਪਰ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਾਰੀ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਪੁਰਾਤਨ ਸਮੇਂ ਵਿਚ ਆਸਾ ਤੇ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੀਆਂ ਸੁਰਾਂ ਇਕੋ ਸਨ। ਭਾਵ ਦੋਹਾਂ ਵਿਚ ਰੇ ਧਾ, ਕੋਮਲ ਤੇ ਗਾ, ਨੀ, ਤੀਵਰ ਲਗਦੇ ਸਨ। ਪਰ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਾਲ ਆਸਾ ਰਾਗ ਦੇ ਰੇ, ਧਾ, ਸੁਰ ਤੀਵਰ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਸਾਵਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਗਾ ਨੀ, ਕੋਮਲ ਹੋ ਜਾਣ ਨਾਲ ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਰਾਗ ਇਕ ਦੂਜੇ ਤੋਂ ਵੱਖ ਹੋ ਗਏ ਹਨ।

ਆਸਾਵਰੀ ਦਾ ਸੁਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਅਲਾਪ)

੧. ਸ, ਰਮਪ ਧੁ, ਧੁ, ਪ—^{ਨੁ ਨੁ}ਧੁਮਪ ਗੁ—^ਮਰਸ—^{ਮ ਨੁ}ਰਮਪ ਧੁ, ਪ, ਮਪਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪ ਗੁ—^{ਮ ਸ}ਰ, ਸ।
੨. ਸ, ਰਗੁ ਰਸ ਧੁ, ਧੁ, ਸ—^{ਨੁ ਨੁ}ਸ, ਰਮਪ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ, ਰ, ਸ—^{ਨੁ}ਰਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪ ਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਰਮਪਧੁ, ਗੁ ਰ, ਸ—।
੩. ਸ, ਰਮਪ ਧੁ, ਧੁ, ਪ, ਮਪਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪਧੁਮਪ ਗੁ—^{ਮ ਸ}ਰ, ਸ—^{ਨੁ ਨੁ}ਸ, ਰਮਪ ਧੁ, ਧੁ, ਪ, ਮਪ ਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਨੁਧੁ, ਪ, ਰਮਪਧੁ, ਸ—^ਮਰੰਨੁਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ—^{ਮ ਸ}ਰ, ਸ—^{ਨੁ}ਰਮਪ ਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪ ਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਨੁਸੰਰੰਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪਧੁ ਗੁ, ਰ, ਸ।
੪. ਸ, ਰਮਪ, ਰਮਪ ਧੁ, ਧੁ, ਪ, ਨੁਧੁ, ਪ, ਸ, ਨੁਧੁਪ, ਰੰਸੰਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪਧੁਮਪ ਗੁ—^ਮਰਸ—^{ਨੁ ਨੁ}ਰਮਪਧੁ, ਸ—^{ਨੁ ਨੁ}ਧੁ, ਧੁ, ਪ, ਮਪਸੰ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪਸੰ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪਸੰ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪਸੰ ਧੁ, ਪ, ਗੁ, ਰੰਸੰਨੁਧੁ, ਪ, ਰਮਪ, ਧੁ, ਸ—^ਸਸੰਰੰਗੁ, ਰੰਸੰ, ਨੁਸੰਰੰਨੁਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪ ਗੁ, ਰ, ਸ—।
੫. ਮਪ ਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਨੁਸੰ, ਰੰਨੁਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਮਪਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਗੁੰਰੰਸੰਨੁਧੁ, ਸ, ਨੁਸੰਰੰਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪ, ਧੁ, ਖਸੰ ਧੁ, ਪ, ਧੁਮਪਗੁਰ, ਸ—^ਮਰਮਪਧੁਸੰ—^{ਨੁ}ਸੰਰੰਗੁ, ਰੰਸੰ, ਸੰਰੰਸੰਰੰ ਸੰਨੁ, ਨੁਸੰਰੰਸੰਨੁਧੁ, ਪ, ਮਪਧੁ ਗੁ—^ਮਰਮਪ ਰਮਪਧੁਮਪ ਗੁ—^ਮਰ, ਸ—^{ਨੁ}ਮਪ ਧੁ, ਸ—^{ਨੁ}ਨੁਸੰ, ਨੁਸੰਰੰਧੁ, ਗੁ, ਰੰਸੰਨੁਸੰਰੰ ਧੁ—^{ਨੁ}ਪ, ਮਪਧੁਗੁ ਰ, ਸ—।

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ-ਤਿੰਨ ਤਾਲ, ਮਾਤ੍ਰੇ ੧੬

ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਖੜ ਸਿਆਣੇ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ;।
 ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋਰੁ ਬਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥ ੧ ॥

(ਅਸਾ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੫੦)

੦				੩				੪				੫	੫			
				ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	੫	੫	੫	੫	ਜਿ	ਨ			
—	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਯੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਮ	ਪ	ਪ	
ੜ	ਅੰ	ਤ	ਰ	ਹ	ਚ	ਹ	ਰ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ੜ	ਤ	ਹੈ	ੜ	ਤੇ	ਜਨ	
ੜ	ਬਾਹ	ੜ	ਰਹੁ	ਭੁ	ਲ	ਚੁ	ਕ	ਬੰ	ੜ	ੜ	ਲ	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	
ੜ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਦੀ	ਬਾ	ੜ	ੜ	ਣ	ਹੈ	ੜ	ੜ	ੜ	
ੜ	ਨਾਨਕ ਨਾਮ			ਦੀਬਾਣ—												
—	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਸੁਖ	ੜ	ਜਿ	ਆ	ੜ	ਣੇ	ੜ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਜੇ	ੜ	ਜੇ	ੜ	
ੜ	ਭੀ	ੜ	ੜ	ਖ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ਰ	ਰ	ਭਾ	ੜ	ਣੇ	ੜ	ਹ	ਰ	
ੜ	ਹ	ੜ	ੜ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਾ	ੜ	ਣ	ਸ	ਤਾ	ਣੇ	ਜ	ਨ	
—	ਮ	—	ਪ	ਯੁ	—	ਪ	ਯੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—	
ੜ	ਸੀ	ੜ	ਤਾ	ਨੇ	ੜ	ਹੇ	ਰ	ਬਾ	ੜ	ਉ	ਨ	ਹੀ	ੜ	ੜ	ੜ	
→																
—	ਰੰ	—	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧੁ	—	ਪ	ਪ	
ੜ	ਹ	ੜ	ਰ	ਮਾ	ੜ	ਣ	ੜ	ਨਿ	ਮਾ	ੜ	ੜ	ਣੇੜ	ੜ	ਜ	ਨ	

ਸੰ— ਨੁ— ਸੰ— ਨੁਸੰਰੰਸੰਨੁਧੁ— ਧੁ—
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਜੇ ਸੰਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ੜੜੜੜੜੜੜ ॥ ਆਗੈ ਵਸਤੁ

ਮ— ਯੁਮਪਗੁ— ਗੁ— ਰ—
 ਸਿਵਾਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਡੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲਕੇ ੜੜੜੜ ਮੁਸਫੀ ਇਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਗੁਰਸ— ਸ— ਮ— ਪ—
 ਆਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ੜੜੜੜ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਜਿਉ ਜੇਰੁ ਸਿਤਨੁ ਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥

ਧੁ— ਸੰ— ਰੰ—
 ਜੁਠੈ ਜੁਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੈ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ ਪਿੰਡਾ ਹੋ

ਮ— ਧੁਮਪਗੁ— ਰ— ਗੁਰਸ—
 ਸੰਗੁ— ਰੰਸੰਨੁਸੰਰੰਨੁਧੁ— ੜੜੜੜ ੜੜੜੜੜੜੜ ਇ ॥ ਸੂਚੈ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ੜੜੜੜ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋ ੜੜੜੜ ਇ ॥੨;।
 ਸ—
 ਪਉੜੀ ॥

੦	ਰ	ਮ	ਮ	੫	੫	੫	—	੦	—	੫	ਮ	ਮ	੫	—	੫	—
ਤੁਰੇ	ਪ	ਲਾ	ਣੇ	ਪੁਉ	ਣ	ਵੇ	ੳ	ੳ	ਗ	ਹ	ਰ	ਰ	ਰ	ੳ	ਗੀ	ੳ
ਕੋ	ਠੇ	ਮੰ	ਡਪ	ਮਾ	ੜੀ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ਲਾ	ਇ	ਬੈ	ੳ	ਠੇ	ੳ	ੳ
ਦੀਜ	ਕ	ਰਨ	ਮਨ	ਭਾ	ਵ	ਦੇ	ੳ	ੳ	ੳ	ਹ	ਹ	ਬੂ	ੳ	ਝ	ਨ	ੳ
ਕਰਿ	ਫੁਰ	ਮਾ	ਇਸ	ਖਾ	ੳ	ਇਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ਵੇ	ਖ	ਮ	ਹ	ਲ	ਤ	ੳ
ੳ	—	—	—	ਸੰ	—	—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਸ	—	—
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਹ	ਰ	ਮ	ਸ	ਵਾ	ਰਿ	ਆ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਕ	ਰ	ੳ	ਪਾ	ਸਾ	ਰਿ	ਆ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਨਾ	ੳ	ਹੀ	ੳ	ਹਾ	ਰਿ	ਆ	ੳ	ੳ
—	—	ਸ	ਸ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਮ	ਰ	ਣ	ਵਿ	ਸਾ	ਰਿ	ਆ	ੳ	ੳ
ੳ	ੳ	ਜ	ਰ	ਆ	ੳ	ਈ	ੳ	ਸੰ	ਵਾ	ੳ	ੳ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਨੁ	ੳ
ੳ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗੁ	—	ਰ	—	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਰ	ੳ
ਜੋ	ੳ	ਬ	ਨ	ਹਾ	ਰਿ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ	ਸਿ	ਰੀ	ਵਾ	ਹਿ	ਗੁ	ਰ	ੳ
ਸ	—	—	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਜੀ	ੳ	ੳ	ੳ	ਵਾ	ਹਿ	ਗੁ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥
 ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾਰਿਆ ॥
 ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥
 ਕਰਿ ਫੁਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥
 ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥ ੧੭ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿਆ ਲੈ ਪੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥
 ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਬਾਇ ਪਈ ਜਿਨ੍ਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥
 ਜਿਨ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥ ੨ ॥

੫	੫	੦	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
ਸ	ਇ	ਬ	ਠੈ	ਮੈ	ਰਾ	ਸ	ਤ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਗੁ
ਜਾ	ਖੀ	ੳ	ਸੋ	ਥਾ	ਨ	ਭਾ	ੳ	ਲਿ	ਰੂ	ਰੂ	ਸੋ	ੳ	ਰੂ	ਸੋ	ੳ	ੳ
ਸਿ	ਨ	ਕ	ਸਤ	ਗੁ	ਰ	ਪੂ	ੳ	ਜਿ	ਆ	ਆ	ੳ	ੳ	ਆ	ੳ	ੳ	ੳ

ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਨੁਪੁ	ਯੁ	ਯੁ	ਪ	ਪ	ਪ
ਬਾ	ਨ	ਸੁ	ਹਾ	ਵਾ	ਠ	ਰਾਠ	ਮ	ਰਾ	ਜੇ	ਗੁ	ਰ
ਲੈ	ਠ	ਠ	ਯੁ	ਰ	ਠ	ਮੁਠ	ਖ	ਲਾ	ਵਾ	ਗੁ	ਰ →
ਤਿਨ	ਹ	ਹ	ਪੂ	ਜ	ਠ	ਕਠ	ਰਾ	ਠ	ਵਾ	ਠ	ਠ
→ ਮ	ਮ	ਪ	ਯੁ	ਯੁ	ਯੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਸਿ	ਖਾ	ਠ	ਕੀ	ਘਾ	ਲ	ਬਾ	ਇ	ਪ	ਈ	ਠ	ਠ
ਪ	ਪ	ਯੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰਰ	ਗੁੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁਪੁ	ਪ	ਪ
ਜਿਨ	ਹ	ਰ	ਨਾ	ਮ	ਧਿ	ਆਠ	ਠ	ਠਠ	ਵਾਠ	ਜਿ	ਨ

ਸੰ— ਨੁ— ਸੰ— ਨੁਸੰਰੰਸੰਨੁਪੁ— ਯੁ—
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਜੋ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਠੈ ਸੂਤਕੁ ਹੈ \$\$\$\$\$\$ ਇ ॥ ਗੰਗੇ ਅਠੈ ਲਕੜੀ

ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ ਦਾਨੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋ \$\$\$\$ ਠੈ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ

ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋ \$\$\$\$ ਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ \$\$\$\$ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਸੂਤਕੁ ਦੇਵ ਨ ਉਤਰੈ ਕਿਆਨ ਉਤਾਰੈ ਹੋਇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥

ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ \$\$\$\$ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਪਰਧਨ ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰ ਖਹਿ

ਯੁਮਪ ਗੁ— ਰ— ਗੁਰਸ— ਸ— ਰਮਪਯੁਸ— ਸ—
 \$\$\$\$ \$\$\$\$ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਹਿ \$\$\$\$ ॥ ਮ: ੧ ॥ ***** ਸਭੈ ਸੂਤਕੁ

ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੁਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾ \$\$\$\$ \$\$\$\$ \$\$\$\$ \$\$\$\$ ਇ ॥

ਪ— ਮ— ਪ— ਯੁਮਪ ਗੁ— ਰ—
 ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਪਵਿੜੁ ਹੈ ਦਿਤੰਨੁ ਰਿਜੁਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ੍ਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ \$\$\$\$ \$\$\$\$ ਤਿਨ੍ਹੀ

ਸੁਤਕੁ ਨਾਹਿ \$\$\$\$ ॥
 ਸ— ਸ— ਹਰ ਮ ਮਪ—
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਨਾਮੁ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਡੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥
 ਸਹਿ ਮੇਲੇ ਤਾ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥
 ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਮਨਿ ਵਸਾਈਆ ॥
 ਕਰਿ ਹੁਕਮੁ ਮਸਤਕਿ ਹਬੁ ਧਰਿ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ਕਵੀਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥
 ਸਹਿ ਤੁਠੈ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈਆ ॥ ੧੮ ॥*

*ਅਠਾਰਵੀ, ਉਨੀਸਵੀਂ ਤੇ ਬੀਸਵੀਂ ਪਉੜੀ ਭੀ—“ਤੁਹੇ ਪਲਾਣੇ ਪਉਠ ਵੇਕ” ਵਾਲੀ ਪੁਠ
 ਤੇ ਕਾਓ ।

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ (ਤਿੰਨ ਤਾਲ)

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥

ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥

ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ੩ ॥

੦				੩				×				੨			
ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੁ	—	ਧੁ	ਪਧੁ	ਪਮ	ਗੁਰ	ਸ
ਗੁਰ	ਸਿ	ਖਾ	ੳ	ਮ	ਨ	ਹ	ਰ	ਪ੍ਰੀੳ	ੳ	ੳ	ਤ	ਹੈੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳ
ਕਰਿ	ਸੇ	ੳ	ਵਹਿ	ਪੁ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਸੳ	ਤ	ੳ	ਗੁ	ਰੂੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳ
ੳ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰ	ਪੁੰ	ਨ	ਬੀੳ	ੳ	ੳ	ਜਿ	ਆੳ	ੳੳ	ੳੳ	ੳ
ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪਧੁ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ
ਹਰਿ	ਨਾ	ਮ	ਹਰਿ	ਤੇੳ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ੳ	ਜੇ	ੳ	ੳ	ੳ
ੳ	ਭੁ	ੳ	ਖ	ਜਾੳ	ੳ	ਇ	ੳ	ਲਹਿ	ੳ	ੳ	ਮੇ	ਰੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਫਿਰ	ਭੰ	ਟ	ਨ	ਆੳ	ੳ	ਵੈ	ੳ	ਹ	ਰ	ਪੁ	ਨ	ਕੇ	ਰੀ	ਜ	ਨ
														ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁਨ-	
ਪ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	—	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਗੁਰ	ਸਿ	ਖਾ	ੳ	ਕੀ	ੳ	ਕੁ	ਖ	ਸ	ਭ	ੳ	ਗ	ਈ	ੳ	ੳ	ੳ
—	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਪ
ੳ	ਤਿ	ਨ	ਪਿ	ਛੈ	ੳ	ਹੋ	ਰ	ਖਾ	ੳ	ਇ	ਘ	ਨੇੳ	ਰੀ	ਜ	ਨ

ਸੰ— — — ਨੁ— — — ਸੰ— — — ਰੰ— — — ਸੰਨੁਧੁ— — — ਧੁ— — —
 ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਪਹਿਲਾਂ ਸੁਚਾ ਆਪਿ ਹੋਇ ਸੁਚੈ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੁਚੈ ਅਰੀ ਰਖਿਓ ੳੳੳ ਨ ਕੋਇ ਨ

ਮ

— — — ਪ — — — ਧੁਮਪ ਗ — ਗੁ — — — ਰ —
 ਭਿਟਿਓ ਜਾਇ ॥ ਸੁਚਾ ਹੋਇ ਕੈ ਜੋਵਿਆ ਲਗਾ ਪੜਣਿ ਸਲੋ ੳੳੳ ੳ ਕ ॥ ਕੁਹਬੀ ਜਾਈ ਸਟਿਆ ਕਿਸੁ

ਗੁਰਸ — ਮ — — — ਪ — — — ਧੁ — — —
 ਏਹੁ ਲਗਾ ਦੋ ੳੳੳ ਖ ॥ ਅੰਨ ਦੇਵਤਾ ਪਾਣੀ ਦੇਵਤਾ ਬੇਸੰਤਰੁ ਦੇਵਤਾ ਲੂਣ ॥ ਪੰਜਵਾਂ ਪਾਇਆ ਘਿਰਤ ॥
 ਸੰ — — — ਰੰ — — — ਸੰਰੰਗੁਰੰਸੰਨੁਧੁ — ਧੁ — — — ਪ — — —
 ਤਾ ਹੋਆ ਪਾਕੁ ਪਵਿਤੁ ॥ ਪਾਪੀ ਸਿਉ ਤਨੁ ਗਡਿਆ ੳੳੳੳੳੳੳ ਬੁਕਾ ਪਈਆ ਤਿਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ

ਮ

— — — ਧੁਮਪਗੁ — ਰ — — — ਗੁਰਸ —
 ਨਾਮੁ ਨ ਉਚਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਰਸ ਖਾਹਿ ੳੳੳੳ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਮੁਖਿ ਬੁਕਾ ਪਾਹਿ ੳੳੳ ॥
 ਸ — ਸ — — — ਨੁਧੁ — ਸ — — — ਰ — — — ਗੁਰਸ ਸ —
 ਮ: ੧ ॥ ਭੰਡਿ ਜੀਮੀਐ ਭੰਡਿ ਨਿਮੀਐ ੳੳੳ ਭੰਡਿ ਮੰਗਣੁ ਵੀਆਹੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੋਵੈ ਦੋਸਤੀ ੳੳੳ ਭੰਡਹੁ

— — — ਮ — — — ਪ — — — ਧੁ — — — ਸੰ — — —
 ਢਲੈ ਰਾਹੁ ॥ ਭੰਡੁ ਮੁਆ ਭੰਡੁ ਤਾਲੀਐ ਭੰਡਿ ਹੋਵੈ ਬੰਧਾਨੁ ॥ ਸੋ ਕਿਉਂ ਮੰਦਾ ਆਖੀਐ ਜਿਤੁ ਜੈਮਹਿ

ਰਾਂ— ਸਰਗੁੰ— ਰੰਸੰ, ਨੁਸੰਰੰਸੰਨੁਪੁ— ਪ—
 ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਭੰਡਹੁ ਹੀ ਭੰਡੁ ਉਪਜੈ ਭੰਡੈ ਬਾਬੁ ਨ ਕੋ ॥ ੯੯੯੯ ॥ ੯੯੯੯੯੯ ॥ ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੰਡੈ

ਮ
 ਪੁ— ਸੰ— ਪਹੁਮਪ ਗੁ— ਰ—
 ਬਾਹਰਾ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੰਦਿ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਗਾ ਰਤੀ ਚਾ ॥ ੯੯੯੯ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ

ਰ— ਗੁ— ਰ— ਸ
 ਮਖ ਉਜਲੇ, ਤਿਤੁ ਸਰੈ ਦਰ ਬਾਰ ॥ ੨ ॥

ਸ ਰ ਰ ਮਮ ਪ—
 ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਆਪਣਾ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਸੋ ਚੁਣਿ ਕਢੀਐ ॥
 ਕੀਤਾ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਲੇਖਾ ਸੰਢੀਐ ॥
 ਜਾ ਰਹਨਾ ਨਾਹੀ ਐਤੁ ਜਗਿ ਤਾ ਕਾਇਤੁ ਗਾਰਬਿ ਹੰਢੀਐ ॥
 ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖੀਐ ਪਤਿ ਅਖਰੁ ਏਹੋ ਬੁਝੀਐ ॥
 ਮੂਰਖੈ ਨਾਲਿ ਨ ਲੁਝੀਐ ॥ ੧੯ ॥

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਰੂਪਕ (ਢਾਈ ਤਾਲ) ਮਾਤੇ ੭

ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰ ਸਿਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥
 ਹਰਿ ਵਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤੁਠਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਵੁਠਾ ॥ ੪ ॥ ੨੦ ॥

⊕		੧	੨	⊕		੧	੨	ਨੁ	ਨੁ
ਧੁਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਮ
ਸਿ:੯	ਖਾ	੯	ਮ	੯	ਨ	ਵਾ	ਯਾ	੯	੯
ਕਰ	ਗਲ	ਸੁ	ਣਾ	ਵੈ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	੯	੯
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹੋ	੯	੯
ਧੁਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪੁ	ਮ
ਸਿ:੯	ਖਾ	੯	ਮ	੯	ਨ	ਵਾ	ਯਾ	੯	੯
ਕਰ	ਗਲ	ਸੁ	ਣਾ	ਵੈ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	੯	੯
ਨਾ	ਨ	ਕ	ਹ	ਰਿ	ਹ	ਰਿ	ਹੋ	੯	੯
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪੁ	—
ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਡਿ	ਠਾ	੯	੯	ਰਾ	ਰਾ	੯
ਸੋ	੯	ਲ	ਗੈ	੯	ਗੁ	ਰ	ਸਿ	ਖਾ	ਮਨ
ਹ	ਰ	੯	ਹ	ਰ	੯	੯	ਮ	ਵ	ਠਾ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨ ਵੁਠਾ— ਸਲੋਕ

ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਧੁ	ਪ	ਧੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—	—
ਦਰ	ਕਰ	ੜ	ਗੁ	ਰ	ਸਿਖ	ਪੈ	ਨਾ	ੜ	ਈ	ਅਹਿ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਰੰਸੰ	ਨੁਧੁ	ਪ	ਨੁ	ਨੁ
ਜਿ	ਨਾ	ਮੇ	ਰਾ	ੜ	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਰ	ਤੁੜ	ਠਾੜ	ੜ	ਜ	ਠ

ਸੰ— ਨੁ— ਸੰ— ਰੰ— ਸੰਨੁਧੁ— ਧੁ—
 ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਫਿਕੈ ਬੋਲਿਐ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਫਿਕੈ ਫਿਕਾ ਸਦੀਐ ੜੜੜੜ ਫਿਕੈ ਫਿਕੀ

— ਪ— ਧੁਮਪ ਗੁ— ਰ—
 ਸੋਇ ॥ ਫਿਕਾ ਦਰਗਹ ਸਟੀਐ ਮੁਹਿ ਬੁਕਾ ਫਿਕੈ ਪਾ ੜੜੜੜ ਡਇ ॥ ਫਿਕਾ ਮੁਰਖ ਆਖੀਐ ਪਾਣਾ ਲਹੈ

— ਗੁਥਸ— ਸ ਸ— ਨੁ.ਪੁ.— ਪੁ.—
 ਸਜਾ ੜੜੜੜਇ ॥ ਮ: ੧ ॥ ਅੰਦਰਧੁ ਫੂਠੈ ਪੈਜ ਥਾਹਰਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਡੈ ੜੜੜੜ ਲੁ ॥ ਅਠਸਠਿ

— ਸ— ਮ— ਪ— ਪ—
 ਰੀਖਥ ਜੈ ਨਾਵਹਿ ਉਤਰੈ ਨਾਹੀ ਸੇਲ ॥ ਜਿਨੁ ਪਟੁ ਅੰਦਰਿ ਥਾਹਰਿ ਗੁਦਝੁ ਤੈ ਛਲੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਨੁ

ਧੁ— ਸੰ— ਰੰ— ਸੰਰੰਗੁ— ਰੰਸੰ,
 ਨੇਹੁ ਲਗਾ ਰਥ ਸੇਤੀ ਦੇਖਨੇ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰੰਗਿ ਹਸਹਿ ਰੰਗਿ ਰੋਵਹਿ ਚੁਪੁ ਭੀ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ੜੜੜੜ ੜੜ

ਨੁਸੰਰੰਸੰਨੁਧੁ— ਪ— ਮ— ਪ— ਧੁ—
 ੜੜੜੜੜੜੜ ॥ ਪਰਵਾਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ਬਾਝੁ ਸਚੇ ਨਾਹ ॥ ਦਰਿਵਾਟ ਉਪਰਿ ਖਰਚ ਮੰਗਾ, ਜਥੈ

— ਸੰ— ਪਪੁਮਪ ਗੁ— ਰ—
 ਦੇਇ ਤ ਖਾਹਿ ॥ ਦੀਬਾਨੁ ਏਕੋ ਕਲਮ ਏਕਾ ਹਮਾ ਤੁਮਾ ਮੈ ੜੜੜੜ ੜਲ ॥ ਦਰਿ ਲਏ ਲੇਖਾ ਪੀੜਿ

— ਰ—ਗੁ ਰ ਸ
 ਫੂਟੈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਉ ਤੇਲੁ ॥ ੨ ॥

ਸ ਰ ਰ ਮ ਮ ਪ—
 ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਣਾ ਕੀਓ ਕਲ ਆਪੇ ਹੀ ਤੈ ਧਾਰੀਐ ॥
 ਦੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਧਰਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀਐ ॥
 ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਸਭੁ ਕੋ ਆਈ ਵਾਰੀਐ ॥
 ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਪਰਾਣ ਹਹਿ ਕਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨੁਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥
 ਆਪਣ ਹਥੀ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰੀਐ ॥

(ਆਸਾਵਰੀ—ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ

ਵਾਦੀ—ਮ | ਠਾਠ—ਭੈਰਵੀ | ਸਮਾਂ—ਦਿਨ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ।
 ਸੰਵਾਦੀ—ਸ | ਜਾਤਿ—ਸੰਪੂਰਣ | ਵਿਸ਼ੇਸ਼—ਰੇ, ਗਾ, ਧਾ ਨੀ ਕੌਮਲ ਲਗਦੇ ਹਨ ।

ਆਰੋਹ—ਸ ਰੁ ਗੁ ਮ, ਪ ਧੁ ਨੁ ਸੰ ।

ਅਵਰੋਹ—ਸੰ ਨੁ ਧੁ ਪ ਮ, ਗੁ ਰੁ ਸ ।

ਪਕੜ—ਸ, ਰੁਗੁ, ਮ; ਗੁ ਰੁ ਸ, ਧੁ ਨੁ ਸ ਰੁ ਸ ।

ਭੈਰਵੀ ਠਾਠ ਦੇ ਇਸ ਰਾਗ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਮੱਧਮ ਤੇ ਸੰਵਾਦੀ ਖੜਜ ਹੈ । ਜਾਤਿ-ਸੰਪੂਰਣ ਤੇ ਗਾਉਣ ਦਾ ਸਮਾਂ-ਦਿਨ ਪਹਿਲਾ ਪਹਿਰ ਹੈ । ਭੈਰਵੀ ਅਤੀ ਪ੍ਰਾਚੀਨ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਵੇਲੇ ਇਸ ਦਾ ਰੂਪ ਅਜ ਕਲ ਦੇ ਕਾਫੀ ਜਾਂ ਆਸਾਵਰੀ ਨਾਲ ਮਿਲਦਾ ਸੀ, ਪਰ ਇਸ ਵਿਚ ਹੁਣ ਸਭ ਕੌਮਲ ਸੂਰ ਲਗਦੇ ਹਨ । ਦੋਵੇਂ ਰਿਖਭ ਤੇ ਦੋਵੇਂ ਮੱਧਮ ਲਗਾਉਣ ਨਾਲ ਰਾਗ ਦੀ ਖੂਬਸੂਰਤੀ ਹੋਰ ਵੀ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਸਰਗੁ, ਰਗੁ, ਸਰੁਸ, ਧੁ ਨੁ, ਸਰੁਸ- ਜਾਂ ਸ, ਰੁਗੁ, ਮ- ਮੰਮਗੁਰਗੁ ਸਰੁਸ—ਉੱਜ ਗੁਣੀ ਜਨ ਰਾਗ ਦੀ ਰੰਜਕਤਾ ਤੇ ਵਿਲਖਣਤਾ ਵਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬਾਰਾਂ ਹੀ ਸੂਰ ਲਗਾ ਲੈਂਦੇ ਹਨ । ਇਸ ਵਿਚ "ਸ, ਰੁਗੁਮ, ਗੁਰਗੁ ਸਰੁਸ, ਧੁ ਨੁ, ਸਰੁਸ—ਤਾਨ ਬਾਰ ਬਾਰ ਲਗਦੀ ਹੈ । ਅੰਤਰੇ ਦਾ ਉਠਾਵ ਭੀ ਕਈ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ । ਜਿਵੇਂ ਗੁਮ ਧੁਨੁਸੰ- ਧੁਮਧੁਨੁਸੰ- ਜਾਂ ਪ, ਧੁਨੁਸੰਰੁਸੰ- ਪਰ ਅਵਰੋਹ ਵਿਚ ਸੰਨੁਪੁ, ਸੰਨੁਪੁ, ਜਾਂ ਸਰੰਨੁਪੁ; ਰੁੰ, ਸੰਨੁਪੁ, ਪ, ਇੰਜ ਧੈਵਤ ਸੂਰ ਤੇ ਠਹਿਰਨ ਨਾਲ ਆਸਾਵਰੀ ਜਾਂ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ ਦਾ ਅੰਗ ਨਜ਼ਰ ਆਉਂਦਾ ਹੈ । ਸੰ, ਨੁਪੁਪ, ਸੰਨੁਪੁਪ, ਧੁਨੁਸੰਰੁੰ, ਸੰਨੁਪੁਪ ਐਸੇ ਸਿੱਧੀ ਤਨ ਆਉਣੀ ਚਾਹਾਂਦੀ ਹੈ । ਕਈ ਵਿਦਵਾਨ ਇਸੇ ਕਰਕੇ ਧੈਵਤ ਨੂੰ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਦੇ । ਕਿਉਂਕਿ ਆਸਾਵਰੀ ਤੇ ਬਿਲਾਸਖਾਨੀ ਦਾ ਵਾਦੀ ਸੂਰ ਧੈਵਤ ਹੈ ।

ਗਵੈਯੇ ਇਸ ਰਾਗ ਵਿਚ ਤਰਾਨੇ, ਟੱਪੇ, ਨੁਮਰੀ, ਗਜਲ, ਗੀਤ ਆਦਿਕ ਹੀ ਬਹੁਤਾ ਗਾਉਂਦੇ ਹਨ, ਇਹ ਬਹੁਤ ਲੋਕ-ਪ੍ਰਿਅ ਸਿੰਗਾਰ ਤੇ ਭਗਤਿ-ਰਸ ਰਾਗ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਸ਼ੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਸ ਨੂੰ ਗਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ।

ਸੂਰ-ਵਿਸਥਾਰ (ਅਲਾਪ)

ਨੁ.

੧. ਸ—ਧੁ, ਨੁਸ, ਰੁਸ—ਧੁਨੁਸਰੁਸ—ਰੁਨੁਸ, ਧੁਨੁਸਰੁਗੁ, ਸਰੁਸ—ਰੁਨੁਸਧੁਨੁਸ— ।

੨. ਸ—ਨੁਸਗੁ, ਰਗੁ ਮਗੁਰੁਸ—ਰੁਨੁਸਧੁਨੁਸਰੁਸ—ਸਰੁਮ, ਗੁਮ, ਪਮਗੁਰਗੁ, ਸਰੁਸ—ਨੁਸਧੁਨੁਸ—ਸ,

ਰੁਗੁਮ, ਮੰਮਗੁਰਗੁ ਸਰੁਮਗੁਰੁਸ— ।

੩. ਨੁਸ—ਗੁਮ—ਪਮਗੁਰਗੁ, ਸਰੁਮਗੁਰੁਸ—ਰੁਨੁਸਪੁਨੁਸ—ਨੁਸਗੁਮਪਪੁਪ—ਗੁਮਪਪੁਪ, ਧੁਮ, ਮੰਮਗੁ,
ਰਗੁ, ਪਮਗੁਰੁਸ—ਰੁਸ, ਗੁਰ, ਮਗ, ਪਮ, ਪੁਪਮਗੁਰੁਸ—ਸਰਗੁ, ਰਗੁ, ਸਰੁਸ, ਰੁਨੁਸਪੁਨੁਸ— ।

੪. ਸ—ਰੁਸ, ਨੁਸਗੁਮਪਪੁਪ—ਧੁਮ, ਪਗੁ, ਸਰੁਮਗੁਰੁਸ—ਗੁਮਪਪੁਪ, ਨੁਪੁਪ, ਪੁਨੁਪੁਪ, ਗੁਮਪੁਨੁਪੁਪ,
ਨੁਨੁਪੁਨੁਪੁਪ, ਸੰਨੁਪੁਪ, ਪੁਨੁਪੁਨੁਪੁਪੁਪ, ਪਗੁ, ਰਗੁਸਰੁਸ—ਸਰਗੁਮ, ਗੁਮਪਪੁਮ, ਮੰਮਗੁਰਗੁ, ਪੁਪ
ਪੁਮਪਗੁਮ, ਗੁਮਪਪੁਪਮਗੁਰੁਸ— ।

੫. ਨੁਸਗੁਮਪਪੁਪ, ਗੁਮ, ਪਪੁਨੁਪੁਪ, ਧੁਮ, ਗੁਮ, ਪੁ, ਨੁਸ—ਰੁਸ, ਪੁਨੁਸਰੁਸ—ਪੁਨੁਸਰੁਸੰਨੁਪੁਪ, ਧੁਮ,
ਪੁਨੁਸਰੁਸ—ਸਰਗੁ, ਰਗੁ, ਸਰੁਸ—ਰੁਨੁਸਪੁਨੁਸ—ਰੁਸ—ਨੁਪੁਪ, ਪੁਨੁਪੁਪ, ਪੁਨੁਸਰੁਸੰਨੁਪੁਪ, ਰੰਗੁ,
ਰੰਗੁ, ਸਰੁਮਗੁਰੁਸ—ਰੁਨੁਸਪੁਨੁਸ—ਸਰੁ, ਨੁਸ, ਪੁਨੁ, ਪਪੁ ਮਪ, ਗੁਮ; ਸ ਸਗੁਮਪਮਗੁਰੁਸ—
ਰੁਨੁਸਪੁਨੁਸ— ।

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਜਿਨ੍ਹਾ ਭੋਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
ਤਿਸੁ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨੁ ਜਮੁ ਨੇਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਵੈ ॥੧॥
(ਆਸਾ ਮ: ੪, ਪੰਨਾ ੪੫੦)

×	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	੦	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	×	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁ	੦	ਸ	ਸ
—	ਭੇ	ਟਿ	ਆ	ਸੰ	ਰਾ	ਪੂ	ਰਾ	—	ਸ	ਤ	ਗੁ	ਪ	ਜਿ	ਨਾ
ੜ	ਹਰਿ	ਹ	ਰ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ਦਿ	ੜ	ੜ
ੜ	ਹਰਿ	ਹ	ਰ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ਦਿ	ੜ	ੜ
ਪ	—	ਪ	ਪੁ	ਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਪ	—	—	ਪ	ਪ
ਨਾ	ੜ	ਮ	ਦ੍ਰਿ	ਨੁ	ਵੈ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਜੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਿਸੁ
ਰਿ	ਨ	ਕ	ਮ	ਨੈ	ੜ	ਝ	ਨਾ	ਆ	ੜ	ਵੈ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕੀ
—	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ੜ	ਕ੍ਰਿ	ਸ	ਨਾ	ਭੁ	ਖ	ਸ	ਭ	ੜ	ਉ	ੜ	ਤ	ਰੈ	ੜ	ੜ
ੜ	ਨਾ	ਨ	ਕ	ਕਉ	ੜ	ਹ	ਰ	ੜ	ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ਕ	ਰ	ਨਿ

ਸ — ਸ ਰੁ ਗੁ ਰ ਸ ਰੁ ਸ — ਸ — — — ਸ —
 ਜੋ S ਹ ਰ ਨਾ S ਮ ਧਿ ਆ S ਵੈ S S S ਜੋ S
 ਜ ਪ ਹ ਰ ਨਾ S ਹ ਰ ਨਾ S ਮ ਤ ਰਾ S ਵੈ S

ਸ— ਨੁ— ਸ— ਰੁ— ਸ—
 ਸਲੰਕ ਮ: ੨ ॥ ਇਹ ਕਿਨੇਹੀ ਆਸਕੀ ਦੂਜੇ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਕੁ ਕਾਢੀਐ ਸਦਹੀ ਰਹੈ

ਨਰੁਸੰਨੁਪਮ- ਪ— ਪ, ਮ- ਮ—
 ਸਮਾ SSSSS ਇ ॥ ਚੇਗੈ ਚੇਤਾ ਕਰਿ ਮਨੇ ਮੰਦੈ ਮੰਦਾ ਹੋ S S ਇ ॥ ਆਸਕੁ ਏਹੁ ਨ ਆਖੀਐ

ਗੁਰੁਸ- ਸ— ਨੁ. ਪੁ. ਸ ਸ— ਗੁ— ਮ— ਪ—
 SSSS ਜਿ ਲੇਖੈ ਵਰਤੈ ਸੋਇ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਸਲਾਮ ਜਵਾਬੁ ਦੋਵੈ ਕਰੇ ਮੁੰਦਦ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਪਪੁਸੰਨੁਪਮਗੁਰੁਸ ਸ— ਨੁ. ਪੁ. ਸ ਸ—
 ਦੇਵੈ ਕੂੜੀਆ SSSSSSSSSS ਬਾਇ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੦	ਸ	ਸ	ਪੁ	ਨੁ	×	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	੦	—	—	ਸ	—	×	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਜਿਤ	ਸੇਵਿ	ਐ	ਸੁਖ	ਪਾ	ਈ	ਐ	—	—	S	S	S	S	ਸ	—	ਸਾ	S	ਹਿ	ਥ	ਥ	ਥ
ਕੀ	ਤਾ	ਪਾਈ	ਐ	ਆ	ਪ	ਲਾ	—	—	S	S	S	S	ਸਾ	—	ਘਾ	S	S	ਲ	ਲ	ਲ
ਮੰ	ਦਾ	ਮੂਲ	ਨ	ਕੀ	ਚ	ਈ	—	—	S	S	S	S	ਦੇ	—	ਲੰ	S	ਮੀ	S	S	S
ਸਾ	ਹਿਬ	ਨਾਲ	ਨ	ਹਾ	ਰੀ	ਐ	—	—	S	S	S	S	ਭੇ	—	ਵੇ	S	ਹਾ	S	S	S
ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	—	—	—	—	S	ਸ	ਸ	ਪੁ	ਨੁ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	ਸ	ਦਾ	S	ਸ	—	ਮੁ	ਲੀ	ਐ	ਜਿਤ	ਜਿਤ	ਜਿਤ
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	ਬੁ	ਰੀ	S	ਕਿਉ	—	ਘਾ	ਲੀ	ਐ	ਐ	ਐ	S
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	ਨ	ਦ	ਰ	ਨਿ	—	ਹਾ	ਲੀ	ਐ	ਜਿਉ	ਜਿਉ	ਜਿਉ
S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	ਪਾ	S	ਸਾ	S	—	ਢਾ	ਲੀ	ਐ	ਐ	ਐ	S
—	—	ਪ	ਪ	ਪੁ	—	ਪੁ	—	—	S	ਨੁ	—	—	ਧ	—	ਸ	—	—	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ
S	S	ਕਿ	ਛ	ਲਾ	S	ਹੋ	—	—	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S	S
ਪੁ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗੁ	—	—	S	—	—	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਰੁ	ਰੁ
ਉ	S	ਪ	ਰ	ਘਾ	ਲੀ	ਐ	S	—	S	S	S	ਸਿ	ਰੀ	—	ਵਾ	ਹਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਰੁ	ਰੁ
ਸ	—	—	—	ਸ	—	—	—	—	S	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਜੀ	S	S	S	ਵਾਹਿਗੁਰੂ	—	—	—	—	S	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵੀਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸੰ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਸਮੁਲੀਐ ॥
 ਜਿਤੁ ਕੀਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਣਾ ਸਾ ਘਾਲ ਬੁਰੀ ਕਿਉ ਘਾਲੀਐ ॥
 ਮੰਦਾ ਮੂਲਿ ਨ ਕੀਚਈ ਦੇ ਲੰਮੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥
 ਜਿਉ ਸਾਹਿਬ ਨਾਲਿ ਨ ਹਾਰੀਐ ਤੇ ਵੇਹਾ ਪਾਸਾ ਢਾਲੀਐ ॥
 ਕਿਛੁ ਲਾਹੇ ਉਪਰਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ੨੧ ॥

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਖਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
 ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਿਆਰਾ ਸੋਵਿਆ ਤਿਨੁ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥
 ਜਿਨੁ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੋਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ੨ ॥

×		o				×				o		ਸ
												ਜਿਨੀ
ਸ	ਸ	ਸਰੁ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	—	ਗੁ	ਮਪ	ਮ	ਗੁ	ਜਿਨੀ
ਗੁ	ਮੁ	ਖੜ	ਨਾ	ਮ	ਧਿ	ਆ	ੜ	ਇ	ਆੜ	ਤਿਨਾ	ਫਿਰ	
ਸਤਿ	ਗੁ	ਰੜ	ਪੁਰ	ਖ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਇ	ਆੜ	ੜ	ੜ	
ਨਾ	ਨ	ਕੜ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਭੇ	ੜ	ਇ	ਆੜ	ੜ	ੜ	
ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	
ਬਿਖ	ਨ	ਨ	ਹੇ	ਈ	ੜ	ਰੜ	ਮ	ਰਾ	ਜੈ	ੜ	ਜਿਨੀ	
ਤਿ	ਨ	ੜ	ਪੁ	ਜੇੜ	ੜ	ਸ	ਭ	ਕੰ	ਈ	ੜ	ਜਿਨੀ	
ਤਿ	ਨਾ	ੜ	ਮਿਲਿ	ਆੜ	ੜ	ਹ	ਰ	ਸੋ	ਈ	ੜ	ੜ	→
ਪ	ਪ	ਪਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	—	ਨੁਪ	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	—	ਪ	
→ ਸਤਿ	ਗੁ	ਰੜ	ਪਿਆ	ਰਾ	ੜ	ਸੋੜ	ੜ	ਵਿ	ਆ	ੜ	ੜ	
ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸਰੁ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	
ਤਿ	ਨਾ	ੜ	ਸੁ	ਖੜ	ੜ	ਸੜ	ਦ	ਹੋ	ਈ	ੜ	ਜਿਨੁ	

ਸ— ਨੁ— ਸ— ਰੁ—
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਨਾਲੇ ਗਾਰਬੁ ਵਾਦੁ ॥ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਖਸਮ ਨ ਪਾਏ
 —ਸੰਨੁਪਸੰਨੁਰੁਸੰ— ਧੁ— ਪ— ਪਮ— ਮ—
 ਸਾ ੜੜੜੜੜੜ ਦ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਮਾ ੜੜ ਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਲਗਾ
 —ਗੁਸ, ਸਗੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ— ਸ— ਗੁ— ਮ—
 ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ੜੜ ਲਾੜ ਗਾੜ ਸੋੜ ਪਰਵਾਨ ॥ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਜੀਇ ਹੋਇ ਸੁ ਉਗਵੈ ਸੁਹ ਕਾ ਕਹਿਆ
 — ਪ— ਪਪੁਨੁਸੰਗੁਸੰ— ਸ— ਗੁ—
 ਵਾਉ ॥ ਬੀਜੈ ਬਿਖੁ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖਹੁ ਇਹੁ ਕਿਆ ੜੜੜੜ ਉ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾਲਿ ਇਆਣੈ
 —ਰੰਸੰਨੁ— ਨੁ— ਸੰ— ਸਰੁਮਗੁਰੁਸੰ—
 ਦੋਸਤੀ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਰਾ ੜੜੜ ਸ ॥ ਜੇਹਾ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਵਰਤੈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਨਿਰਜਾ ੜੜੜੜੜੜ ਸ ॥
 ਨੁ— ਸੰ— ਨੁਪੁਪ— ਪ— ਮ—
 ਵਸਤੁ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਵੈ ਦੂਜੀ ਹੋਵੈ ਪਾ ੜੜੜ ਸ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਤੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਕਹੀ ਬਣੈ
 — ਗੁ— ਰੁਸ ਸ— ਨੁ— ਧੁ— ਸ— ਗੁ— ਮ— ਧੁ—
 ਅਰਦਾਸ ॥ ਕੂੜਿ ਕਮਾਣੈ ਕੂੜੇ ਹੋਵੈ ੜੜ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਵਿ ਗਾਸਿ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਨਾੜ ਲੇ ਇਆੜ
 ਨੁ— ਸੰਗੁ ਸੰ— ਗੁ— ਰਸੰਨੁ, ਰੁੰਗੁ ਗੁੰਗੁ
 ਠੋੜ ਦੋੜ ਸਤੀ ਵਡਾਰੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇ ੜੜੜੜੜੜ

ਮੰਗੁਰੁੰਸ- ਸੰ— ਨੁ— ਸੰ— ਸੰਨੁਪੁ- ਮ—
 SSSS ਹੁ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸੜੈ ਰਾ SSSS ਸ ॥ ਜੇ ਇਕ ਅਪ

—ਗੁਸ ਸਗੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸ ਸ—
 ਚੰਗੀ ਕਰੇS ਦੁS ਜੀS ਭੀS ਵੇS ਰਾਸ ॥

ਸ- ਸ ਧੁ ਨੁ ਸ-
 ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਚਲੈ ਖਸਮੇ ਭਾਇ ॥
 ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥
 ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥
 ਵਜਹੁ ਗਵਾਇ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥
 ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਥਾਸਿ ॥
 ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ੨੨ ॥*

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨੁ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਤਿਨੁ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥
 ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝਖਮਾਰਾ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ੩ ॥

X				O				X				O						S	S
ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਪ	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਸ
ਅੰ	S	ਤ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਮੁ	ਖ	ਪੁ	ਤ	ਹੈ	S	S	S	S	S	S	S	ਤਿਨ	ਹਰਿ
ਨਿੰ	S	ਦਾ	S	ਕੋ	S	ਈ	S	ਕਿਆ	ਕ	ਰੈ	S	S	S	S	S	S	S	S	S
ਨਾ	S	ਨ	ਕ	ਨਾ	S	ਮ	ਧਿ	ਆ	ਦਿ	ਆ	S	S	S	S	S	S	S	S	S
ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਸ
ਰ	S	ਖ	ਣ	ਹਾ	ਰਾ	ਰਾ	ਮ	ਰਾ	S	ਜੇ	S	S	S	S	S	S	S	ਤਿਨ	ਕੀ
ਜਿ	ਨ	ਹ	ਰ	ਨਾ	S	ਮ	ਪਿ	ਆ	S	ਰਾ	S	S	S	S	S	S	S	ਜਿ	ਨ
ਚ	S	ਰ	S	ਰ	S	ਖ	ਣ	ਹਾ	S	ਰਾ	S	S	S	S	S	S	S	S	S
ਪ	ਹ	ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧੁ	—	ਪ	—	—	—	—	—	ਮ	ਗੁ
→ ਹ	ਰਿ	ਸੇ	S	ਤੀ	S	ਮ	ਨ	ਮਾ	ਨਿ	ਆ	S	S	S	S	S	S	S	S	S
ਸ	ਗੁ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਸ	ਰੁ	ਸ	—	ਸ	—	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਸ
ਸ	S	ਭ	S	ਦੁਸ	ਟ	ਭ	ਖ	ਮਾ	S	ਰਾ	S	S	S	S	S	S	S	ਜ	ਨ

ਸੰ— ਨੁ— ਸੰ— ਰੁ— ਸੰ— ਨੁਪੁ
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ
 ਸੰ— ਸੰ— ਨੁਪੁ— ਪਮ— ਮ—
 ਜੋ ਮਿਲੈ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾ S S ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ

*ਬਾਈ ਤੇ ਭੋਈਵੀ ਪਉੜੀ ਭੀ 'ਜਿਤੁ ਸੇਵੀਐ' ਵਾਲੀ ਧੁਨ ਤੇ ਹੀ ਗਾਏ ।

ਗੁਰੂਸ- ਸ- ਨੁ- ਧੁ- ਸ-
 ਕਾਵੀਐ SSS ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥ ੨ ॥

ਸ- ਸ ਧੁ ਨੁ ਸ-
 ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਈ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥
 ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥
 ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥
 ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ੨੩ ॥

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਯੱਕਾ (ਇਕ ਤਾਲਾ)

ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮਰਾਜੇ ॥
 ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੂਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਤਰਾਇਆ ॥
 ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥ ੪ ॥ ੨੪ ॥

X		੦	੨	੦	੩	੪	ਸ	ਸ
੫	—	੫	—	੦	੩	੪	ਹ	ਰਿ
ਜੁ	੩	ਗ	੫	ਨੁ	੫	੫	ਗ	ਕੁ
ਲਾ	੩	੩	੩	ਗ	੩	੩	੩	ਫੁ
ਕਾ	੩	੩	੩	ਸ	੩	੩	੩	ਫੁ
ਨਾ	੩	੩	੩	ਆ	੩	੩	੩	੩
		ਨ	੩	ਕ	੩	੩	੩	੩
ਗੁ	—	ਰ	—	ਕੂ	—	—	—	—
ਪ	੩	ਇ	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਮਾ	੩	ਰਿ	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਪਿ	੩	ਆ	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਜੈ	੩	ਠ	੩	੩	੩	੩	੩	੩
		ਵਿ	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਮ	ਮ	ਸ	—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ
ਰ	ਖ	ਆ	੩	ਇਆ	ਰਾ	ਰਾ	ਪ	ਗੁ
ਲਾ	੩	ਦਾ	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਦੇ	੩	ਦ	੩	੩	੩	੩	੩	੩
	੩	ਫੁ	੩	ਖ	ਲਾ	੩	੩	੩
ਸੰ	ਨ	—	—	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	—	—
ਨ	੩	੩	੩	ਫ	ਭਾ	੩	੩	੩
ਠ	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩
ਪ	੫	ਨੁ	—	੫	ਗੁ	—	—	—
ਨਾ	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩

ਸੰ— ਨੁ— ਸੰ— ਰੁ—
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਪੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ
 ਸੰਨੁਪੁਸੰਨੁਰੁਸੰ— ਸੰ— ਨੁਪੁ— ਪ— ਮ—
 ਰਹਿਨ ਚੁੜੇ SSSSSS ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ SSS ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਿਨ ਖੜੇ । ਤਿਨੁ ਸਵਾਰੇ

ਗੁਰੁਸ— ਸ— ਨੁ. ਪੁ. ਸ— ਸ— ਗੁਮੁ ਪੁਨੁ ਸੰਰੁ ਸੰ— ਸੰ—
 ਨਾਨਕਾ SSS ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਾਰਿ ਕਰੇ ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ, ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥
 ਰੁੰ— ਸੰ— ਸੰਰੁਮਗੁਰੁਸੰ— ਸੰ—
 ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਅਹਿ ਨ ਨਕਾ SSSSSS ਸਭੁ ਕਿਛੁ

ਸੰਨੁਪੁਪੁ— ਪੁ— ਪਮਗੁ— ਸਗੁ ਮਪ ਮਗੁ ਰੁਸੁ ਸ— ਸ—
 ਆਪੇ ਆ SSSS ਪ, ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆ SSS ਪ, ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ੨ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੦				X						੦				X				
ਸ	ਸ	ਗੁ	ਗ	ਮ	ਮ	ਮ	—	—	—	—	—	—	—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
ਵਡੇ	ੜਕੀ	ਆ	ਵਡਿ	ਆ	ਈ	ਆ	S	S	S	S	S	S	S	ਕਿ	ਛ	ਕ	ਹ	ਹ
ਸੰ	ਕਰ	ਤਾ	ਕਾ	ਦਰ	ਕ	ਰੀ	S	S	ਮ	S	S	S	S	ਦੇ	S	ਜੀ	S	S
ਸਾ	ਈ	ਕਾ	ਰਕ	ਮਾ	ਵ	ਣੀ	S	S	S	S	S	S	S	ਪੁ	ਰ	ਛ	S	S
ਨਾ	ਨਕ	ਏ	ਕੀ	ਬਾ	ਹ	ਰੀ	S	S	S	S	S	S	S	ਹੋ	ਰ	ਦੁ	S	S
ਪੁ	—	ਨੁ	—	ਸੰ	—	—	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਮਾ	—	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ
ਣਾ	S	S	S	S	S	S	S	ਕ	ਹ	ਣ	ਨ	ਜਾ	S	ਹਿ	S	S	S	S
ਆ	S	S	S	S	S	S	S	ਰਿ	ਜ	ਕ	ਸੰ	ਬਾ	S	ਦਿ	S	S	S	S
ਭੀ	S	S	S	S	S	S	S	ਭਿੰ	S	ਨੈ	S	ਪ	S	ਦਿ	S	S	S	S
ਜੀ	S	S	S	S	S	S	S	ਨਾ	S	ਹੀ	S	ਜਾ	ਯ	ਦਿ	S	S	S	S
ਸ	—	—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	ਨੁ	ਸੰ	—	—	—	—	—	—
*	*	*	*	ਸੰ	ਕ	ਰੇ	S	ਏ	S	S	S	ਏ	S	S	S	ਜਿ	S	S
ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨੁ	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	—
ਤਿ	ਸੈ	S	ਰ	ਜਾ	S	ਦਿ	ਰ	ਜਾ	S	ਦਿ	ਰ	ਜਾ	S	ਦਿ	S	S	S	S
—	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਨੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਸੰ	ਨੁ	—	—	—	—
S	S	ਬ	ਲੰ	ਵਾ	ਹਿ	ਗੁ	ਰੁ	ਜੀ	S	ਕਾ	S	ਖਾ	ਲ	ਸਾ	S	S	S	S
ਪੁ	—	ਪ	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਪ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ	ਪੁ
S	S	ਸਿ	ਰੀ	ਵਾਹ	ਗੁਰੁ	ਜੀ	ਕੀ	ਫ	ਤੇਹ	ਵਾਹ	ਗੁਰੁ	ਜੀ	ਕੀ	ਫ	ਤੇਹ	ਤੇਹ	ਤੇਹ	ਤੇਹ
ਮ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਸ—														
ਵਾਹ	ਗੁਰੁ	ਜੀ	ਕੀ	ਫਤੇਹ ॥														

ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
 ਸੰ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਥਾਹਿ ॥
 ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਪੁਰਿ ਛੋੜੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥
 ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥
 ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ੨੪ ॥ ੧ ॥ ਸੁਪੁ ॥
 (ਭੈਰਵੀ ਰਾਗ ਸਮਾਪਤ)

ਰਾਗ ਆਸਾ*, ਤਾਲ ਯੱਕਾ

×		੦	੨	੦	੩	੪	੫	੬
ਨ	—	ਨ	—	ਰੰ	ਨ	੪	੫	੬
ਜੁ	ੜ	ਗ	ੜ	ਗ	ੜ	੫	੬	੭
ਨਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸ	ੜ	੬	੭	੮
ਕਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ਆ	ਨਿ	੬	੭	੮
ਧ	—	ਧ	—	—	—	—	—	—
ਪਾ	ੜ	ਇ	ਪ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਮਾ	ੜ	ਰਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪਿ	ੜ	ਠ	ਦੇਇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਪ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ	ਧ
ਰ	ਖ	ਦਾ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਲਾ	ੜ	ੜ	ਦ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਦੇ	ਉ	ੜ	ਮੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	—	—
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ	ਕ	ਐ	ੜ	ੜ
ਗ	—	ਰ	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—
ਸੇ	ੜ	ਵਿ	ਆ	ੜ	ੜ	ਆ	ੜ	ੜ
ਰ	ਰ	—	ਰ	—	ਰ	ਰ	—	—
ਲ	ਏ	ੜ	ਏ	ੜ	ਚ	ੜਾ	ੜ	ੜ
ਰ	—	ਮ	—	—	ਧਨ	—	—	—
ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਨ	—	—	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	—	—
ਨਾ	ੜ	ੜ	ਨ	ੜ	ਕ	ਐ	ੜ	ੜ

ਸੰ— ਸੰ— ਰੰ—
 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਨ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੂੰ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲੈ

ਰੰ— ਨ ਪ
 ਸੰਗੰਗੰ ਸੰ— ਸੰ— ਧ-ਮ-ਮ— ਪ—
 ਰਹਨਿ ਚੜੇ ੜੜੜੜ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਧੇ ਸਵਨ ੜੜੜੜ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ ਤਿਨੂੰ

*ਸ੍ਰੀ ਹਰਿਮੰਦਰ ਸਾਹਿਬ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਪੁਰਾਤਨ ਮਰਯਾਦਾ ਅਨੁਸਾਰ ਰਾਗੀ ਸਿੰਘ ਅਜੇ ਵੀ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਆਰੰਭ ਅਤੇ ਸਮਾਪਤੀ ਆਸਾ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹੀ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਉਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਇਥੇ ਇਹ ਪੁਰਾਤਨ ਟਿਊਨ, ਭਾਵ ---ਛੋਕਾ, ਸਲੋਕ, ਪਉੜੀ, ਰਾਗ ਆਸਾ ਵਿਚ ਲਿਖੇ ਹਨ ।

ਮਗਰ ਸਗਰਗਰਸ ਸ ਸੰ
 ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ SSS ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ SSSSSS ॥ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ
 ਰੰ ਸੰਗਰੰਗਰੰਗੰ ਗੰ
 ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਵਿਚ ਜੋਤ ਉਪਾਇ ਦੇਖੈ ਬਾਪਿ ਉਥਾ SSSSSS ਪ ॥ ਕਿਸਨ ਅਗੀਅਹਿ

ਨ ਪੁ
 ਰੰਸੰਰੰਸੰ ਸੰ ਧ ਮ ਪ ਮਗਰ ਰ ਗ ਰ
 ਨਾਨਕਾ SSSS ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆ SSSS ਪ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆ SSSS ਪ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਆਪੇ
 ਸ ਸ-
 ਆਪਿ ॥ ਪਉੜੀ ॥

੦	ਸ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	—	੦	—	—	—	—	×	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	
ਸ	ਵਛੇ	ੜਕੀ	ਆ	ਵਛਿ	ਆ	ਈ	ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕਿ	ਛ	ਕ	ਹ	ਪ	
ਸੰ	ਕਰ	ਰਾ	ਕਾ	ਏ	ਏ	ਕ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ	ੜ	ਏ	ੜ	ਜੀ	ੜ	ੜ	
ਸਾ	ਈ	ਕਾ	ਰਕ	ਮਾ	ਵ	ਈ	ਈ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਏ	ਰ	ਛ	ੜ	ੜ	
ਨਾ	ਨਕ	ਏ	ਕੀ	ਬਾ	ਹ	ਰੀ	ਰੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਹੰ	ਰ	ਏ	ੜ	ੜ	
ਨ	ਧ	—	ਸੰ	—	—	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	—	ਮ	ਪ	ਪ	—	—	
ਣਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਕ	ਹ	ਣ	ਨ	—	ਜਾ	ੜ	ਇ	ੜ	ੜ	
ਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਰਿ	ਜ	ਕ	ਸੰ	—	ਬਾ	ੜ	ਹਿ	ੜ	ੜ	
ੜੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਤਿੰ	ੜ	ਨੈ	ੜ	—	ਧਾ	ੜ	ਇ	ੜ	ੜ	
ਜੀ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹੀ	ੜ	—	ਜਾ	ੜ	ਇ	ੜ	ੜ	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	—	—	ਨ	—	ਸੰ	—	—	ਸੰ	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਏ	ੜ	ੜ	ੜ	—	ੜ	ੜ	ੜ	ਜਿ	—	
ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ਤਿ	ਸੈ	ੜ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ਇ	ਰ	ੜ	ਜਾ	ੜ	ਇ	ਰ	—	ਜਾ	ੜ	ਇ	ੜ	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਨ	—	ਧ	—	—	ਧ	ੜ	ੜ	ੜ	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	ਧ	ੜ	ਕਾ	ੜ	—	ਖਾ	ਲ	ਸਾ	ੜ	—	
—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਧ	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਮ	—	
ਗ	ਗ	ਰ	ਰੀ	ਵਾਹ	ਗੁਰੂ	ਜੀ	ਕੀ	ੜ	ਫ	ਤੇਹ	ਵਾਹਿ	ਗੁਰੂ	—	ਜੀ	ਕੀ	ਫ	ਤੇਹ	—	
ਵਾਹ	ਗੁਰੂ	ਜੀ	ਕੀ	ਸ—	ਫਤਹਿ ॥	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	

(ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ਸਮਾਪਤ)

ਛੇ ਰਾਗਾਂ ਵਿਚ ੨੭ ਸ਼ਬਦ

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ, ਜੀਅ ਜੇਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥
 ਰਾਖੂ ਪੇਜ ਨਾਮ ਅਪਨੇ ਕੀ, ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥ ੧ ॥

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ, ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥

ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ, ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੬੩੧)

ਅਸਥਾਈ

×				○				×				○			
ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਮ	—	ਪ	ਧ	ਧ			
ਖ	ਸ	ਮਾ	ਨਾ	ਕ	ਰ	ਪਿਆ	ਰੇ	ਰੇ	ੜ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉ			
ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ			
ਖ	ਸ	ਮਾ	ਨਾ	ਕ	ਰ	ਪਿਆ	ਰੇ	ੜ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉ				
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ	ਧ			
ਬੁ	ਰੇ	ਭ	ਲੇ	ਹ	ਮ	ਬਾ	ਰੇ	ੜ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉ				
ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ			
ਖ	ਸ	ਮਾ	ਨਾ	ਕ	ਰ	ਪਿਆ	ਰੇ	ੜ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉ				

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ
ਸੁ	ਨਹੁ	ਬਿ	ਨੈ	ਤੀ	ੜ	ਠਾ	ਕੁ	ਰ	ਮੇ	ਰੇ	ੜ
ਸੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਮ	ਪ	ਧ	ਧ
ਜੀ	ਅ	ਤ	ਤ	ਠੇ	ਰੇ	ਧਾ	ਰੇ	ੜ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀ	ਉ

—ਖਸਮਾਨਾ...

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਤੁਮ ਚੰਦਨ ਹਮ ਇਰੰਤ ਬਾਪੁਰੇ, ਸੰਗਿ ਤੁਮਾਰੇ ਬਾਸਾ ॥
 ਨੀਚ ਰੁਖ ਤੇ ਉਚ ਭਏ ਹੈ, ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ੧ ॥
 ਮਾਧਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਹਮ ਅਉਗਨ ਤਮੁ ਉਪਕਾਰੀ ॥੧॥ ਰਚਾਉ ॥
 ਤੁਮ ਮਖਤੂਲ ਸੁਪੇਦ ਸਪੀਅਲ, ਹਮ ਬਪੁਰੇ ਜਸ ਕੀਰਾ ॥
 ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਮਾਧਉ, ਜੈਸੇ ਮਧੁਪ ਮਖੀਰਾ ॥ ੨ ॥
 ਜਾਤੀ ਓਛਾ, ਪਾਤੀ ਓਛਾ, ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥
 ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ, ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ੩ ॥

(ਆਸਾ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੪੮੬)

ਅਸਥਾਈ

	×			੦				×											
	ੴ	ਸ	—	—	—	—	ਰ	ਗ	ੴ	ਰ	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਪ	ੴ
	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਮਾ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਪ	ੴ
	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	ਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਸ
	ਸੰ	ੴ	ਗ	ਤ	ਸ	ਰ	ਨ	ੴ	ਮਾ	ੴ	ਗੀ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਹ	ਸ
	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਪ	—	—	—	—	—	—	ਪ	ਮ
	ੴ	ਅਉ	ਗ	ਨ	ੴ	ਮ	ਉ	ਪ	ਕਾ	ੴ	ਗੀ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ਸ	ਤ

ਅੰਤਰਾ

		ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਪ	—	ਧ	ਪਧ	ਨ				
		ੴ	ਮ	ਚੈ	ਦ	ਨ	ਹ	ਮ	ਇ	ਰੰ	ੴ	ਬਾ	ੴ	ੴ	ਰੇੴ	ੴ			
	—	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਧ	ਪ	—	—	—	—			
	ੴ	ਸੰ	ਗ	ੴ	ਮੁ	ੴ	ਰੇ	ੴ	ਬਾ	ੴ	ਸਾ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ	ੴ			
	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	—			
	ੴ	ਨੀ	ਚ	ਰੂ	ੴ	ਖ	ਤੇ	ੴ	ਉ	ੴ	ਚ	ਛ	ੴ	ੴ	ਹੈ	ੴ			
	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਧ	ਨ	ਪ	ਧ	ਪ	—	—	—	ਪ	ਮ			
	ੴ	ਗੀ	ਧ	ਸੁ	ਗੰ	ੴ	ਧ	ਨਿ	ਵਾ	ੴ	ਸਾ	ੴ	ੴ	ੴ	ਸ	ਤ			

ਸੰਗਤ...

—ਸਬਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ 'ਤੇ ਲਾਓ।

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ

ਪਾਵਤੁ ਰਲੀਆ, ਜੋਬਨਿ ਬਲੀਆ ॥
 ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰਲੀਆ ॥ ੧ ॥
 ਕਾਨ ਕੁੰਡਲੀਆ, ਬਸਤੁ ਓਦਲੀਆ ॥
 ਸੋਜ ਸੁਖਲੀਆ ਮਨਿ ਗਰਬਲੀਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਲੈ ਕੁੰਚਰੀਆ, ਸਿਰਿ ਕਨਿਕ ਛਤਰੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਲੇ ਪਰਨਿ ਗਡਲੀਆ ॥ ੨ ॥
 ਰੂਪ ਸੁੰਦਰੀਆ ਅਨਿਕ ਇਸਤਰੀਆ ॥
 ਹਰਿ ਬਸ ਬਿਨੁ ਸਭਿ ਸੁਆਓ ਭਿਯਰੀਆ ॥ ੩ ॥
 ਮਾਇਆ ਛਲੀਆ, ਬਿਛਾਰ ਬਿਖਲੀਆ ॥
 ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਛ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲੀਆ ॥ ੪ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੫)

ਅਸਥਾਈ

X		O		੨		੩		O	
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਠ	ਪ
ਯਾ	S	ਵ	ਤ	ਰ	ਲੀ	ਆ	S	S	S
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ
ਜੋ	S	ਬ	ਨ	ਬ	ਲੀ	ਆ	S	S	S
ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਰ
ਨਾ	S	ਮ	ਬਿ	ਨਾ	S	S	S	ਮਾ	S
ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—
ਟੀ	S	ਸੰ	ਗ	ਰ	ਲੀ	ਆ	S	S	S

ਅੰਤਰਾ

ਪ		ਪ		ਸੰ		ਸੰ		—	
ਕਾ	S	ਨ	ਧ	ਕੁੰ	ਡ	ਲੀ	ਆ	S	S
ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਹੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ
ਬ	S	ਕੁੰ	ਓ	ਢ	ਲੀ	ਆ	S	S	S
ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ
ਸੋ	S	ਜ	ਸੁ	ਖ	ਲੀ	ਆ	S	S	S
ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਰ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਧ
ਮ	ਨ	ਗ	ਰ	ਬ	ਲੀ	ਆ	S	S	S

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਆਸਾ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਤਨੁ ਭਇਓ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਜਾਇ ਤਉ ਭਰਖੇ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ॥ ੧ ॥
 ਫੁਝਹਿ ਚਰਨ ਅਰਬਿੰਦ ਭਵਨ ਮਨੁ ॥
 ਪਾਨ ਕਰਤ ਪਾਇਓ ਪਾਇਓ ਰਾਮਈਆ ਧਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਸੰਪਤਿ ਬਿਪਤਿ ਪਟਲ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ॥
 ਤਾਮਹਿ ਮਗਨ ਹੋਤ ਨ ਤੇਰੇ ਜਨੁ ॥ ੨ ॥
 ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸੇਵਰੀ ਬਾਧਿਓ ਤੇਰੇ ਜਨ ॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਛੁਟਿਓ ਕਠਨ ਗੁਨ ॥ ੩ ॥

(ਆਸਾ, ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੮੬)

ਅਸਥਾਈ

X	ਧ	ਧ	ਪ	ਠ	ਸੰ	ਧ	ਪ	X	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਠ	ਰ	ਸ	ਸ
S	ਕੁ	ਝਹਿ	ਚ	ਰ	ਨ	ਅ	ਰ	ਬਿੰ	ਠ	ਦ	ਭ	ਵ	ਨ	ਮ	ਨ	
—	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਪ	ਪ	ਧ	ਧ	ਠ	ਨ
S,	ਪਾ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤ	ਪਾ	ਇਓ	ਪਾ	ਇਓ	S	ਰਾ	ਮਈ	ਆ	ਧ	ਠ	
—	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
S	ਪਾ	ਨ	ਕ	ਰ	ਤ	ਪਾ	ਇਓ	ਪਾ	ਇਓ	S	ਰਾ	ਮਈ	ਆ	ਧ	ਠ	

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	ਰੰ	ਰੰ	ਗੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ
	ਕ	ਰਾ	ਭ	ਇਓ	S	ਜਉ	S	ਤ	ਨ	ਭ	ਇਓ	ਛਿ	ਨ	ਛਿ	ਨ
	ਪ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ
S	ਪ੍ਰੇ	ਮ	ਜਾ	S	ਇ	ਤਉ	S	ਭ	ਰ	ਪਹਿ	ਤੇ	ਰੇ	S	ਜ	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ

ਉਠਤ ਸੁਖੀਆ ਬੈਠਤ ਸੁਖੀਆ ॥
 ਭਉ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ਜਾ ਐਸੇ ਬੁਝੀਆ ॥ ੧ ॥
 ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹਮਾਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਜਾਗਿ ਅਚਿੰਤਾ ॥
 ਜਹਾਂ ਕਹਾਂ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ੨ ॥
 ਘਰਿ ਸੁਖਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ੩ ॥

(ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					×					੨
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਪੁ	—	ਪ	ਮ	ਗਰੁ	—	ਸ	—
ੜ	ਰਾ	ੜ	ਖਾ	ਏ	ੜ	ਕ	ਹ	ਮਾ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਸੁਆ	ੜ	ਮੀ	ੜ
SKHBOOKCLUB.COM															
—	ਨ	ਪੁ	ਨ	ਸ	—	ਸ	ਰੁ	ਗ	—	ਮ	ਗ	ਰੁ	—	ਸ	—
ੜ	ਸਗ	ਲ	ਘ	ਟਾ	ੜ	ਕਾ	ੜ	ਅੰ	ੜ	ਤ	ਰ	ਜਾ	ੜ	ਮੀ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

—	ਮ	ਮ	ਪ	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਨ	—	ਸ	—	ਸ	ਸ	ਨ	ਨ	ਸ	—
ੜ	ਉ	ਠ	ਤ	ਸੁ	ਖੀ	ਆ	ੜ	ੜ	ਬੈ	ੜ	ਠ	ਤ	ਸੁ	ਖੀ	ਆ	ੜ
ਨ	—	ਗ	ਗੁ	ਜ	—	ਸ	ਸ	ਨ	—	ਸ	ਨ	ਪੁ	ਪੁ	ਪ	—	
ਭਉ	ੜ	ਨ	ਹੀ	ਲਾ	ੜ	ਗੈ	ਜਾ	ਐ	ੜ	ਜੈ	ੜ	ਬੁ	ਝੀ	ਆ	ੜ	

ਨੋਟ—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਗਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਿੰਨਤਾਲ

ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ॥
 ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਸੁਖ ਦਾਤਾ ਮੇਰੇ. ਮਨ ਜਾਪੁ ॥
 ਹਉ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥
 ਸਭ ਤੇਰੇ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਜਿਸ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ ॥
 ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ੩ ॥
 ਤ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜ਼ਰਾ ਹਜ਼ੂਰਿ ॥ ੪ ॥ (ਭੈਰਉ ਮ: ੪, ਅੰਨਾ ੧੧੩੪)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨			
—	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਗ	ਮ	ਗ	—	ਸ	—
ੜ	ਹਰਿ	ਸੁ	ਖ	ਦਾ	ੜ	ਤਾ	ਮੇ	ਰੁ	ੜ	ਮ	ਨ	ਜਾ	ੜ	ਪ	ੜ
ਸ	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਪ	ਮ	ਗ	—	ਮ	—
ਹਉ	ਤੁ	ਧ	ਸਾ	ਲਾ	ਹੀ	ਤੁ	ਮੇ	ਰਾ	ਹਰਿ	ਪੁ	ਭ	ਥਾ	ੜ	ਪ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

—	ਮ	ਪ	ਪ	ਨ				ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨ	—	ਸ	—
ੜ	ਸ	ਘ	ਟ	ਧੁ	—	ਨ	ਨ	ਸ	ਭ	ਨਾ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਰਿ	ੜ
				ਤੇ	ੜ	ਰੇ	ਤੁ	ਜ							
—	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਗੁੰ	ਸ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	—	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	—	ਪ	—
ੜ	ਕੁੰ	ਝ	ਤੇ	ਬਾ	ੜ	ਹ	ਰ	ਕੈ	ੜ	ਈ	ੜ	ਨਾ	ੜ	ਹਿ	ੜ

ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ...

ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨਕਾਦਿਕ ਉਧਾਰੇ ॥
 ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਜੀਉ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੁ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਗਤਿ ਸਾਚੀ ਹੋਇ ॥
 ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥
 ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
 ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ੩ ॥
 ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵੇਖਣਹਾਰੁ ॥
 ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰੁ ॥ ੪ ॥ (ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩, ਪੰਨਾ ੧੧੨੯)

ਅਸਥਾਈ

×						×						○							
ਨ						ਪ	ਮ	ਮਗ				ਮ				ਪ			
ਧੁ	ਧੁ	ਧੁਪ				ਕਿ	ਰ	ਪਾੜ				ਧ	—		ਪ				
ਹਰਿ	ਜੀ	ਉੜ	ਅ	ਪ	ਣੀ				ਧਾ	ੜ		ਠ	ੜ		ਰ				
ਮ						ਮ	ਗ				ਸ	—		ਸ					
ਗ	ਗ	ਰੁ	ਗ	ਮ	ੜ	ਲ	ਰੁ	—	ਪਿਆ	ੜ		ਸ	—		ਸ				
ਗੁਰ	ਮੁ	ਖ	ਨਾ	ਮੇ	ੜ		ਗੈ	ੜ			ਪਿਆ	ੜ		ਰ					

ਅੰਤਰਾ

ਮ						ਸੰ						ਨ						
ਗੋ	ਵਿੰ	ਦ	ਨ	ਨ	ਨ	ਕਾ	ਦਿਕ	ਉ				ਧਾ	ਰੇ	—	ੜ			
ਗੋ			ਪ੍ਰੀ	ਤ	ਸਨ				ਨ	ਸੰ	ਨ	ਧੁ	ਪ	—	ੜ			
ਰੁੰ	—	ਰੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਨ	ਨ	ਬੀ		ਚਾ	ਰੇ	—	ੜ			
ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨਾ	ੜ	ਮ	ਸਥ	ਦ	ਬੀ				ਚਾ	ਰੇ	ੜ				

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਭੈਰਉ, ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ

ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ੧ ॥
ਸੰਤ ਚੁਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ੨ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥ ੩ ॥
ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥ ੪ ॥
ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਾਸਾਇਆ ॥ ੫ ॥
ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥ ੬ ॥
(ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੩੬)

		ਅਸਥਾਈ							
		੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੧	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੨	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੩	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੪	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੫	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੬	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੭	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੮	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੯	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭
੧੦	੫	੦	੧	੨	੩	੪	੫	੬	੭

ਅੰਤਰਾ

---ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ

ਮਾਈ ਮੌਰੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਮੁ ਬਤਾਵਹੁ ਰੀ ਮਾਈ ॥

ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਜੈਸੇ ਕਰਹਲੁ ਭੋਲਿ ਰੀਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਹਮਰਾ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗ ਬਿਰਕਤੁ ਭਇਓ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਮੀਤ ਕੈ ਤਾਈ ॥

ਜੈਸੇ ਅਲਿ ਕਮਲਾ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਤੈਸੇ ਮੌਹਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥

ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪਿਆਰੇ ਮੌਹਿ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਹਰਿ ਗੁਸਾਈ ॥

ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥

(ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੪, ਪੰਨਾ ੩੬੯)

ਅਸਬਾਈ

੩				੫				੨				੦			
ਰ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ
ਮਾ	ਈ	ਮੋ	ਰੋ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮੜ	ਬੜ	ਗੁ	ਤਾ	ੜ	ਰੀ
ਰ	ਮ	ਪ	ਸ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਮ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ
ਮਾ	ਈ	ਮੋ	ਰੋ	ਪ੍ਰੀ	ੜ	ਤ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮੜ	ਬੜ	ਗੁ	ਤਾ	ੜ	ਰੀ
ਰ	—	ਸ	ਸ	ਨੁ	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਰ	ਮ	ਮ
ਮਾ	ੜ	ਈ	ਹਉ	ਪ੍ਰੀ	ਹ	ਰ	ਬਿ	ਨ	ਖਿ	ਨ	ਪ	ਰ	ਹਿ	ਨ	ਸ
ਪ	—	ਪ	ਧੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਰ	ਸਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਨੁਪੁ	ਪਮ	ਗੁਰ	ਸ
ਕਉ	ੜ	ਜੈ	ਸੈ	ਕ	ਰ	ਹ	ਲ	ਬੋੜ	ੜ	ਲ	ਰੀ	ਝਾੜ	ੜੜ	ਈੜ	ੜ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਪ	ਨੁ	—	ਸ	ਸ	ਸ	—	ਨੁ	—	ਸ	ਸ	ਨੁਸ	ਰਸ	ਪੁ	ਪ
ਹ	ਮ	ਰਾ	ੜ	ਮ	ਨ	ਬੈ	ੜ	ਰਾ	ੜ	ਗ	ਬਿ	ਰਕ	ਤੜ	ਭ	ਇਓ
ਸ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਰਸ	ਨੁ	ਪ	ਮ	ਪ	ਪਧੁ	ਮਪ	ਮ	—	ਰ	ਸ
ਹ	ੜ	ਰ	ੜ	ਦ	ਰੜ	ਸ	ਨ	ਮੀ	ੜ	ਤੜ	ਬੈੜ	ਤਾ	ੜ	ਈ	ੜ

—ਬਾਕੀ ਰੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ

ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੁਨੀਅਤ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਬਾਤ ॥

ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਧੁਨਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੈ ਨਾਮ ਅਪੁਨੈ ਕੀ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥

ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤ ॥੧॥

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤ ॥

ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲੁ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੨੦)

ਅਸਥਾਈ

੦					੩					੪					
੫	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	੩	੩	ਮ	ਪ	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
ਸੰ	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩
੫	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩	੩

ਅੰਤਰਾ

					੩					੪					
੫	੫	੫	੫	੩	੩	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੩	੩	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫
੫	੫	੫	੫	੩	੩	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫	੫

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਸੂਲਫਾਕ

ਸਨਕ ਸਨੰਦ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ੧ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਬਿਲੋਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਸਹਜਿ ਬਿਲੋਵਹੁ ਜੈਸੇ ਤਤੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਤਨੁ ਕਰਿ ਮਟਕੀ ਮਨ ਮਾਹਿ ਬਿਲੋਈ ॥ ਇਸੁ ਮਟਕੀ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਸੰਜੋਈ ॥ ੨ ॥
 ਹਰਿ ਕਾ ਬਿਲੋਵਨਾ ਮਨ ਕਾ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ ੩ ॥
 ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਮੀਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਗਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰਾ ॥ ੪ ॥

(ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ, ਪੰਨਾ ੪੭੮)

ਅਸਥਾਈ

x	o	੨	੩	o	
ਮ ਹ ਮ	ਪ ਕਾ	ਲੁ ਨੁ ਲੁ ਲੁ ਪੁ ਲੁ ਲੁ ਵੁ	ਪ ਨਾ ਪ	— — —	ਕਿ।ਧ
ਮ ਗੁ ਲੁ	ਰ ਮੇ	ਰ ਭਾ	ਸ ਈ	— — —	—
ਰ ਸ ਰ	ਮ ਜ	ਪ ਲੁ	ਪ ਵੁ	— — —	ਸੁ।ਧ
ਕ ਕੁ	ਕ ਕੁ	ਨੁਸੰ ਜੁ	ਰੰਸੰ ਸੁ	— — —	—

ਅੰਤਰਾ

ਮ ਸ ਮ	ਪ ਨ	ਕੁ ਪੁ ਨੁ	ਪੁ ਸੁ	— — —	—
ਕੁ ਕੁ	ਕੁ ਕੁ	ਨ ਕੁ	ਪੁ ਸੁ	— — —	—
ਕੁ ਕੁ	—	ਮ ਕੁ	ਮ ਪੁ	— — —	—
ਸ ਕੁ	ਨ ਕੁ	ਮ ਕੁ	ਸੁ ਗੁ	— — —	—

ਰਾਗ ਆਸਾਵਰੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥
ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥
ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥
ਪਹਿਰੇ ਪਟੇਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿਤੁ ਮਲੀਐ ॥
ਜਿਥੇ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਭੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥
ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗ ਸੂਹੀ ਛੋਟ ਮਹਲਾ ੧, ਪੰਨਾ ੭੬੫-੬੬)

ਅਸਥਾਈ

×							×				○	ਰ	ਮ
											ਜਿ	ਬੈ	
ਪ	—	ਪ	ਪ	ਪੁਪ	ਪੁਪ	ਮ	ਮਪੁ	ਪਮ	ਗੁਰ	ਗੁਰ	ਸ	ਸ	ਸ
ਜਾ	ੜ	ਇ	ਬਹੀ	ਐੜ	ੜੜ	ਭ	ਲਾੜ	ੜੜ	ਕਹੀ	ਐੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਸ	ਨੁ	—	—	ਪ	ਮ	ਮ	ਮ	ਛੈ
ਥਾ	ੜ	ਲ	ਅੰ	ਮਿੰ	ਰ	ਪੁ	ੜ	ੜ	ਜੈ,	ਜਿ	ਛੈ	ਛੈ	ਛੈ

ਅੰਤਰਾ

ਮ	ਕੁ	ਕਾ	ਪੰ	—	ਪੁ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	—	—
ਗੁ	ਕੁ	ਕਾ	ਪੰ	ੜ	ਪੁ	ਵਾ	ੜ	ਸ	ਲਾ	ੜ	ੜ
ਪ	ਪ	ਪੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਕੰ	ਸੰ	ਗੁ	ਰੰ	ਨੁ	ਪ	ਮ
ਕ	ਕ	ੜ	ਵਾ	ਸ	ਲ	ਓੜ	ੜ	ੜੜ	ਜੈ,	ਜਿ	ਛੈ

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਢੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥

ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮ ਜੋ ਹੈ, ਮੁਝ ਉਪਰ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥

ਸੂਦ ਸੂਦ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ, ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਨੁਲਾ ॥੧॥

ਮੂਏ ਹੁਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ, ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥

ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਢ ਕਹਤ, ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੈਰੁਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥ ੨ ॥

ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ, ਅਤਿ ਵੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥

ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੋ ਕਉ, ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥ ੩ ॥

ਅਸਥਾਈ (ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ, ਪੰਨਾ ੧੨੬੨)

x					੨					੦					੩	
					ਸ	ਰ	ਨੁ	ਸ	ਪ	—	ਪ	ਪ	—	ਬੁ	ਮ	—
				ਮੋ	ਕਉ	ੳ	ੳ	ਨ	ੳ	ਬਿ	ਸਾ	ੳ	ਰ	ਕੁ	ੳ	
ਪਧੁ	ਨੁਸ਼	ਨੁ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	
ਨੳ	ੳੳ	ਕਿ	ਸਾ	ੳ	ਰ	ਕੁ	ੳ	ਨ	ੳ	ਬਿ	ਸਾੳ	ਰੈ	ਰਾ	ੳ	ਮਈ	
ਸ	—	—														
ਆ	ੳ	ੳ	ਮੋਕਉ													

ਅੰਤਰਾ

੦				੩					x					੨				
	ਗੁ	—	ਮ	ਗੁ	—	ਨੁ	—	ਸੰ		ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ਰੁ	ਸੰ	—		
				ਆ	ੳ	ਲਾ	ਗੁ	ੳ	ਤੀ	ੳ	ਇ	ਹ	ਕੁ	ਮ	ਜੰ	ੳ	ਟੀ	ੳ
—	ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਰੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਪੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ			
ੳ	ਮੁ	ਢ	ਉ	ਪ	ਰ	ਸ	ਭ	ਕੰ	ੳ	ੳ	ਪਿ	ਲਾ	ੳ	ਕੁ	ੳ			
ਗੁ	ਪ	ਮ	ਗੁਰ	ਗੁ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਰੁ	ਨੁ	ਸ			
ਨ	ੳ	ਬਿ	ਸਾੳ	ਰੈ	ਰਾ	ੳ	ਮਈ	ਆ	ੳ	ੳ	ਮੈ	ਕਉ	ੳ	ਕੁ	ੳ			

—ਢਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਹਮਾਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰੀ ਮ

ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ, ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ ॥ ੧ ॥

ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ, ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੪੦੪)

ਅਸਥਾਈ

<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;"> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">×</td> <td>ਸ</td> <td>ਪ</td> <td>—</td> <td>ਪ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਹ</td> <td>ਮਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਰੀ</td> </tr> </table> </td> <td style="border-right: 1px solid black;"> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">○</td> <td>ਪਧੁ</td> <td>ਨੁਧੁ</td> <td>ਪ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਪਿਆ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table> </td> <td style="border-right: 1px solid black;"> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">×</td> <td>ਮ</td> <td>ਪ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਅੰ</td> <td>ਮਿ</td> <td>ਤ</td> </tr> </table> </td> <td style="border-right: 1px solid black;"> <table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">○</td> <td>ਗੁ</td> <td>ਰ</td> <td>ਗੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਯਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table> </td> </tr> </table>	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">×</td> <td>ਸ</td> <td>ਪ</td> <td>—</td> <td>ਪ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਹ</td> <td>ਮਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਰੀ</td> </tr> </table>	×	ਸ	ਪ	—	ਪ	ਹ	ਮਾ	ਸ	ਰੀ	ਰੀ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">○</td> <td>ਪਧੁ</td> <td>ਨੁਧੁ</td> <td>ਪ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਪਿਆ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	○	ਪਧੁ	ਨੁਧੁ	ਪ	ਮ	ਪਿਆ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">×</td> <td>ਮ</td> <td>ਪ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਅੰ</td> <td>ਮਿ</td> <td>ਤ</td> </tr> </table>	×	ਮ	ਪ	ਮ	ਸ	ਅੰ	ਮਿ	ਤ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">○</td> <td>ਗੁ</td> <td>ਰ</td> <td>ਗੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਯਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	○	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਯਾ	ਸ	ਰੀ	ਸ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਗੁ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> <td>ਨੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਗੁਰ</td> <td>ਨਿਮ</td> <td>ਖ</td> <td>ਨ</td> </tr> </table>	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ	ਗੁਰ	ਨਿਮ	ਖ	ਨ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਰ</td> <td>ਗੁ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਮ</td> <td>ਨ</td> <td>ਤੈ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਨ	ਤੈ	ਸ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">—</td> <td>ਗੁ</td> <td>—</td> <td>ਗੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਟਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> </tr> </table>	—	ਗੁ	—	ਗੁ	ਸ	ਟਾ	ਸ	ਰੀ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਰੇ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	ਸ	—	—	—	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">×</td> <td>ਸ</td> <td>ਪ</td> <td>—</td> <td>ਪ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਹ</td> <td>ਮਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਰੀ</td> </tr> </table>	×	ਸ	ਪ	—	ਪ	ਹ	ਮਾ	ਸ	ਰੀ	ਰੀ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">○</td> <td>ਪਧੁ</td> <td>ਨੁਧੁ</td> <td>ਪ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਪਿਆ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	○	ਪਧੁ	ਨੁਧੁ	ਪ	ਮ	ਪਿਆ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">×</td> <td>ਮ</td> <td>ਪ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਅੰ</td> <td>ਮਿ</td> <td>ਤ</td> </tr> </table>	×	ਮ	ਪ	ਮ	ਸ	ਅੰ	ਮਿ	ਤ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">○</td> <td>ਗੁ</td> <td>ਰ</td> <td>ਗੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਯਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	○	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਯਾ	ਸ	ਰੀ	ਸ																																					
×	ਸ	ਪ	—	ਪ																																																																								
ਹ	ਮਾ	ਸ	ਰੀ	ਰੀ																																																																								
○	ਪਧੁ	ਨੁਧੁ	ਪ	ਮ																																																																								
ਪਿਆ	ਸ	ਰੀ	ਸ	ਸ																																																																								
×	ਮ	ਪ	ਮ																																																																									
ਸ	ਅੰ	ਮਿ	ਤ																																																																									
○	ਗੁ	ਰ	ਗੁ																																																																									
ਯਾ	ਸ	ਰੀ	ਸ																																																																									
ਗੁ	ਸ	ਸ	ਨੁ																																																																									
ਗੁਰ	ਨਿਮ	ਖ	ਨ																																																																									
ਸ	ਰ	ਗੁ	ਮ																																																																									
ਮ	ਨ	ਤੈ	ਸ																																																																									
—	ਗੁ	—	ਗੁ																																																																									
ਸ	ਟਾ	ਸ	ਰੀ																																																																									
ਸ	—	—	—																																																																									
ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ																																																																									

ਅੰਤਰਾ

<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">—</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> <td>ਦੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਦਰ</td> <td>ਸ</td> <td>ਨ</td> </tr> </table>	—	ਸ	ਸ	ਦੁ	ਸ	ਦਰ	ਸ	ਨ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਗੁ</td> <td>ਮ</td> <td>ਮ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਪ</td> <td>ਰ</td> <td>ਸ</td> <td>ਨ</td> </tr> </table>	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ	ਪ	ਰ	ਸ	ਨ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">—</td> <td>ਗੁਰ</td> <td>ਗੁ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਸਰ</td> <td>ਸ</td> <td>ਨ</td> </tr> </table>	—	ਗੁਰ	ਗੁ	ਮ	ਸ	ਸਰ	ਸ	ਨ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਗੁ</td> <td>ਰੁ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਹ</td> <td>ਰ</td> <td>ਸ</td> <td>ਨ</td> </tr> </table>	ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ	ਹ	ਰ	ਸ	ਨ
—	ਸ	ਸ	ਦੁ																																
ਸ	ਦਰ	ਸ	ਨ																																
ਗੁ	ਮ	ਮ	ਮ																																
ਪ	ਰ	ਸ	ਨ																																
—	ਗੁਰ	ਗੁ	ਮ																																
ਸ	ਸਰ	ਸ	ਨ																																
ਗੁ	ਰੁ	ਸ	ਸ																																
ਹ	ਰ	ਸ	ਨ																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">—</td> <td>ਪ</td> <td>ਪ</td> <td>ਧੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਰੇ</td> <td>ਗ</td> <td>ਰੀ</td> </tr> </table>	—	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਸ	ਰੇ	ਗ	ਰੀ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਨੁ</td> <td>—</td> <td>ਸੰ</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਗੀ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	ਨੁ	—	ਸੰ	—	ਗੀ	ਸ	ਸ	ਸ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸੰ</td> <td>ਨੁ</td> <td>—</td> <td>ਧੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਕਰ</td> <td>ਤਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> </tr> </table>	ਸੰ	ਨੁ	—	ਧੁ	ਕਰ	ਤਾ	ਸ	ਰੀ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਪ</td> <td>ਮ</td> <td>ਗੁ</td> <td>ਰੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਰੇ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
—	ਪ	ਪ	ਧੁ																																
ਸ	ਰੇ	ਗ	ਰੀ																																
ਨੁ	—	ਸੰ	—																																
ਗੀ	ਸ	ਸ	ਸ																																
ਸੰ	ਨੁ	—	ਧੁ																																
ਕਰ	ਤਾ	ਸ	ਰੀ																																
ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰੁ																																
ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ																																
<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਸਰੁ</td> <td>ਸ</td> <td>ਨੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਗੁਰ</td> <td>ਨਿਮ</td> <td>ਖ</td> <td>ਨ</td> </tr> </table>	ਸ	ਸਰੁ	ਸ	ਨੁ	ਗੁਰ	ਨਿਮ	ਖ	ਨ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਰ</td> <td>ਗੁ</td> <td>ਮ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਮ</td> <td>ਨ</td> <td>ਤੈ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	ਸ	ਰ	ਗੁ	ਮ	ਮ	ਨ	ਤੈ	ਸ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">—</td> <td>ਗੁ</td> <td>—</td> <td>ਗੁ</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>ਟਾ</td> <td>ਸ</td> <td>ਰੀ</td> </tr> </table>	—	ਗੁ	—	ਗੁ	ਸ	ਟਾ	ਸ	ਰੀ	<table style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਸ</td> <td>—</td> <td>—</td> <td>—</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black;">ਰੇ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> <td>ਸ</td> </tr> </table>	ਸ	—	—	—	ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ
ਸ	ਸਰੁ	ਸ	ਨੁ																																
ਗੁਰ	ਨਿਮ	ਖ	ਨ																																
ਸ	ਰ	ਗੁ	ਮ																																
ਮ	ਨ	ਤੈ	ਸ																																
—	ਗੁ	—	ਗੁ																																
ਸ	ਟਾ	ਸ	ਰੀ																																
ਸ	—	—	—																																
ਰੇ	ਸ	ਸ	ਸ																																

ਹਮਾਰੀ ..

—ਸ਼ਬਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਝੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਜਾ ਭੈਰਵੀ, ਤਿੰਨਤਾਲ

ਜਗਤ ਮਹਿ ਬੁਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥

ਅਪਨੇ ਹੀ ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮੇਰੇ ਮੇਰੇ ਸਭੈ ਕਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥

ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ, ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥੧॥

ਮਨ ਮੁਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੇ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥

ਨਾਨਕ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯, ਪੰਨਾ ੫੩੬)

ਅਸਥਾਈ

੨	੦	੩	×	ਸ
ਸ	—	ਗੁਰ	ਗੁ	ਰੁ
ਗ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਠੀ
ਸ	ੜ	ਮ	ੜ	ਸ
ਗ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਦੇ
ਸ	ੜ	ਮ	ੜ	ਪੁ
ਗ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਖੀ
ਸ	ੜ	ਮ	ੜ	ਨੁ
ਗ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ੜ
ਸ	ੜ	ਮ	ੜ	ਸ
ਗ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਪ੍ਰੀ
ਸ	ੜ	ਮ	ੜ	ੜ
ਗ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਤ,
ਸ	ੜ	ਮ	ੜ	ਜ
ਗ	ੜ	ਮਹਿ	ੜ	ਜ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

ਨੁ	ਗੁ	ਮ	—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪੁ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਸ
ਲਾ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਕਿਆ	ਨੁ	ਦਾ	ਨੁ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਸਿਉ	ੜ	ਸ	ਭ
ਨੁ	ਗੁ	ਮ	—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪੁ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਭ
ਲਾ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਕਿਆ	ਨੁ	ਦਾ	ਨੁ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਸਿਉ	ੜ	ਸ	ਭ
ਨੁ	ਗੁ	ਮ	—	—	ਗੁ	ਗੁ	ਮ	ਪੁ	—	ਨੁ	ਨੁ	ਸ	—	ਸ	ਭ
ਲਾ	ੜ	ਕੀ	ੜ	ੜ	ਕਿਆ	ਨੁ	ਦਾ	ਨੁ	ੜ	ਸੁ	ਖ	ਸਿਉ	ੜ	ਸ	ਭ

—ਸਥਵ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਭੈਰਵੀ, ਤਾਲ ਸੁਲਫਾਕ

ਆਪੇ ਪੇੜੁ ਬਿਸਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥
 ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆਕਾਰੁ ॥੨॥
 ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੈ ਠਾਉ ॥੩॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭੁਮੁ ਭਉ ਦੋਇਆ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਤੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥

(ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫, ਪੰਨਾ ੩੮੭)

ਅਸਥਾਈ

੫	੫	੦	੨	੩	੦		
ਪ	ੳ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ਗੁ	ਗੁ
ਜ	ੳ	ਕ	ਪ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
			ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ੳ
ਦੇ	ੳ	ਕੈ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨੁ	ਸ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਘ	ੳ	ਘ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸੰ	—	ਸੰ	ਨੁ	ਸੰ	ੳ	ੳ	ਗੁ
ਆ	ੳ	ਪੈ	ੳ	ਸੰ	ੳ	ੳ	ੳ

ਅੰਤਰਾ

ਗੁ	ੳ	ੳ	ਨੁ	ਸੰ	ੳ	ਸੰ	—	—	ਸੰ
ਆ	ੳ	ਪੈ	ੳ	ਪੈ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ਬਿਸ
ਨੁ	—	ਸੰ	ਗੁ	ਨੁ	ਸੰ	ਸੰ	ਨੁ	ੳ	ੳ
ਥਾ	ੳ	ਰੀ	ੳ	ਸਾ	ੳ	ਖ	ੳ	ੳ	ੳ
ਨੁ	ਨੁ	ਨੁ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	ੳ	—	—
ਅ	ੳ	ਨੀ	ੳ	ਖੇ	ੳ	ਤੀ	ੳ	ੳ	ੳ
ਸ	ਗੁ	ੳ	ੳ	ਗੁ	ੳ	ਸ	—	—	—
ਆ	ੳ	ਪੈ	ੳ	ਰਾ	ੳ	ਖ	ੳ	ੳ	ੳ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਉ ।

ਰਾਗ ਬਿਲਾ-ਕਾਫ਼ੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ, ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥
 ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ, ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥
 ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ੧ ॥
 ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣੀਆ, ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥
 ਓਟਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ, ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥ ੨ ॥
 ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥
 ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥ ੩ ॥
 ਗੁਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ, ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥
 ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ੪ ॥ ੨ ॥

(ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫, ਮਾਝ, ਪੰਨਾ ੨੧੮)

ਅਸਥਾਈ

x	ਸ	ਰ	ਰ	o	ਸ	ਧ	ਨੁ.	x	—	ਸ	o	ਰਮ	ਗ	ਸ	ਸ
ਰ	ਗ	ਰ	ਰ	ਸ	ਧ	ਨੁ.	ਸ	—	ਨ	ਸ	—	—	—	—	—
ਭੰ	ਜ	ਨ	ਨ	ਤੇ	ਠ	ਰਾ	ਨਾ	ਠ	ਠ	ਮ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਗ	—	ਗ	ਰਗ	ਰਗ	ਸ	ਸ	ਰਗ	ਮ	ਗ	ਮ	—	—	—	—	—
ਆ	ਠ	ਠ	ਪਹ	ਪਹ	ਰ	ਆ	ਰਾਠ	ਠ	ਧੀ	ਐ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ	ਸ
ਪੁ	ਰ	ਨ	ਸਤਿ	ਸਤਿ	ਗੁ	ਰ	ਗਿਆ	ਠ	ਠ	ਠ,	ਠ,	ਠ	ਠ	ਠ	ਠ

ਅੰਤਰਾ

ਪ	ਪ	ਪ	ਪਧ	ਮ	—	ਪਧ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਪ	—
ਗ	ਗ	ਸ	ਰਗ	ਮ	ਪ	ਗੁ	—	ਰ	ਸ	—	ਸ
ਸੰ	ਈ	ਸੁ	ਹਾਠ	ਠ	ਵਾ	ਥਾ	ਠ	ਠ	ਉ	ਠ	ਜਮ
ਗ	ਗ	ਗ	ਰਗ	ਸ	ਸ	ਰਗ	ਮ	ਗ	ਮ	—	—
ਕੀ	ਕ	ਰ	ਨੇਠ	ਠ	ਨ	ਆਠ	ਠ	ਵ	ਈ	ਠ	ਠ
ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਧੁ	ਪ	ਮ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਸ	ਸ
ਰ	ਸ	ਨਾ	ਹਰਿ	ਗੁ	ਣ	ਗਾ	ਠ	ਠ	ਉ,	ਠ	ਠ

—ਬਾਕੀ ਦੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਬਿਲਾ-ਕਾਫੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥

ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨੁ ਤੇ ਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਾਸਤ੍ਰੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥

ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨ ਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥

ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥

(ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੫੩੨)

ਅਸਥਾਈ

X				o				X				o			
ਸ	ਪ	ਮ	ਪ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਸ	—	—	—	ਸ	ਨ
ਪੇ	ਠ	ਖਉ	ਠ	ਦ	ਰ	ਸ	ਤੁ	ਮਾ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀਉ
ਸ	—	ਸ	ਰ	ਨੁ	ਨੁ	ਧ	ਨੁ	ਰ	—	ਸਰ	ਗੁ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ਪੇ	ਠ	ਖਉ	ਠ	ਦ	ਰ	ਸ	ਤੁ	ਮਾ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਠ	ਠ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀਉ

ਅੰਤਰਾ

ਸ	ਪ	ਪ	ਧ	ਮ	—	ਗ	ਰ	ਗਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	—	ਪ	—
ਸੁੰ	ਠ	ਦ	ਰ	ਧਿਆ	ਠ	ਨ	ਧਾ	ਠਠ	ਰ	ਦਿ	ਨ	ਰੈ	ਠ	ਨੀ	ਠ
ਗ	ਗ	—	—	ਮਗ	ਰ	ਸ	ਸ	ਧਨੁ	ਸਰ	ਗ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਨ
ਜੀ	ਅ	ਠ	ਠ	ਪ੍ਰਾਨ	ਠ	ਨ	ਤੇ	ਧਿਆ	ਠਠ	ਠ	ਠ	ਰਾ	ਠ	ਪ੍ਰਭ	ਜੀਉ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਬਿਲਾਸ-ਕਾਫੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ, ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥
 ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ, ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥
 ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ, ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥
 ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥
 ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਉ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥
 ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥

(ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੧੧੭)

ਅਸਥਾਈ

X	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	—
S	ਦੇ	ਦੁ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨਾ	S	ਨ	ਕ	ਬ	ਲ	ਹਾ	S	ਰੀ	S
—	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗੁ	ਰ	ਗੁਰ	ਸ
S	ਜੀ	ਅ	ੜਾ	ਥ	ਲ	ਬ	ਲ	ਕੀ	S	S	S	ਨਾ	S	SS	S

ਅਤਿਰਾ

ਸ	ਸ	ਸ	ਗ	—	ਮ	—	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	—	—	—	
ਘੋ	ਲ	ਘੁ	ਮਾ	S	ਈ	S	ਲਾ	S	S	ਲ	ਨਾ	S	S	S	
—	ਧਨੁ	ਸੰ	ਨੁ	ਧ	—	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	—	ਗੁਰ	ਸ
S	ਗੁS	ਰ	S	ਮ	S	ਨ	S	ਭੀ	S	S	S	ਨਾ	S	SS	S
—	ਸ	ਨੁ	—	ਧੁ	ਨੁ	ਪ	ਧੁ	ਨੁ	—	—	—	ਸ	—	—	—
S	ਸ	ਣ	S	ਸ	ਬ	ਦ	ੜੁ	ਮਾ	S	S	S	ਰਾ	S	S	S
—	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	—	ਗੁ	ਰ	ਸ	—
S	ਮੇ	S	ਰਾ	ਮ	S	ਨ	S	ਭੀ	S	S	S	ਨਾ	S	S	S
—	ਸ	ਰ	ਮ	ਮ	ਗੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	—
S	ਦੇ	ਦੁ	ਦ	ਰ	ਸ	ਨਾ	S	ਨ	ਕ	ਬ	ਲ	ਹਾ	S	ਰੀ	S

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅਤਿਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ-ਕਾਫੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਕੋਚਨ ਨਾਰੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਲੁਭਤੁ ਹੈ, ਮੌਹੁ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ॥
 ਘਰ ਮੰਦਰ ਘੋੜੇ ਖੁਸੀ, ਮਨੁ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਇਆ ॥
 ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਕਿਉ ਛੁਟਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥
 ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਇਹ ਨੀਚ ਕਰਮ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥
 ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਬਖਸਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ਰਗਾਉ॥
 ਕਿਛੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਢੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥
 ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਠੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿਹੂਨ, ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥
 ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਕੁਰ ਉਬਰੇ, ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇਰਾ ॥੨॥
 ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ, ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥
 ਅੰਨੁ ਖਾਣਾ ਕਪੜੁ ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ, ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥
 ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ, ਘਸੁ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾਣੀ ॥੩॥
 ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂੰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
 ਹਮ ਜੈਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹ, ਸਭ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਮ ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥

(ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੧੬੭)

SIKHBOOKCLUB.COM ਅਸਥਾਈ

X													ਧ	ਨੁ	
ਗੁ	ਰ	ਸ	—	੦	ਸ	ਸ	ਸ	X	ਗ	ਮ	ਪ	੦	ਗ	ਮੈ	ਰ
ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਇ	ਹ	ਰ	ੜ	ਚ	ਕ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗੁ
								ਨੀ	ੜ			ਰ	ਮ	ਹ	ਰਿ
ਰਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗੁ
ਮੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ਇ	ਹ	ਨੀ	ੜ	ਚ	ਕ	ਰ	ਮ	ਹ	ਰਿ
ਰਸ	ਰ	ਸ	—	—	—	—	—	—	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ
ਮੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਗੁ	ਣ	ਵੰ	ਤਾ	ੜ	ਹ	ਰਿ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ	ਰ	ਰ	ਮ	ਮ	ਪ	ਪ	ਧ	ਨੁ
ੜ	ਹ	ਰਿ	ਦ	ਇਆ	ਲ	ਕ	ਰ	ਕਿਰ	ਪਾ	ਬਖ	ਸ	ਅਵ	ਗੁਣ	ਸ	ਭ
ਧਪ	ਧ	ਪ	—	ਮਗੁ	ਰਸ	ਧ	ਨੁ	ਗੁ	ਰ	ਸ	—	—	ਸ	ਸ	ਸ
ਮੜ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ	ਮੈ	ਰੇ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਮ	ਇ

ਅੰਤਰਾ

—	ਸ	ਗ	ਗ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗੁ	ਰ	ਸ
ੜ	ਕੀ	ਚ	ਨ	ਨਾ	ਹੀ	ਮ	ਹਿ	ੜ	ਜੀ	ਉ	ਲੁ	ਭ	ਤ	ਹੈ	ੜ
ੜ	ਘ	ਰ	ਮੰ	ਦ	ਰ	ੜ	ੜ	ੜ	ਘ	ੜ	ਲੁ	ਖੁ	ਸੀ	ੜ	ੜ

—	ਰ	ਮ	—	ਪ	—	ਧ	ਨ	ਧ	ਧ	ਪ	—	—	—	—
ੜ	ਮੋ	ਹੁ	ੜ	ਮੀ	ੜ	ਠਾ	ੜ	ਮਾੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
ੜ	ਮ	ਨ	ੜ	ਅ	ਨ	ਰ	ਸ	ਲਾੜ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਧ	ਥ	ਧ	ਧ	—	ਧ	—	ਧ	ਪ	—	ਧ	ਪ	—	ਮ
ੜ	ਹਰਿ	ਪੂ	ਭ	ਚਿ	ੜ	ਤ	ੜ	ਨ	ਆ	ੜ	ਵ	ਈ	ੜ	ੜ
ਮ	ਧ	—	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਗੁ	ਰ	—	ਸ	—	ਗੁਰ	ਸਨ	ਧ
ਕਿਉ	ਫੁ	ੜ	ਟਾ	ਮੇ	ਰੇ	ਹ	ਰਿ	ਰਾ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜੜ	ੜੜ,	ਧ
														ਨੁ
														ਰੇ
														ਰਾਮ...

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਇੰਜ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਹਮਾਰੇ ਭਾਗ, ਘਰਿ ਆਇਆ ਪਿਰੁ ਮੇਰਾ ॥
 ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ, ਸਗਲਾ ਬਨੁ ਹਰਾ ॥
 ਹਰ ਹਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ, ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਰਸੁ ਘਣਾ ॥
 ਨਵਲ ਨਵਤਨ ਨਾਹੁ ਥਾਲਾ, ਕਵਨ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਭਣਾ ॥
 ਮੇਰੀ ਸੇਜ ਸੋਹੀ ਏਖਿ ਮੋਹੀ, ਸਗਲ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਹਰਾ ॥
 ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਧੇ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ, ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਅਪਰੰਪਰਾ ॥੫॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫ ਛੰਤ, ਪੰਨਾ ੮੪੭)

ਅਸਥਾਈ

×	ਰਗ	ਗ	ਮ	ੳ	ਰ	ਸ	ਰ	×	—	ਸ	—	—	—	ਪਧ	ਸ
ੜ	ਧੰੜ	ਨ	ਹ	ਮਾ	ੜ	ਰੇ	ੜ	ਭਾ	ੜ	ਕ	ੜ	ੜ	ੜ,	ੜ	ੜ
—	ਮ	—	ਮ	ਮ	—	ਮ	—	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਸ
ੜ	ਘ	ੜ	ਰ	ਆ	ੜ	ਇਆ	ੜ	ੜ	ਪਿ	ਰ	ਮੇ	ਰਾ	ੜ,	ਧ	ਨ

ਅੰਤਰਾ

—	ਧ	—	ਪ	ਧ	ਸ	ਧ	ਪ	ਗ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਧ	ਸ	—
ੜ	ਸੋ	ੜ	ਹੈ	ਬੰ	ੜ	ਕ	ਦੁ	ਆ	ੜ	ੜ	ਰ	ਪਿਆ	ੜ	ਰੇ	ੜ
—	ਗ	ਗ	ਮ	ਕ	ਰ	ਸ	ਰ	ਪ	—	ਸ	—	—	—	ਪਧ	ਸ
ੜ	ਸ	ਕ	ਲਾ	ਬ	ੜ	ਨ	ਹ	ਰਾ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ,	ਧੜ	ਨ

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਕੋਈ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਦੇਵੈ ਜੋਰਿ ॥
 ਚਰਨ ਗਹਉ ਬਕਉ ਸੁਭ ਰਸਨਾ, ਦੀਜਹਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਕੋਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰਤ ਕਿਆਰੋ, ਹਰਿ ਸਿੰਚੈ ਸੁਧਾ ਸੰਜੋਰਿ ॥
 ਇਆ ਰਸ ਮਹਿ ਮਗਨੁ ਹੋਤ ਕਿਰਪਾ ਤੇ, ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਤੇ ਤੋਰਿ ॥੧॥
 ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਦਾਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ, ਚਿਤਵਉ ਤੁਮਰੀ ਓਰਿ ॥
 ਅਭੈ ਪਦੁ ਦਾਨੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਕੋ, ਪ੍ਰਭ ਨਾ-ਕ ਬੰਧਨ ਛੋਰਿ ॥੨॥
 (ਜੈਤਸਰੀ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੭੦੧)

ਅਸਥਾਈ

X				O				X				O				
S	ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	—	ਪ	—	ਧ	—	ਸ	ਸ	ਰ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
S	ਹ	ਰਿ	ਸਿਉ	ਦੇ	S	ਵੈ	S	ਜੋ	S	S	ਰ	ਕੋ	ਈ	ਜ	ਨ	ਨ
S	ਗ	ਗ	ਮ	ਗ	ਸ	ਰ	ਗ	ਸ	—	—	ਸ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ
S	ਹ	ਰਿ	ਸਿਉ	ਦੇ	S	ਵੈ	S	ਜੋ	S	S	ਰ	ਕੋ	ਈ	ਜ	ਨ	ਨ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

—	ਪ	ਪ	ਪ	ਪ	—	—	ਪ	ਪ	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਪ	ਮ	—
S	ਚਰ	ਨ	ਗ	ਹਉ	S	S	ਬ	ਕਉ	S	ਸੁ	ਭ	ਰ	ਸ	ਨਾ	S
—	ਪ	—	ਮ	ਗ	—	ਰ	ਸ	ਰ	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ	ਗ
S	ਦੀ	S	ਜੈ	ਪ੍ਰਾ	S	ਨ	ਅ	ਕੋ	S	S	ਰ,	ਕੋ	ਈ	ਜ	ਨ

—ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਕਿਨ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥
 ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ, ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ, ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਦਰੈ ॥
 ਨੀਚਹ ਉਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ, ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥
 ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥
 ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ, ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਰੈ ਸਰੈ ॥੨॥
 (ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ, ਪੰਨਾ ੧੧੦੬)

ਅਸਥਾਈ

×			o			×			ਸਸ		
ਪੁਧ	ਧਸ	ਸ	ਰਗ	ਗ	ਸਰ	ਗਪ	ਗ	ਰਸ	o	—	ਐਸੀ
ਲਾੜ	ੜ	ਲ	ਤੁਝ	ਬਿ	ੜਨ	ਕਉ	ਨ	ੜਕ	ਰੈ	ੜ,	ੜ
ਪ	ਪ	ਮ-	ਪਧ	ਪਮ	ਪ	ਗ	ਰਸ	ਸਰ	ਪਗ	—	ਗ
ਤੁਝ	ਬਿ	ੜਨ	ਕਉ	ਨੜ	ਕ	ਰੈ	ੜ	ਐਸੀ	ਲਾੜ	ੜ	ਲ
ਰਗ	ਰਸ	ਸਰ	ਗਪ	ਗ	ਰਸ	ਸ	—	—	ਗਪ	ਗਰ	ਸਸ
ਤੁਝ	ਬਿੜ	ਨੜ	ਕਉ	ਨ	ੜਕ	ਰੈ	ੜ	ੜ	**	**	ਐਸੀ

ਅੰਤਰਾ

ਮ			ਪ			ਪਧ			ਧ		
ਗਰੀ	ਬ	ਗ	ਦਾ	ਜ	-ਪ	ਸਈ	ਆ	ਧਨੁ	ਧ	ਪ	—
ੜਨ	ੜ	ੜ	ਦਾ	ਜ	ੜਗ	ਸਈ	ਆ	ੜ	ਮੇ	ਰਾ	ੜ
ਪਧ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰਸ	ਸਰ	ਪਗ	—	—	ਰਗ	ਰਸ	ਸਰ
ਮਾੜ	ਬੇ	ੜ	ਛਤ੍ਰ	ਰ	ੜਧ	ਰੈੜ	ੜ	ੜ	ਤੁਝ	ਬਿੜ	ਨੜ
ਗਪ	ਗ	ਰਸ	ਸ	—	ਸਸ	ਪਧ	ਧਸ	ਸ	ਰਗ	ਗ	ਸਰ
ਕਉ	ਨ	ੜਕ	ਰੈ	ੜ	ਐਸੀ	ਲਾੜ	ੜ	ਲ	ਤੁਝ	ਬਿ	ੜਨ

—ਝਾਕੀ ਤੁਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ।

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਦਾਦਰਾ

ਮੋ ਕਉ ਤੂੰ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰਿ ॥
 ਤੂ ਨ ਬਿਸਾਰੇ ਰਾਮਈਆ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਆਲਾਵੰਤੀ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮ ਜੋ ਹੈ, ਮੁਝ ਉਪਰ ਸਭ ਕੋਪਿਲਾ ॥
 ਸੁਦ ਸੁਦ ਕਰਿ ਮਾਰਿ ਉਠਾਇਓ, ਕਹਾ ਕਰਉ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥੧॥
 ਮੂਏ ਹੂਏ ਜਉ ਮੁਕਤਿ ਦੇਹੁਗੇ, ਮੁਕਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇਲਾ ॥
 ਏ ਪੰਡੀਆ ਮੋ ਕਉ ਢੇਦ ਕਹਤ, ਤੇਰੀ ਪੈਜ ਪਿਛੋਰੁਡੀ ਹੋਇਲਾ ॥ ੨ ॥
 ਤੂ ਜੁ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ, ਅਤਿ ਭੁਜ ਭਇਓ ਅਪਾਰਲਾ ॥
 ਫੇਰਿ ਦੀਆ ਦੇਹੁਰਾ ਨਾਮੋ ਕਉ, ਪੰਡੀਅਨ ਕਉ ਪਿਛਵਾਰਲਾ ॥ ੩ ॥

(ਰਾਗ ਮਲਾਰ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇਵ, ਪੰਨਾ ੧੨੯੨)

ਅਸਥਾਈ

× ਓ ਕੁ	ਰ ਨ	ਗ ਬਿ	੦ ਸ ਸਾ	— S	ਰ ਰ	× ਧ ਕੁ	ਧ ਨ	ਨੂੰ ਬਿ	੦ ਧ ਸਾ	ਸ ਮੋ	ਕਉ
ਓ ਕੁ	ਪ ਨ	ਪ ਬਿ	ਧ ਸਾ	ਸ ਰੇ	— S	ਗ ਰਾ	— S	ਸੁਰ ਮਈ	ਪ ਆ	ਗ S,	ਰਸ ਮੋਕਉ

ਅੰਤਰਾ

ਸ ਆ	ਸ ਲਾ	— S	ਗ ਵੇ	ਗ ਤੀ	ਮ S	ਪ ਇਹੁ	ਪ ਕੁ	ਮ ਮ	ਧ ਜੇ	ਪ ਰੀ	— S
ਪ ਮੁ	ਪ ਝ	ਪਧ ਉS	ਪਮ ਪਰ	ਮ ਸ	ਮ ਭ	ਮ ਕੇ	— S	ਮ ਪਿ	ਪ ਲਾ	ਗ S,	ਰਸ ਮੋਕਉ

—ਸਥਦ ਦੀਆ ਬਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਪਹਾੜੀ, ਤਾਲ ਕਹਿਰਵਾ

ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਜਾ ਕੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥
 ਭੋਜਨ ਪੂਰਨ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ੧ ॥
 ਕਛੁ ਨ ਬੋਰਾ ਹਰਿ ਭਗਤਨ ਕਉ ॥
 ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਦੇਵਨ ਕਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਜਾ ਕਾ ਧਨੀ ਅਗਮ ਗੁਸਾਈ ॥
 ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਕਹੁ ਕੋਤ ਚਲਾਈ ॥ ੨ ॥
 ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਦਸ ਅਸਟ ਸਿਧਾਈ ॥
 ਪਲਕ ਦਿਸਟਿ ਤਾ ਕੀ ਲਾਗਹੁ ਪਾਈ ॥ ੩ ॥
 ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ॥
 ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਹੀ ਤਿਨ ਕਾਮੀ ॥ ੪ ॥

(ਆਸਾ ਮ: ਪ, ਪੰਨਾ ੩੯੦)

ਅਸਥਾਈ

੦	ਗ	ਗ	ਮ	੩	ਗ	ਗ	ਸ	—	×	—	ਸ	ਪ	ਪ	੨	ਸ	ਸ	ਸ	—
੧	ਕ	ਛੁ	ਨ	ਗਰ	ਗ	ਰਾ	ਸ	ਸ	ਸ	ਹਰਿ	ਭ	ਗ	ਤ	ਨ	ਕਉ	ਸ	—	—
—	ਪ	—	ਮ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰਸ	ਰਗ	—	—	—
੧	ਖਾ	ਸ	ਤ	ਖ	ਰ	ਚ	ਤ	੧	੧	ਬਿਲ	ਛਤ	ਦੇ	ਵ	ਨ	ਕਉ	ਸ	—	—

ਅੰਤਰਾ

—	ਗ	ਪ	ਧ	ਸੰ	—	—	—	—	—	ਨ	ਧ	ਪ	ਧ	ਨ	ਧਪ	—	—	—
੧	ਠਾ	ਕ	ਰ	ਸਿਉ	੧	੧	੧	੧	੧	ਜਾ	ਕੀ	ਬਨ	ਆ	ਈ	੧੧	੧	—	—
—	ਧ	ਧ	ਧ	ਪ	ਧ	ਪ	ਮ	—	—	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ	ਰਸ	ਰਗ	—	—	—
੧	ਭੋ	ਜ	ਨ	ਪੂ	੧	ਰ	ਨ	੧	੧	ਰ	ਹੈ	ਅ	ਘਾ	ਈ	੧੧	੧	—	—

— ਬਾਕੀ ਤਕਾ ਅੰਤਰੇ ਤੇ ਲਾਓ ।

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿੰਨਤਾਲ

ਕਵਨ ਸੰਜੋਗ ਮਿਲਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ॥
 ਪਲੁ ਪਲੁ ਨਿਮਖ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਪਨੇ ॥ ੧ ॥
 ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਨਿਤ ਧਿਆਵਉ ॥
 ਕਵਨ ਸੁਮਤਿ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਾਵਉ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
 ਐਸੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥
 ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਬਿਸਰੁ ਨ ਕਾਹੁ ਬੇਰੇ ॥ ੨ ॥

(ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੮੦੬)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				X				੨			
੨	ਗ	ਰ	ਮ	ਗ	ਰ	ਸ	ਰ	ਪ	—	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਕ	ਵ	ਨ	ਸੰ	ਜੋ	ਠ	ਗ	ਮਿ	ਲਉ	ਠ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਅ	ਪ	ਨੇ	ਠ
ਪ	ਪ	ਪ	ਧ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਪ	ਲ	ਪ	ਲ	ਨਿ	ਮ	ਖ	ਸ	ਦਾ	ਠ	ਹ	ਰਿ	ਜ	ਪ	ਨੇ	ਠ

SIKHBOOKCLUB.COM

ਅੰਤਰਾ

੫	੫	੫	੫	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	ਠ	ਸੰ	—
ਚ	ਰ	ਨ	ਕ	ਮ	ਲ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਕੇ	ਠ	ਨਿ	ਤ	ਧਿਆ	ਠ	ਵਉ	ਠ
ਐ	ਠ	ਸੀ	ਠ	ਕਿ	ਰ	ਧਾ	ਕ	ਰਹੁ	ਠ	ਪ੍ਰ	ਭ	ਮੇ	ਠ	ਰੇ	ਹਰਿ
ਨ	ਨ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧ	ਪ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮ	ਗ
ਕ	ਵ	ਨ	ਸੁ	ਮ	ਤ	ਜਿ	ਤ	ਪ੍ਰੀ	ਠ	ਤ	ਮ	ਧਾ	ਠ	ਵਉ	ਠ
ਨਾ	ਠ	ਨ	ਕ	ਬਿ	ਸ	ਰ	ਨ	ਕਾ	ਠ	ਹੁ	ਠ	ਬੇ	ਠ	ਰੇ	ਠ

ਰਾਗ ਬਿਲਾਵਲ, ਤਿੰਨ ਤਾਲ

ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਕਰਹੁ ॥

ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਹਮਾਰੋ ਮਾਥਾ, ਨੈਨ ਦਰਸੁ ਤਿਨ ਧੂਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਬਾਸੈ, ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨ ਸੰਗਿ ਧਰਹੁ ॥

ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਨਿਵਾਰਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲੈ ਭਰਮਾ ਹੰਮਿ ਜਰਹੁ ॥੧॥

ਜੋ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਸੋਦੀ ਭਲ ਮਾਨੈ ਭਾਵਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਟਰਹੁ ॥

ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹੀ ਦਾਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਛੇ ਮੋਹਿ ਉਧਰਹੁ ॥੨॥

(ਬਿਲਾਵਲ ਮ: ੫, ਪੰਨਾ ੯੨੮)

ਅਸਥਾਈ

੦				੩				×				੨		ਸੰਨ	ਸੰ
ਧ	ਧ	ਨਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਧਨੁ	ਧ	ਪ	—	—	—	ਐ	ਸੀ
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ਮੋ	ਹਿ	ਕ	ਰਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ਐ	ਸੀ
ਧ	ਧ	ਨੁਪ	—	—	ਮ	ਗ	ਮ	ਧਨੁ	ਧ	ਪ	—	—	—	—	—
ਕਿ	ਰ	ਪਾ	ੜ	ੜ	ਮੋ	ਹਿ	ਕ	ਰਹੁ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ	ੜ
—	ਗ	—	ਗ	ਗ	ਮ	ਰ	ਗ	ਮ	ਪ	ਮਗ	ਮ	ਰ	—	ਸ	—
ੜ	ਸੰ	ੜ	ਤਹ	ਢ	ਰ	ਣ	ਹ	ਮਾ	ੜ	ਢੋੜ	ੜ	ਮਾ	ੜ	ਥਾ	ੜ
—	ਮ	ਗ	ਮ	ਪ	ਪ	ਨਧ	ਨ	ਸੰ	—	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਪ	ਨ	ਸੰ
ੜ	ਨੈ	ਨ	ਦ	ਰ	ਸ	ਤੜ	ਨ	ਧੂ	ੜ	ਰ	ਪ	ਰਹੁ	ੜ	ਐ	ਸੀ

ਅੰਤਰਾ

	ਪ	ਪ	ਪ	ਨ	ਧ	ਨ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਸੰ	—	ਸੰ	—	ਸੰ	—
	ਗੁਰ	ਕੋ	ਸ	ਬ	ਦ	ਮੋ	ਰੈ	ਹੀ	ਅ	ਰੈ	ੜ	ਥਾ	ੜ	ਸੰ	ੜ
—	ਸੰ	ਸੰ	ਨ	ਧ	ਨ	ਸੰ	ਰੰ	ਸੰ	ਨ	ਸੰ	ਸੰ	ਧਨੁ	ਪ	ਨ	ਸੰ
ੜ	ਹ	ਰਿ	ਨਾ	ਮਾ	ੜ	ਮ	ਨ	ਸੰ	ੜ	ਗ	ਧ	ਰਹੁ	ੜ	ਐ	ਸੀ

—ਸਥਦ ਦੀਆਂ ਥਾਕੀ ਤੁਕਾਂ ਅੰਤਰੇ ਤੋਂ ਲਾਓ।

—ਸਮਾਪਤ—